

PENYATA RASMI PARLIMEN
PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN RAKYAT
HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KEENAM
Sixth Parliament

PENGGAL PERTAMA
First Session

KANDUNGANNYA

PENGUMUMAN TUAN YANG DIPERTUA:

Kebenaran Cuti Kepada Y.B. Dato' Mokhtar bin Haji Hashim [Ruangan 7483]

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN [Ruangan 7483]

MENANGGUHKAN MESYUARAT DI BAWAH PERATURAN MESYUARAT 18:

Jawatankuasa Parlimen Untuk Menyiasat Pinjaman Bumiputra Malaysia Finance Bhd. di Hong Kong—Penubuhan [Ruangan 7551]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) [Ruangan 7552]

Rang Undang-undang Racun (Pindaan) (Ruangan 7588]

Rang Undang-undang Lembaga Kemajuan Wilayah Jengka [Ruangan 7593]

Rang Undang-undang Mahkamah Kehakiman (Pindaan) [Ruangan 7611]

Rang Undang-undang Kumpulan Wang Biasiswa Pengajian Tinggi Raja-raja dan Yang Dipertua Yang Dipertua Negeri [Ruangan 7626]

Rang Undang-undang Perempuan Bersuami (Pindaan), [Ruangan 7629]

Rang Undang-undang Perkapalan Saudagar (Pindaan) / [Ruangan 7631] _ •

Rang Undang-undang Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia (Pindaan) [Ruangan 7643]

Rang Undang-undang Lalulintas Jalan (Pindaan) [Ruangan 7647]

USUL:

Waktu Mesyuarat dan Urusan yang dibebaskan daripada Peraturan Mesyuarat dan Penangguhan [Ruangan 7611]

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT YANG KEENAM

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG PERTAMA

AHLI-AHLI DEWAN RAKYAT

Yang Berhormat Tuan Yang Dipertua, DATO' MOHAMED ZAHIR BIN HAJI ISMAIL,
S.P.M.K., D.S.D.K., J.M.N.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Menteri Pertahanan, DATO' SERI DR
MAHATHIR BIN MOHAMAD, S.S.D.K., S.S.A.P., S.P.M.S., S.P.M.J.,
D.P., D.U.P.N., S.P.N.S., S.P.D.K., S.P.C.M., S.S.M.T. (Kubang
Pasu).

" Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Hal Ehwal Dalam
Negeri, DATO' MUSA HITAM, S.P.M.J., S.S.I.J., S.P.M.S., D.U.N.M.,
S.P.N.S. (Panti).

Yang Berhormat Menteri Pengangkutan, DATO' LEE SAN CHOON, S.P.M.J., S.S.I.J.,
K.M.N. (Seremban).

„ Menteri Luar Negeri, TAN SRI HAJI MUHAMMAD GHAZALI BIN
SHAFIE, P.M.N., S.S.A.P., S.I.M.P., S.P.D.K. (Lipis).

„ Menteri Kebajikan Am, DATIN PADUKA HAJJAH AISHAH BINTI
HAJI ABDUL GHANI, D.P.M.S., J.M.N. (Kuala Langat).

„ Menteri Perdagangan dan Perindustrian, Y.M. TENGKU DATO'
AHMAD RITHAUDDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, S.P.M.P.,
S.S.A.P., P.M.K. (Kota Bharu).

„ Menteri Kewangan, Y.M. TENGKU TAN SRI RAZALEIGH HAMZAH,
D.K., P.S.M., S.P.M.K., S.S.A.P., S.P.M.S. (Ulu Kelantan).

„ Menteri Kesihatan, TAN SRI CHONG HON NYAN, P.S.M., J.M.N.
(Batu Berendam).

„ Menteri Perusahaan Utama, DATO' PAUL LEONG KHEE SEONG,
D.P.C.M. (Taiping).

„ Menteri Pertanian, DATO' ABDUL MANAN BIN OTHMAN, D.P.M.T.,
P.P.T. (Kuala Terengganu).

„ Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATUK LEO MOGGIE ANAK
IROK, P.N.B.S. (Kanowit).

„ Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DATO' DR NEO
YEE PAN, S.P.M.J., B.S.I. (Muar)..

„ Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam, DATO'
S. SAMY VELLU, S.P.M.J., D.P.M.S., P.C.M., A.M.N. (Sungai Siput).

Yang Berhormat Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATO' MOKHTAR BIN HAJI HASHIM, D.S.N.S. (Tampin).

Menteri Perusahaan Awam, DATIN PADUKA RAFIDAH AZIZ, D.P.M.S., A.M.N. (Kuala Kangsar).

„ **Menteri Pelajaran, DATUK DR SULAIMAN BIN HAJI DAUD, P.N.B.S., J.B.S. (Santubong).**

„ **Menteri Wilayah Persekutuan, DATUK PENGIRAN OTHMAN BIN HAJI PENGIRAN RAUF, P.G.D.K., A.D.K. (Kimanis).**

„ **Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, DATO' SANUSI BIN JUNID, D.S.D.K., S.M.K. (Jerlun-Langkawi).**

„ **Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO' ABDULLAH BIN HAJI AHMAD BADAWI, D.M.P.N., D.J.N., K.M.N. (Kepala Batas).**

„ **Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, DATO' RAIS YATIM, D.S.N.S. (Jelebu).**

Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATO' MAK HON KAM, D.P.M.P., J.M.N. (Tanjong Malim).

Menteri Penerangan, TUAN MOHD. ADIB BIN HAJI MOHD. ADAM, (Alor Gajah).

„ **Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, DATUK AMAR STEPHEN YONG KUET TZE, D.A., P.N.B.S. (Padawan).**

„ **Menteri, DATO MOHAMED BIN RAHMAT, S.P.M.J., S.S.I.J., D.P.M.J., P.N.B.S., K.M.N. (Pulai).**

„ **Tuan (Timbalan) Yang Dipertua, DATO DR HEE TIEN LAI, D.S.I.J., A.M.N., P.I.S., B.S.I., J.P. (Ayer Hitam).**

Timbalan Menteri Penerangan, DATO' CHAN SIANG SUN, D.I.M.P., J.S.M., A.M.N., P.J.K., J.p. (Bentong).

„ **Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DR GOH CHENG TEIK (Nibong Tebal).**

„ **Timbalan Menteri Kesihatan, DATO' K. PATHMANABAN, D.S.N.S., K.M.N. (Telok Kemang).**

„ **Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATO' LEW SIP HON, D.P.M.S., J.M.N. (Shah Alam).**

Timbalan Menteri Kewangan, DATO' DR LING LIONG SIK, D.P.M.P. (Mata Kuching).

„ **Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATO' HAJI ZAKARIA BIN HAJI ABDUL RAHMAN, D.P.M.T., K.M.N., P.J.K. (Besut).**

„ **Timbalan Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam, DATO' DR NIK HUSSAIN BIN ABDUL RAHMAN, D.P.M.K., K.M.N. (Kuala Krai).**

Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATUK CLARENCE E. MANSUL. P.G.D.K. (Penampang).

Yang Berhormat Timbalan Menteri Pertanian, DATO' CHIN HON NGIAN, D.S.I.J. (Rengam).

- „ **Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATO' SHAHRIR BIN ABDUL SAMAD, D.P.M.J., P.I.S. (Johor Bahru).**
- „ **Timbalan Menteri Pengangkutan, DATO' ABU HASSAN BIN HAJI OMAR, D.P.M.S., S.M.T., P.I.S. (Kuala Selangor).**
- „ **Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATUK WILLIAM LYE CHEE HIEN, P.G.D.K., A.S.D.K. (Gaya).**
- „ **Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO' HAJI MOHAMED SUHAIMI BIN DATO' HAJI KAMARUDDIN, D.P.M.S., A.M.N. (Sepang).**
- „ **Timbalan Menteri Perusahaan Utama, TUAN BUJANG BIN HAJI ULIS (Simunjan).**
- „ **Timbalan Menteri Pertahanan, ABANG ABU BAKAR BIN DATU BANDAR ABANG HAJI MUSTAPHA, J.M.N. (Paloh).**
- „ **Timbalan Menteri Pertanian, TUAN LUHAT WAN (Baram).**
- „ **Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TUAN MOHD. KASSIM BIN AHMAD (Machang).**
- „ **Timbalan Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATIN PADUKA CHOW POH KHENG *alias* ROSEMARY CHONG, D.P.M.S. (Ulu Langat).**
- „ **Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, PUAN SHARIFAH DORA BINTI SYED MOHAMED, A.M.N., P.I.S., B.S.I. (Semerah).**
- „ **Timbalan Menteri Wilayah Persekutuan, TUAN MUHYIDDIN BIN HAJI MOHD. YASSIN, S.M.J., P.I.S. (Pagoh).**
- „ **Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, TUAN S. SUBRAMANIAM (Segamat).**
- „ **Timbalan Menteri Pelajaran, DR TAN TIONG HONG (Raub).**
- „ **Timbalan Menteri Penerangan, PUAN RAHMAH BINTI OTHMAN, J.S.M., S.M.S., A.M.N., P.J.K. (Selayang).**
- „ **Timbalan Menteri Pelajaran, DATO' MOHAMED KHALIL YAAKOB (Maran).**
- „ **Timbalan Menteri Kewangan, TUAN SABBARUDDIN CHIK (Temerloh).**
- „ **Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, PUAN NAPSIAH BINTI OMAR (Kuala Pilah).**
- „ **Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, TUAN ANWAR BIN HAJI IBRAHIM (Permatang Pauh).**
- „ **Setiausaha Parlimen Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TUAN LAW HEING DING, P.B.S. (Sarikie).**
- „ **Setiausaha Parlimen Kementerian Kebajikan Am, TUAN JAWAN ANAK EMPALING, K.M.N. (Rajang).**

Yang Berhormat Setiausaha Parlimen Kementerian Perusahaan Awam, TUAN HUSSEIN BIN MAHMUD (Tanah Merah).

Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan, DATO' LEE BOON PENG, D.S.N.S., A.M.N., P.J.K., J.P. (Mantin).

Setiausaha Parlimen Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos, TUAN AU HOW CHEONG, P.M.P. (Telok Anson).

Setiausaha Parlimen Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN TING LING KIEW (Bintulu).

Setiausaha Parlimen Kementerian Luar Negeri, TUAN ABDUL KADIR BIN HAJI SHEIKH FADZIR (Kulim-Bandar Bahru).

Setiausaha Parlimen Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, TUAN ZAINAL ABIDIN BIN ZIN (Bagan Serai).

Setiausaha Parlimen Kementerian Pembangunan Negara dan Luar Bandar, TUAN RADZI BIN SHEIKH AHMAD (Kangar).

TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Jasin).

TUAN ABDUL GHANI BIN MISBAH, P.P.N., B.S.K. (Kinabatangan).

DR ABDUL HAMID BIN PAWANTEH (Arau).

TUAN HAJI ABDUL RAHIM BIN ABU BAKAR, A.M.N., S.M.P. (Kuantan).

TUAN ABDUL RAHMAN BIN SULIMAN (Parit Buntar).

DATUK PATINGGI HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, D.P., D.A. S.P.M.J., P.G.D.K. (Samarahan).

TUAN ABDILLAH BIN HAJI ABDUL HAMID (Silam).

DATO HAJI ABU BAKAR BIN UMAR, D.S.K.D., S.D.K. (Kota Setar).

TUAN HAJI AFFENDY BIN TUN HAJI MOHD. FUAD STEPHENS (Marudu).

TUAN AHMED HAMBAL BIN YEOP MAJLIS (Parit).

DATUK ALFRED JABU ANAK NUMPANG (Betong).

TUAN ALIAS BIN MD. ALI, P.J.K. (Ulu Trengganu).

TUAN ANDREW JANGGI MUYANG (Lubok Antu).

TUAN AWANG BIN JABAR, P.J.K. (Dungun).

TUAN HAJI AZHARUL ABIDIN BIN HAJI ABDUL RAHIM, A.M.P. (Batang Padang).

TUAN BAHARI BIN HARON (Labis).

TUAN BAN HON KEONG (Batu Gajah).

DR GEORGE CHAN HONG NAM (Lambir).

TUAN CHAN KOK KIT (Sungai Besi).

Yang Berhormat TUAN DAIM ZAINUDDIN (Kuala Muda).

„ DATO MICHAEL CHEN WING SUM, D.P.M.S. (Beruas).

„ TUAN PETER CHIN GAN OON (Ipoh).

„ TUAN DAUD BIN HAJI TAHA (Batu Pahat).

„ TUAN HAJI DUSUKI BIN HAJI AHMAD (Tumpat).

„ TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).

„ DATUK EDWIN ANAK TANGKUN, P.N.B.S., P.B.S., A.B.S. (Batang Lupar).

„ TUAN FUNG KET WING (Sandakan).

„ TUAN NEWMAN GABAN (Bandau).

„ TUAN GOOI HOCK SENG (Bukit Bendera).

„ TUAN V. GOVINDARAJ, A.M.N., P.J.K. (Pelabuhan Kelang).

DATUK HARRIS BIN MOHD. SALLEH, S.P.D.K., S.P.M.J. (Ulu Padas).

„ TUAN HASSAN ALBAN BIN HAJI SANDUKONG, J.P. (Labuk Sugut).

„ TUAN HASSAN BIN HAJI MOHAMED (Rantau Panjang).

„ TUAN IBRAHIM AZMI BIN HASSAN (Kuala Nerus).

„ TUAN ISMAIL BIN ARSHAD, A.M.K. (Jerai).

„ TUAN ISMAIL BIN SAID, A.M.N. (Kemaman).

„ DATO' JAMALUDDIN BIN HAJI SUHAIMI, A.M.N., P.J.K. (Sabak Bernam).

„ TUAN JUSTINE ANAK JINGGOT (Ulu Rajang).

„ DATO' SRI HAJI KAMARUDDIN BIN HAJI MOHD. ISA, S.P.M.P., K.M.N., J.P. (Larut).

TUAN KAN YAU FA (Tawau).

„ TUAN KARPAL SINGH (Jelutong).

„ TUAN KHADRI BIN SABRAN (Tenggaroh).

„ TUAN MARK KODING (Kinabalu).

„ DR KOH TSU KOON (Tanjong).

„ DATO' LEE KIM SAI (Ulu Selangor).

„ TUAN LEE LAM THYE (Kuala Lumpur Bandar).

TUAN LEO MICHEAL TOYAD (Mukah).

„ DATUK LEONARD LINGGI ANAK JUGAH, P.N.B.S., J.B.S. (Kapit).

„ TUAN LIM KIT SIANG (Kota Melaka).

„ TUAN LIM LIANG SENG (Kinta).

„ TUAN LING SIE MING (Sibu).

Yang Berhormat TUAN MAMAT GHAZALEE BIN ABDUL RAHMAN (Ulu Nerus).

- „ TUAN MEGAT JUNID BIN MEGAT AYOB (Hilir Perak).
- „ TUAN AHMAD SHAH BIN DATO' HUSSEIN TAMBAKAU (Keningau).
- „ TUAN MOHAMAD **RAZLAN BIN HAJI ABDUL** HAMID (Matang).
- „ TUAN MOHAMED TAJOL ROSLI **BIN** MOHAMED GHAZALI, A.M.P. (Gerik).
- „ DATO' HAJI MOHAMED BIN HAJI ALI, K.M.N., A.M.N., P.B. (Nilam Puri).
- „ TUAN MOHAMED AMIN BIN HAJI DAUD (Pekan).
- „ DATO' HAJI MOHAMMAD ABU BAKAR BIN RAUTIN IBRAHIM (Kuala Kedah).
- „ TUAN MOHAMMAD IDRIS BIN MOHAMMAD BASARI (Setapak).
- „ TUAN MOHAMMAD YAHYA BIN LAMPONG (Kota Belud).
- „ TUAN MOHAMMED YUSOFF BIN HAJI YAKOB (Hilir Padas).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH, S.M.K. (Bachok).
- „ TUAN MOKHTARAM BIN RABIDIN (Pontian).
- „ TUAN MUTANG TAGAL (Bukit Mas).
- „ TUAN MUSTAFFA BIN MOHAMMAD (Sri Gading).
- „ TUAN NG CHENG KUAI (Lumut).
- „ DATO' NGAH BIN A. RAHMAN (Ledang).
- „ TUAN HAJI NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, K.M.N., J.P. (Pengkalan Chepa).
- „ DATUK JAMES PETER ONGKILI, D.I.M.P. (Tuaran).
- „ TUAN OO GIN SUN, A.M.K., S.D.K., J.P. (Alor Setar).
- „ TUAN OTHMAN BIN ABDUL (Ulu Muda).
- „ TUAN PATRICK ANAK UREN (Mas Gading).
- „ TUAN QUAH WEE LIAM (Kluang).
- „ TUAN RICHARD DAMPENG ANAK LAKI (Sedan).
- „ TUAN SAIDIN BIN MAT PIAH (Padang Rengas).
- „ TUAN SEOW HUN KHIM (Bukit Mertajam).
- „ TUAN HAJI SEROJI BIN HAJI HARON (Baling).
- „ TUAN SHAMSURI BIN MD. SALLEH, A.M.N., P.K.T., J.P. (Balik Pulau).
- „ TUAN SIM KWANG YANG (Bandar Kuching).
- „ TAN SRI DATO SYED AHMAD SHAHABUDDIN AL-HAJ, P.S.M., S.P.M.K., S.S.D.K., P.N.B.S., P.G.D.K., J.M.N., J.P. (Padang Terap).

Yang Berhormat **TUAN TAN KOON SWAN (Damansara).**

„ **TUAN TAN KOK HOOI (Padang Serai).**

„ **DR TAN SENG GIAW (Kepong).**

„ **TUAN THOMAS SALANG SIDEN (Julau).**

„ **WAN ABU BAKAR BIN WAN MOHAMED (Jerantut).**

„ **WAN IBRAHIM BIN WAN ABDULLAH (Pasir Mas).**

„ **WAN MOHD. NAJIB BIN WAN MOHAMED (Pasir Puteh).**

„ **WAN ZAINAB BINTI M. A. BAKAR, A.M.N., P.J.K. (Sungai Petani).**

„ **TUAN YAHYA BIN HAJI ZAKARIA (Bagan Datok).**

„ **TUAN YEOH POH SAN (Petaling).**

„ **TUAN YEW FOO WENG (Menglembu).**

„ **DATIN PADUKA ZALEHA BINTI ISMAIL, D.P.M.S. (Tanjong Karang).**

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat: Datuk Azizul Rahman bin Abdul Aziz.

Timbalan Setiausaha: Haji Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abdul Hamid.

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting: Yahya Manap.

Penyunting: P. B. Menon.

Penyunting: Haji Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita:

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Suhor bin Husin.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

Shamsiah binti Mohd. Yusof.

Kalsom binti Ghazali.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Musa bin Alang Ahmad.

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT

Jumaat, 25hb Mac, 1983

Mesyuarat dimulakan pada pukul 3.00 petang.

DOA

*(Tuan Yang Dipertua mem-
pengerusikan Mesyuarat)*PENGUMUMAN
TUAN YANG DIPERTUA**KEBENARAN CUTI Y.B.
DATO' MOKHTAR BIN
HAJI HASHIM**

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya suka hendak memberitahu kepada Dewan bahawa pada menjalankan kuasa-kuasa yang diberi kepada Yang Dipertua mengikut ketetapan yang dibuat oleh Dewan ini pada 25hb April, 1961, saya telah pun membenarkan cuti di bawah Perkara 52 Perlembagaan Persekutuan kepada Y.B. Dato' Mokhtar bin Haji Hashim, Ahli Dewan Rakyat bagi kawasan Tampin daripada 14hb Mac, 1983 hingga 1hb April, 1983.

JAWAPAN-JAWAPAN
MULUT BAGI
PERTANYAAN-
PERTANYAAN**MARA—PINJAMAN
UNTUK PENIAGA KECIL**

1. Tuan Haji Dusuki bin Haji Ahmad minta Menteri Pembangunan Negara dan Luar bandar menyatakan sama ada beliau sedar bahawa urusan pinjam-meminjam untuk peniaga kecil daripada MARA seringkali tergendala

dan lambat dan dengan demikian boleh menjejaskan usaha Kerajaan memperbanyakkan penyertaan Bumiputera dalam bidang perniagaan. Apakah usaha Kementerian yang berkenaan dalam menyelesaikan perkara ini yang masih berlaku secara berterusan.

Setiausaha Parlimen Kementerian Pembangunan Negara dan Luar Bandar (Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad): Tuan Yang Dipertua, pihak MARA sedar adakalanya terdapat kelambatan dalam memproses dan meluluskan permohonan pinjaman bukan sahaja permohonan-permohonan yang diterima daripada peniaga-peniaga kecil bahkan juga daripada lain-lain usahawan.

Namun demikian, kelambatan ini bukanlah disengajakan kerana setiap permohonan yang diterima perlu diteliti dari berbagai aspek, terutamanya kewibawaan pemohon dan potensi daya maju satu-satu perniagaan.

Kadangkala setengah-setengah permohonan perlu dikaji mendalam dan mustahak mendapat maklumat-maklumat tambahan sebelum ianya diluluskan. Keadaan seumpama ini sudah tentu mengambil masa yang panjang.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, jumlah permohonan pinjaman daripada peniaga-peniaga kecil sahaja amatlah besar. Sejak rancangan pinjaman khas dilaksanakan pada bulan Mac 1980, pihak MARA telah menerima

sebanyak 50,470 permohonan dan pada masa ini kira-kira 8,848 permohonan yang masih belum dapat diproses. Kelewatan dan tergendalaan adalah juga disebabkan oleh penglibatan pegawai-pegawai MARA di peringkat Negeri dengan lain-lain program pinjaman seperti rancangan pinjaman biasa dan rancangan usahawan baru yang tidak kurang pentingnya kepada bumiputera yang mana MARA telah dapat mengeluarkan sebanyak 12,506 pinjaman dalam tempoh yang sama.

Satu lagi keadaan yang telah melambatkan kelulusan pinjaman ialah pembekuan pinjaman MARA pada 1hb November, 1982 yang masih berkuatkuasa sehingga hari ini. MARA perlu membuat pembekuan ini untuk mengatasi masalah kekurangan kewangan yang berlaku pada penghujung tahun lalu. Tindakan tegas terpaksa pula diambil ke atas peminjam yang tidak bertanggungjawab termasuk mereka yang berpengaruh. Untuk melicinkan urusan pinjaman pihak MARA sedang mengkaji semula semua program-program pinjaman. Tindakan telah diambil untuk mengemas-kinikan Bahagian Pinjaman MARA. Kesedaran baru telah ditanam, pekerja ditambah dan diberi latihan. Sekarang ini tindakan susulan sudah memuaskan dan kecekapan Bahagian Pinjaman MARA sudah sampai ke tahap kecekapan bank swasta yang cekap.

Tuan Ismail bin Arshad: Tuan Yang Dipertua, Soalan tambahan. MARA baru-baru ini telah memasukkan nilai-nilai moral seperti tidak merokok dan sebagainya sebagai satu-satu syarat untuk melayakkan seseorang peniaga kecil itu layak diberi pinjaman. Jadi untuk menentukan seseorang itu mempunyai moral yang baik sudah barang tentu penyiasatan hendaklah dijalankan. Adakah ini semasa menjalankan penyiasatan mungkin kelewatan akan timbul untuk

menyiasat kelakuan seseorang. Jadi, adakah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen mempunyai cara yang tersendiri untuk mengelakkan kelewatan yang telah pun berlaku dan jika ada bolehkah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen memberitahu cara-cara kepada Dewan ini.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang Dipertua, syarat-syarat yang telah dikenakan janganlah dianggap sebagai syarat-syarat moral sahaja, ianya juga merupakan syarat-syarat ekonomi. Bagi pendapat saya, kempen ataupun matlamat yang telah dikemukakan oleh pihak Kementerian berkaitan dengan syarat-syarat Yang Berhormat maksud tadi telah pun mendapat kejayaan dan memandangkan kepada response daripada Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian saya percaya orang yang berkewibawaan sahaja sekarang membuat permohonan kepada MARA dan ini akan menyenangkan pegawai-pegawai MARA.

Wan Zainab binti M. A. Bakar: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Saya suka bertanya kepada Yang Berhormat Setiausaha Parlimen berapa banyakkah peruntukan untuk pinjaman kepada peniaga-peniaga kecil bagi tahun ini dan apakah kelayakan yang dikehendaki bagi mendapatkan pinjaman tersebut.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang Dipertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pinjaman khas yang diperkenalkan oleh MARA pada bulan Mac 1980 telah pun dibekukan buat sementara waktu.

PUSAT-PUSAT PEMULIHAN DADAH

2. Tuan Ibrahim Azmi bin Hassan minta Menteri Kebajikan Am menyatakan adakah pusat-pusat pemulihan dadah yang ditubuhkan oleh Kerajaan Malaysia dapat

memulihkan penagih-penagih dadah dan menghapuskan angkara buruk di dalam negara ini atau untuk sementara waktu dan adakah Kerajaan sedar bahawa penagih-penagih dadah yang keluar daripada pusat-pusat pemulihan masih terus menghisap dadah.

Menteri Kebajikan Am (Datin Paduka Hajjah Aishah binti Haji Abdul Ghani): Tuan Yang Dipertua, pusat-pusat pemulihan dadah yang ditubuhkan oleh Kerajaan boleh memulih penagih-penagih dadah yang memerlukan pemulihan melalui institusi. Tetapi untuk menghapuskan sama sekali wabak dadah adalah tidak mencukupi dengan mengadakan pusat-pusat pemulihan dadah sahaja, malah mustahak dijalankan serentak usaha-usaha untuk mengurangkan bekalan dadah melalui penguatkuasaan undang-undang dan juga mengurangkan penggunaan dadah melalui pendidikan pencegahan.

Kerajaan sedar memang ada penagih-penagih dadah yang keluar daripada pusat-pusat pemulihan dadah kembali menjadi penagih. Sebab itulah tindakan sedang diambil supaya penyeliaan lanjutan dapat dijalankan dengan lebih berkesan lagi.

Selain daripada itu, ingin saya menegaskan juga bahawa kerjasama semua lapisan masyarakat adalah sangat penting dan perlu diadakan dalam bidang pemulihan, penguatkuasaan undang-undang dan pencegahan supaya usaha Kerajaan untuk menghapuskan masalah penagihan dadah di negara ini dapat dilaksanakan dengan jaya dan berkesan.

Tuan Chan Kok Kit: Tuan Yang Dipertua, adakah Yang Berhormat Menteri sedar ramai penagih-penagih dadah cabut lari dari pusat pemulihan kerana mereka tidak tahan dibullied oleh seniors yang ada di situ seperti yang berlaku di Kuala Kubu Bharu dan apakah tindakan yang akan diambil untuk mengatasi masalah ini?

Datin Paduka Hajjah Aishah binti Haji Abdul Ghani: Tuan Yang Dipertua, saya sedar memang ada kejadian seperti itu dan keadaan ini sudah diatasi dengan adanya cadangan mengadakan Pusat Serenti yang lebih besar, yang lebih terkawal.

Dr Leo Michael Toyad: Soalan tambahan. Saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Menteri apakah galakan diberi oleh Kementerian beliau kepada pertubuhan-pertubuhan sukarela dan bahan-bahan kebajikan yang lain yang sedang menjalankan pemulihan dadah?

Datin Paduka Hajjah Aishah binti Haji Abdul Ghani: Kita ada memberi galakan. Sekiranya mereka ini berkehendakkan penasihatannya misalnya bolehlah diberi tetapi galakandari segi kewangan memang tidak ada.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang Dipertua, adakah dengan mengadakan satu pusat baru di Tampin di mana ada susunan baru untuk menagih dadah, pihak Kementerian berhasrat untuk menutup Pusat di KKB?

Datin Paduka Hajjah Aishah binti Haji Abdul Ghani: Buat masa ini, Tuan Yang Dipertua, Pusat KKB ini sudah dikosongkan kerana kakitangan dan begitu juga pekerja-pekerja yang berkaitan akan bertugas di Pusat Serenti yang baru. Pusat Pemulihan KKB itu akan digunakan untuk satu kegunaan yang lain yang belum ditetapkan lagi.

Tuan Yang Dipertua: Soalan penhabisan.

Tuan Mamat Ghazalee bin Abdul Rahman: Tuan Yang Dipertua, kita ada mendengar kenyataan-kenyataan bahawa ada terdapat pengaliran dadah di dalam setengah-setengah Pusat Pemulihan Dadah di negara kita ini.

Saya hendak tahu sama ada anggapan ini adalah benar dan jika benar, adakah Kementerian telah

mengadakan satu penyiasatan yang menyeluruh untuk mengesan setakat mana masalah ini berlaku dan juga siapakah yang bertanggungjawab terhadap perbuatan ini dan apakah langkah-langkah yang berkesan yang hendak diambil oleh Kerajaan untuk mengatasi masalah ini?

Datin Paduka Hajjah Aishah binti Haji Abdul Ghani: Tuan Yang Dipertua, dapatlah saya tegaskan inilah yang sedang diusahakan oleh Kerajaan untuk mengesan pengaliran dadah bukan sahaja di Pusat-pusat Pemulihan tetapi di segala genap ceruk dan ini jugalah yang ditekankan buat masa ini supaya masalah penagihan dadah ini yang dianggap sebagai wabak akan dapat diatasi.

Tuan Yang Dipertua: Yang Berhormat Tuan Ismail bin Arshad.

(Soalan No. 3 Y.B. Tuan Ismail bin Arshad tidak hadir)

PERSIDANGAN NEGARA-NEGARA BERKECUALI DI NEW DELHI— SIKAP MALAYSIA

4. Tuan Awang bin Jabar minta Menteri Luar Negeri menyatakan sikap/pandangan Malaysia terhadap beberapa isu di Persidangan Negara-negara Berkecuali New Delhi.

Setiausaha Parlimen Kementerian Luar Negeri (Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir): Tuan Yang Dipertua, Persidangan Kemuncak Negara-negara Berkecuali yang diadakan di New Delhi, India daripada 7-11 Mac 1983 telah membincangkan beberapa isu politik dan ekonomi antarabangsa yang penting. Antara lain, isu-isu seperti Kampuchea, Afghanistan, Palestine, Peperangan Iran/Iraq, Lebanon, Namibia, Rundingan Ekonomi sedunia dan perlucutan senjata.

Isu yang terpenting kepada Malaysia di Persidangan tersebut ialah soal mengenai penyertaan Kampuchea di Sidang itu. Malaysia bersama-sama Singapura dan Indonesia telah menekankan agar India sebagai negara tuan rumah kepada Persidangan menghantar jemputan kepada Putera Norodom Sihanouk sebagai Presiden Kerajaan Campuran Demokratik Kampuchea untuk menghadiri Persidangan sebagai wakil sah Kerajaan Kampuchea.

Malaysia bersama-sama dengan negara-negara ASEAN sebahagian besar negara-negara ahli pergerakan berkecuali tidak bersetuju dengan keputusan Havana pada tahun 1979 di Mina di mana Cuba sebagai Pengerusi Persidangan Kemuncak yang Ke-6 Negara-negara Berkecuali dengan cara putar-belit telah membuat keputusan bersendirian untuk mengosongkan kerusi Kampuchea.

India sebagai negara tuan rumah telah mengambil pendirian untuk mengekalkan keputusan Havana untuk terus mengosongkan kerusi tersebut. Namun demikian, soal Kampuchea telah pun dijadikan tajuk utama dalam persidangan Menteri-menteri Luar Persidangan tersebut dan kita telah pun mendapat sokongan dari sebilangan besar ahli-ahlinya. Pada akhir persidangan kita telah berjaya untuk terus menghidupkan soal kerusi Kampuchea serta juga masalah pencerobohan Vietnam itu dengan adanya persetujuan oleh Persidangan Kemuncak agar Jawatankuasa Penyelaras Pergerakan tersebut mengkaji masalah pengosongan kerusi Demokratik Kampuchea di Havana dan seterusnya juga mengkaji dan menentukan kriteria dan peraturan yang membolehkan sebuah negara ahli itu digantung keahliannya.

Bagi isu-isu lain Malaysia telah memainkan peranan penting serta menyokong seruan negara-negara berkecuali mengenai penarikan keluar

tentera-tentera asing dari Afghanistan sijipaya diadakan dengan segera sidang mengenai Lautan Hindi sebagai kawasan aman pemberian kemerdekaan kepada rakyat Namibia oleh Regim Pretoria Afrika Selatan, penamatan segera perang Iran/Iraq, pengutukan Dasar Apartheid Kerajaan Afrika Selatan dan penyelesaian masalah Palestine.

Di samping isu-isu di atas Malaysia juga telah membangkitkan di Persidangan tersebut masalah Antartika. Pendirian Malaysia bahawa Benua Antartika hendaklah dikekalkan sebagai warisan seluruh dunia telah mendapat sambutan hangat. Kita telah berjaya memasukkan pandangan ini ke dalam kenyataan akhir ekonomi dan mendapat persetujuan penuh negara-negara ahli bahawa perkara itu akan dibawa ke Persidangan ke 38 Perhimpunan Agung Bangsa-bangsa Bersatu yang akan datang untuk membuat kajian menyeluruh mengenai isu tersebut.

Selain daripada Antartika, Malaysia juga berjaya memasukkan ke dalam kenyataan akhir ekonomi berkenaan penubuhan Persatuan Pengeluar Barangan Utama memandangkan bahawa kita begitu cenderung untuk menubuhkan Persatuan Negara-negara Pengeluar Timah.

Tuan Ismail bin Said: ASEAN melalui Malaysia telah pun gagal mendapatkan kerusi untuk Kerajaan Campuran Putera Norodom Sihanouk di Persidangan tersebut baru-baru ini oleh kerana sebagaimana Yang Berhormat Setiausaha Parlimen kata tadi India tidak mengundang Kerajaan Campuran Demokratik Kampuchea.

Saya ingin tahu adakah kegagalan ini merupakan satu kegagalan ASEAN atau Malaysia dan saya ingin tahu apakah pendapat beliau mengenai kegagalan ini dan apakah sikap India sebenarnya terhadap Kerajaan

Campuran ini di persidangan-persidangan yang lain misalnya di Persidangan Bangsa-bangsa Bersatu, adakah dengan cara India tidak mengiktiraf Kampuchea ini dia secara tidak langsung telah pun melibatkan campurtangan dalam hal ehwal Kampuchea sendiri kerana Kerajaan Campuran ini telah ditentukan oleh rakyat Kampuchea itu sendiri dan apakah prinsip-prinsip berkecuali yang sebenarnya yang diamalkan oleh India sama ada dia itu serupa dengan yang diamalkan oleh Malaysia?

Ketiga, tadi Yang Berhormat Setiausaha Parlimen telah menyebutkan masalah penubuhan Producers Association. Saya ingin tahu apakah pentingnya pertubuhan ini kepada negara kita Malaysia?

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tuan Yang Dipertua, sebenarnya, ini tidaklah gagal mengenai soal menempatkan Kerajaan Campuran Demokratik Kampuchea itu di Persidangan yang disebutkan tadi. Sebenarnya, masalah itu timbul di Havana pada tahun 1979. Memang dalam pergerakan negara-negara berkecuali dalam persidangan-persidangannya sesuatu keputusan itu dibuat bukanlah dengan kelebihan undi tetapi dengan cara consensus iaitu semua ahli-ahli mesti bersetuju ataupun tidak membangkang sesuatu keputusan iaitu secara consensus. Tetapi pada tahun 1979 kerusi Kampuchea adalah diduduki oleh Kerajaan Regim Pol Pot pada masa itu. Kalaulah kerusi ini hendak dikosongkan maka sudah tentulah sesuatu consensus perlu dicapai sebelum kerusi ini dapat dikosongkan. Tetapi apa yang telah dibuat oleh Castro atau Cuba pada masa itu, beliau telah mengosongkan kerusi itu dahulu tetapi selepas itu meminta pendapat ramai mengenai apakah perlu dibuat mengenai kerusi itu. Maka sudah tentulah tidak dapat consensus sebab

kalau ada satu bangkangan pun, bermakna ini tidak merupakan consensus.

Jadi, oleh sebab itu, apabila sampai ke New Delhi maka sudah tentulah Kerajaan India terpaksa, kata orang, inherit ataupun terpaksa mengambil alih masalah ini dan terpaksa pula mencari satu consensus baharu untuk hendak mengisi kerusi itu maka itulah sebabnya kita tidak dapat mengundang Kerajaan Kampuchea. Namun demikian, kita telah pun memaksakan persidangan tersebut supaya masalah itu dikaji semula oleh Jawatankuasa Penyelaras pertubuhan tersebut dan juga suatu kepastian dibuat mengenai aturan dan peraturan yang sebenarnya di mana suatu ahli itu dapat disingkirkan ataupun digantungkan keahliannya. Jadi, dengan itu saya rasa isu tersebut masih hidup dan, insya Allah, kita berharap pada persidangan-persidangan akan datang soal Kampuchea itu dapat dibereskan mengikut kepentingan kita.

Soal sikap India mengenai soal ini, ingin saya menyatakan bahawa sebagaimana kita semua maklum, India memanglah merupakan sebuah negara sahaja yang di luar dunia komunis yang mengiktiraf Regim Heng Samrin sebagai Kerajaan sah di Kampuchea. Tetapi apa yang kita telah minta kepada India supaya kedudukan nasionalnya itu tidak disamakan dengan kedudukan atau pendapatnya sebagai Pengerusi kepada Pergerakan Negara-negara Berkecuali di New Delhi baharu-baharu ini. Dan oleh keadaan ini maka sedikit-sebanyak tidak dapat dinafikan pendapat nasional atau kedudukan nasional India sudahpun sedikit-sebanyak memainkan peranannya sehingga soal Kampuchea itu tidak dapat kita majukan sebagaimana yang kita kehendaki dengan sepenuhnya.

Tuan Alias bin Md. Ali: Yang Berhormat Setiausaha Parlimen dalam kenyataannya tadi begitu agak optimis

terhadap kemungkinan terselesainya masalah kerusi Kampuchea di dalam Persidangan Negara-negara Berkecuali akan datang. Akan tetapi oleh kerana consensus mesti dicapai untuk menyelesaikan perkara ini, saya sendiri tidak yakin bahawa perkara ini boleh diselesaikan. Soalan saya ialah kalau perkara ini hendak diselesaikan dan consensus mesti dicapai untuk memasukkan Putera Norodom Sihanouk di dalam wakil Kampuchea dalam persidangan akan datang, bagaimanakah Malaysia boleh yakin bahawa kita akan dapat persetujuan seratus peratus daripada seluruh negara-negara berkecuali yang setengah-setengahnya mempunyai pandangan politik yang agak extreme. Dan kalau tidak nampak kemungkinan Norodom Sihanouk boleh menyertai persidangan, adakah pihak Malaysia dan negara-negara ASEAN yang lain bertujuan untuk mengkaji semula kedudukan Malaysia dan negara ASEAN yang lain di dalam Persidangan Negara-negara Berkecuali itu.

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh

Fadzir: Tuan Yang Dipertua, sebagaimana yang telah saya katakan tadi dalam persidangan di New Delhi kita telah memang menekankan soal kriteria ataupun aturan dan peraturan untuk menyingkir atau menggantungkan sesuatu ahli dari pergerakan itu diperiksa ataupun dipastikan dengan sejelas-jelasnya, maka Jawatankuasa Penyelaras itu terpaksa melaporkan keputusan penyiasatan mereka itu kepada Persidangan Menteri-menteri Luar pergerakan ini pada tahun 1985 dan saya rasa bahawa mereka tidak dapat lari dari kenyataan bahawa peraturan untuk membuat keputusan mestilah secara consensus. Kalau itulah keputusan recommendation yang dibuat oleh Jawatankuasa Penyelaras maka jelaslah bagi kita bahawa keputusan yang dibuat oleh Cuba pada tahun 1979 untuk mengosongkan kerusi Demokratik Kampuchea itu

adalah plah. Maka dengan adanya peraturan itu maka kita dapatlah mengungkitkan semula supaya kerusi itu dikembalikan kepada Demokratik Kampuchea. Itulah harapan kita.

Tentang sama ada kita harus menarik diri dari menjadi ahli Pergerakan Negara-negara Berkecuali, saya rasa kita haruslah melihat isu ini pada keseluruhannya. Perjuangan kita adalah berbagai-bagai dan banyak keuntungan yang kita perolehi dari menjadi ahli pergerakan itu. Soal Kampuchea adalah merupakan satu sahaja dari berbagai-bagai perjuangan kita. Jadi, soal sama ada kita akan terus menjadi ahli haruslah diperlihat pada keseluruhannya.

Tuan Mohamed Razlan bin Haji Abdul Hamid: *(Bangun).*

Tuan Yang Dipertua: Soalan tambahan yang penghabisan.

Tuan Mohamed Razlan bin Haji Abdul Hamid: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Saya ingin bertanya Yang Berhormat Setiausaha Parlimen Kementerian Luar Negeri dalam masalah negara-negara berkecuali ini. Saya ingin bertanya adakah negara-negara berkecuali ini benar-benar berkecuali di dalam masalah ideologi mereka ataupun dalam masalah yang kita tahu ada 2 kem iaitu kem pro-Amerika dan pro-Russia. Sebagaimana kita tahu banyak negara-negara yang dipanggil negara berkecuali di dalam masalah ideologi adalah pro-Russia dan ada setengah-setengah negeri seperti Thailand dalam ASEAN dan Philippines adalah pro-Amerika. Jadi, dalam masalah ini kita dapati ada yang pro-Amerika, jadi adakah negara kita yang bersamasama benar-benar berkecuali—yang dikatakan berkecuali sepertimana negara Yugoslavia.

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tuan Yang Dipertua, apabila pergerakan ini mula-mula ditubuhkan memanglah tujuan asalnya supaya sekumpulan negara-negara yang menjadi ahli itu benar-benar berkecuali dari persaingan kuasa-kuasa besar, tetapi malangnya sejak akhir-akhir ini sudahpun ada suatu kecenderongan untuk membawa atau menyelewengkan perjuangan pergerakan ini ke arah kem Soviet. Malah pada persidangan tahun 1979 di Havana Pengerusinya pada masa itu iaitu Fidel Castro telah pun terang-terang menyatakan bahawa Soviet Union merupakan national ally kepada Pergerakan Negara-negara Berkecuali sungguhpun pendapat beliau itu sudah dibangkang dengan sekeras-kerasnya oleh negara-negara yang melahirkan pergerakan itu pada tahun 1955 iaitu India, Yugoslavia, Mesir dan sebagainya. Tetapi sukacita saya menyatakan sudah pun wujud satu kesedaran baharu sejak tahun 1979 dan kesedaran ini memang ketara sekali dalam persidangan yang baharu berlalu di New Delhi dan ada usaha-usaha yang serius dan yang berkesan untuk membawa balik pergerakan ini ke tengah iaitu supaya benar-benar menjadi satu pergerakan berkecuali.

TV—TAYANGAN GAMBAR PERISTIWA

5. Tuan Haji Seroji Affandi bin Haji Haron minta Menteri Penerangan menyatakan sama ada pihak TV akan membayangkan tayangan gambar peristiwa oleh penduduk-penduduk Luar Bandar dan kawasan Pendalaman yang mana sekarang ini nampaknya begitu berkurangan.

Timbalan Menteri Penerangan (Puan Rahmah binti Othman): Tuan Yang Dipertua, pihak RTM akan membayangkan tayangan gambar Peristiwa untuk penduduk-penduduk luar bandar dan kawasan pendalaman. RTM sedar, penuntun-penuntutnya

terbahagi kepada berbagai-bagai kumpulan; orang terpelajar, orang bandar dan luar bandar, kanak-kanak dan orang-orang dewasa lelaki dan perempuan.

Selain daripada Peristiwa yang kita siarkan pada masa sekarang ini, kita bertujuan untuk meluaskan lagi rancangan Peristiwa ini meliputi dengan satu rancangan baharu yang bercorak documentary yang dijangka akan dapat ditayangkan dalam bulan Jun depan. Selain daripada itu, kita juga mempunyai rancangan-rancangan seperti Kebun kita, Belia Kerjaya—kegiatan belia yang disiarkan seminggu sekali.

Tuan Mohamed Amin bin Haji Daud:

Tuan Yang Dipertua, adakah Kerajaan bercadang untuk memasuki nilai-nilai kerja keras, bertekun dan berdisiplin selaras dengan dasar "Pandang Ke Timur" Kerajaan selain daripada menunjukkan gambar-gambar pemimpin-pemimpin kite membuka dan merasmikan majlis-majlis.

Tuan keduanya, apakah garis-garis panduan RTM bagi mengisi rancangan-rancangan peristiwa ini?

Puan Rahmah binti Othman:

Tuan Yang Dipertua, sebuah Jawatankuasa telah dibentuk untuk mengkaji garis panduan bagi meluaskan lagi aktiviti kita, khususnya dalam dasar "Pandang Ke Timur" yang Jawatankuasa ini telah pun berjalan dan mengadakan mesyuaratnya beberapa kali dan insya Allah, tidak berapa lama lagi kita akan mengeluarkan satu laporan yang lengkap untuk dijadikan sebagai satu garis panduan kepada RTM dalam usaha untuk menunjukkan kerja-kerja sepertimana yang disebutkan oleh Yang Berhormat tadi.

Berhubung dengan garis panduan untuk gambar peristiwa ini supaya tidak memberikan gambaran hanya Menteri-menteri mengadakan jamuan-jamuan, memotong pita dan sebagainya, kita memang sudah ada

garis panduan itu. Tetapi untuk makluman Yang Berhormat, jika ada gambar-gambar Menteri-menteri yang keluar dalam peristiwa ini, ini merupakan secara kebetulan sahaja.

Tuan Awang bin Jabar: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Biasanya kita dapati dalam gambar peristiwa yang disiapkan melalui TV gambar-gambar peristiwa-peristiwa yang baik sahaja disiarkan. Saya ingin tahu daripada Timbalan Menteri, adakah di masa-masa yang akan datang ini peristiwa-peristiwa yang tidak baik juga akan disiarkan melalui TV.

Tuan Yang Dipertua: Misalnya yang tak baik itu?

Tuan Awang bin Jabar: Misalnya kemiskinan di satu-satu kampung, jalanraya yang rosak, jambatan yang tidak siap, sekolah yang tidak siap, hospital yang tidak siap, pesakit-pesakit tidur di atas lantai, pesakit-pesakit yang share satu bed 2-3 orang, ini Tuan Yang Dipertua. Jadi adakah Kementerian bercadang untuk menyiarkan peristiwa-peristiwa yang seperti ini supaya juga pemimpin-pemimpin ataupun orang-orang lain tahu tentang kezabab rakyat di kampung.

Puan Rahmah binti Othman: Tuan Yang Dipertua, memang menjadi hasrat RTM untuk menunjukkan yang buruk dan yang baik. Kalau interpretasi Yang Berhormat tadi yang buruk menunjukkan kita orang miskin, jalan berlubang dan sebagainya, kita sudahpun ada satu rancangan "Panorama" beberapa tahun dahulu yang kita telah batalkan dan insya Allah, Kementerian akan mengembalikan balik program rancangan "Panorama" itu untuk menunjukkan rancangan-rancangan Yang Berhormat kata yang tidak baik tadi.

Tuan Haji Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim: Tuan Yang Dipertua, soalari tambahan. Sebagaimana kata Timbalan Menteri tadi bahawa "Kebun Kita" akan ditayangkan di cermin TV kita. Oleh kerana kita hendak "Memandang Ke Timur" dan lebih-lebih lagi untuk menunjukkan kebun yang berjaya, seperti kebun Taiwan, kebun Jepun, kebun Korea dan sebagainya.

Tuan Yang Dipertua: Saya rasa soalan itu tak bersangkutan (*Ketawa*). Yang ditanyakan ialah tayangan gambar peristiwa/

Tuan Ng Cheng Kuai: Tuan Yang Dipertua, tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri mengatakan RTM memberi liputan tentang kegiatan-kegiatan pemuda. Soalan saya sama ada RTM akan memberi liputan tentang kegiatan-kegiatan Wakil Rakyat yang tidak bergelar Menteri atau Timbalan Menteri? (*Ketawa*).

Tuan Yang Dipertua: Dalam Peristiwa?

Puan Rahmah binti Othman: Tuan Yang Dipertua, saya harap Yang Berhormat akan mengikuti rancangan Peristiwa ini setiap hari kerana sebenarnya RTM memang ada menunjukkan gambar-gambar Menteri, Timbalan Menteri, Wakil-wakil Rakyat, sama ada dia melakukan kerja-kerja gotong-royong ataupun melakukan kerja-kerja untuk kebajikan masyarakat seluruhnya.

Tuan Yahya bin Haji Zakaria: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Dalam jawapan Timbalan Menteri tadi ada mengatakan yang Kementerian akan menambahkan usaha-usaha dalam bidang penayangan peristiwa ini. Saya rasa adalah mustahil untuk menayangkan seluruh peristiwa yang berlaku di seluruh negara kita. Soalan saya, adakah Kementerian bercadang sama ada tambahan itu hendak

menambah melipatgandakan masa penayangan Peristiwa ataupun dalam bentuk yang lain.

Puan Rahmah binti Othman: Tuan Yang Dipertua, saya ada menyebutkan tadi bahawa kita akan menambahkan lagi rancangan Peristiwa ini tetapi dalam satu bidang yang lain yang saya sebutkan bercorak documentary. Oleh kerana masa untuk gambar peristiwa ini terlalu singkat, maka kita bercadang untuk mengadakan satu rancangan khas yang kita katakan "Ke Arah Kemajuan" di mana kita akan memperlihatkan kegiatan-kegiatan penduduk luar bandar, termasuklah segala pembangunan kebun-kebun sepertimana ada Yang Berhormat menyebutkan tadi.

Tuan Yang Dipertua: Soalan yang penghabisan.

Tuan Mohammad Idris bin Muhammad Basari: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Yang Berhormat Timbalan Menteri dalam penerangannya tadi ada menyebutkan beberapa garis panduan sebelum TV membuat liputan kepada rancangan Peristiwa ini. Cuma saya ingin tahu daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri apakah kriteria-kriteria yang digunakan bagi mengambil atau membuat liputan dalam rancangan Peristiwa ini dan adakah difikirkan peristiwa itu lebih dahulu ataupun pembesar-pembesar yang merasmikan peristiwa itu?

Puan Rahmah binti Othman: Tuan Yang Dipertua, untuk makluman Yang Berhormat nama program ini ialah rancangan Peristiwa. Peristiwa merupakan sesuatu peristiwa yang berlaku yang ada menarik minat masyarakat keseluruhannya di negara ini. Oleh itu tidaklah kita kirakan sama ada Menterikah yang hendak merasmikan atau Wakil Rakyat, sama ada Wakil Rakyat daripada Barisan Nasional ataupun Parti pembangkang, sentiasa menjadi keutamaan kepada

RTM untuk mengambil berita-berita itu dan dijadikan satu program peristiwa di TV.

TARAF PERINTIS KEPADA SYARIKAT INDUSTRI

6. Tuan Mohamed Amin bin Haji Daud minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan mengenai dasar pengeluar "taraf Perintis" kepada industri dan syarikat-syarikat yang ditubuhkan di negara ini:

- (a) berapa banyakah taraf Perintis ini telah diberikan sejak Dasar Ekonomi Baru mula dilancarkan;
- (b) apakah syarat-syarat yang membolehkan syarikat-syarikat tersebut mendapat "taraf Perintis";
- (c) nyatakan bilangan industri-industri dan syarikat-syarikat Bumiputera dan bukan Bumiputera yang diberikan taraf tersebut; dan
- (d) nyatakan bilangan industri-industri dan syarikat-syarikat yang telah disambung "taraf Perintis" mereka dan apakah sebabnya sambungan ini diberikan.

Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tengku Dato Ahmad Rithauddeen Al-Haj): Tuan Yang Dipertua, sejumlah 1,459 projek pengilangan telah diluluskan dengan Taraf Perintis, semenjak Dasar Ekonomi Baru dilancarkan. Antara faktor-faktor yang diambil kira dalam menimbang pemberian Taraf Perintis ialah jenis keluaran, paras teknologi, jumlah pelaburan, pasaran, penempatan kilangan dan penggunaan bahan-bahan tempatan.

Daripada jumlah 1,459 projek yang diluluskan dengan Taraf Perintis, sejumlah 231 projek adalah dimiliki majoriti oleh Bumiputera, 785 projek

dimiliki majoriti oleh Bukan Bumiputera dan 443 projek dimiliki majoriti oleh Rakyat Asing.

Tempoh Taraf Perintis untuk satu-satu projek itu adalah untuk selama 2 tahun pada permulaannya dan layak untuk dilanjutkan selama 6 tahun lagi. Lanjutan tempoh ini diberikan sekiranya syarikat berkenaan memenuhi syarat-syarat kelulusan projek serta syarat-syarat berikut berasaskan tambahan setahun untuk setiap syarat:

- (i) jika syarikat membelanjakan tidak kurang dari \$250,000 terhadap harta-harta tetap tidak termasuk nilai tanah;
- (ii) jika syarikat membelanjakan tidak kurang dari \$500,000 terhadap harta-harta tetap tidak termasuk nilai tanah;
- (iii) jika syarikat membelanjakan tidak kurang dari \$1 juta terhadap harta-harta tetap tidak termasuk nilai tanah;
- (v) jika keluaran syarikat telah diwartakan sebagai keluaran utama; dan
- (vi) jika syarikat telah menggunakan sekurang-kurangnya 50% bahan-bahan mentah dan komponen-komponen tempatan dalam pengeluarannya.

Setakat ini tidak terdapat perangkaan yang lengkap mengenai bilangan syarikat yang telah dilanjutkan tempoh taraf Perintisnya. Walau bagaimanapun hampir kesemua syarikat yang diluluskan dengan Taraf Perintis adalah layak untuk dilanjutkan tempohnya kerana keupayaannya memenuhi satu atau lebih daripada syarat-syarat di atas.

Tuan Chan Kok Kit: Tuan'Speaker, soalan tambahan. Sama ada Yang Berhormat Menteri sedar industri-industri dan syarikat-syarikat asing khasnya yang diberi taraf perintis menggunakan peluang tersebut untuk mengumpulkan kekayaan untuk dihantar balik ke negeri asal mereka dan juga banyak daripada mereka khasnya syarikat-syarikat elektronik membayar gaji yang terlalu rendah kepada pekerja-pekerja mereka. Jika ya, apakah tindakan yang diambil dalam perkara ini?

Tengku Dato' Ahmad Rithauddeen Al-Haj: Tuan Yang Dipertua, adalah saya rasa tujuan mereka yang datang ke sini mengambilkan perkara-perkara seperti insentif yang kita berikan di dalam Investment (Incentive) Act ini tentulah mereka datang ke sini hendak buat untung dan saya rasa bersabit dengan bayaran gaji, ini sentiasa kita mengawasi. Yang sebenarnya, saya rasa gaji yang diberikan oleh syarikat-syarikat ini tidaklah begitu murah jikalau dibandingkan dengan gaji yang diberi kepada setengah-setengah negara yang berjiran. Ini telah pun diakui oleh kita sendiri dan mereka pun mengatakan gaji di Malaysia ini tidaklah begitu rendah tetapi oleh sebab dengan adanya kemudahan-kemudahan seperti infrastruktur dan sebagainya dan juga insentif-insentif yang telah pun kita sarankan di dalam usaha kita dan juga undang-undang, maka mereka juga tertarik oleh sebab productivity pekerja-pekerja kita jikalau dibandingkan dengan pekerja-pekerja seperti di negara-negara lain—tidak perlu saya sebut satu persatu negara-negara ini—produktivitinya lebih tinggi. Itu sebab yang mereka tertarik datang kepada Malaysia.

Tuan Ismail bin Said: Tuan Yang Dipertua, tadi Yang Berhormat Mulia Menteri telah menyatakan jumlah projek yang diluluskan di bawah taraf perintis. Jadi, saya ingin tahu daripada jumlah taraf perintis ini diluluskan di

bawah Skim Galakan Tempaat. Jika ada, sejauh manakah Skim Galakan Tempaat ini memberi kesan, terutama sekali di dalam usaha-usaha untuk menaburkan kedudukan industri-industri di negara kita Malaysia ini, terutama sekali di negeri-negeri yang kurang maju?

Tengku Dato' Ahmad Rithauddeen Al-Haj: Tuan Yang Dipertua, dari segi galakan local incentive ini ialah termasuk insentif tempatan ini ada juga yang mana masuk oleh sebab adalah menjadi dasar Kerajaan juga untuk menarik pelabur-pelabur pergi ke tempat seperti luar daripada Kuala Lumpur, Pulau Pinang, Johor dan sebagainya, maka ada; tidaklah semua, oleh sebab di dalam kita memberikan insentif, kalau local incentive ini bertambah dengan satu tahun lagi, jikalau mereka dapat 8 tahun, kalau mereka pergi ke tempat itu dapatlah satu tahun jikalau kita mengadakan seperti labour utilisation, ini termasuk kalau mereka pergi seperti ke Terengganu, Kemaman dan sebagainya mungkin mereka dapat selalu 5 tahun jikalau pelabur mereka ialah \$1 juta. Jadi mereka dapat selalu dengan 5 tahun taraf perintis ini.

Tuan Shamsuri bin Md. Salleh: Tuan Yang Dipertua, saya ingin mendapat penjelasan daripada Yang Berhormat Menteri dalam memberikan taraf perintis kepada kilang-kilang ini, seperti mana yang kita tahu kilang ini ada berbagai-bagai jenis; ada kilang yang hanya mengadakan satu shift bekerja iaitu 8 jam, ada kilang yang mengadakan dua shift dan ada kilang yang mengadakan tiga shift, ertinya 24 jam. Jadi, dalam memberikan masa taraf perintis ini, adakah diambil kira shift yang dijalankan oleh kilang-kilang itu sebab macam kilang elektronik mengadakan tiga shift, kalau kita beri empat tahun ertinya dia dapat 12 tahun taraf perintis. Adakah perkara ini diambil oleh pihak Kerajaan?

Tengku Dato' Ahmad Rithauddeen Al-Haj: Tuan Yang Dipertua, mengikut undang-undang saya rasa kriteria ini tidaklah masuk kira di atas shift ini, kerana tentulah mereka cuba dengan menggunakan masa yang sebolehnya jikalau satu-satu projek mereka ini akan memberikan keuntungan, mereka akan menggunakan tiga shift dan sebagainya, kerana apa yang tercatat dalam undang-undang adalah kriteria yang tidak termasuk apa yang saya ingat di atas berapakah shift ini patut dijalankan.

Dato Haji Mohammad Abu Bakar bin Rautin Ibrahim: Tuan Yang Dipertua, saya ingin bertanya kepada Kerajaan dalam tempoh masa yang disebutkan tadi, iaitu antara 1971 hingga 1982, adakah Kerajaan memikirkan bahawa dasar taraf perintis ini telah pun berjaya dari segi, yang pertamanya, mewujudkan berapa banyak pekerjaan yang boleh dan yang keduanya, untuk memberi peluang penyertaan ekuiti oleh rakyat Malaysia di dalam syarikat-syarikat tersebut kalau dibandingkan dengan negara-negara lain yang juga mengamalkan dasar untuk menggalakkan pelaburan asing di negara-negara tersebut seperti negara Singapura?

Tengku Dato' Ahmad Rithauddeen Al-Haj: Tuan Yang Dipertua, saya rasa kita telah pun menimbangkan semua isu-isu ataupun soal-soal bersabit dengan keuntungan dan juga pekerjaan dan juga dari segi perkara-perkara yang lain dan kita memikirkan dengan keseluruhan pada tahun 1971/1982 adalah saya rasa memberikan keuntungan kepada kita dari segi memberikan kerja. Yang kedua, teknologi dan saya rasa perkara-perkara yang saya boleh memberikan sedikit-sedikit daripada investment yang datang di sini menggunakan Malaysia sebagai, dengan izin, off-shore operation bagi pihak syarikat yang berkenaan itu.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Adakah Yang Berhormat Mulia akan menimbangkan sama ada keutamaan akan diberi kepada industri-industri dengan substitution product ataupun export-oriented?

Tengku Dato' Ahmad Rithauddeen Al-Haj: Tuan Yang Dipertua, kebanyakan seperti elektronik yang menggunakan tempat ini ialah diadakan di dalam FTZ (Free Trade Zone). Jadi boleh dikatakan dari segi perkara-perkara ini dan dari segi income tax mungkin mereka tidak begitu terlibat, tetapi ada juga saya rasa perkara-perkara yang mana kita memberikan juga kelulusan taraf perintis ini kepada products yang mana segi keutamaannya telah memberikan keuntungan kepada negara iaitu seperti product yang tidak pernah atau pengeluaran kilang yang tidak pernah lagi dikeluarkan di sini, maka oleh sebab itulah sebagai import substitution dibuatkan di sini dan juga sambil itu kita mengalu-alukan mengadakan operation yang seperti ini di Malaysia ini oleh sebab kita membuatkan pengeluaran ini untuk export-orientation, jadi tidak dapat mengadakan, dapat membawakan kepada wang asing banyak ke negara kita.

Tuan Yang Dipertua: Yang Berhormat dari Rantau Panjang, soalan penghabisan.

Tuag Hassan bin Haji Mohamad: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Saya ingin mendapat penjelasan daripada Yang Berhormat Menteri apakah dasar taraf perintis ini akan berlanjutan tanpa tempoh atau hadnya? Dan kalau ada tempoh dan had adakah ditentukan tahun berapa, sekian tempoh atau dilanjutkan taraf perintisnya, adakah pihak Kementerian tidak bercadang atau bercadang hendak memberi keistimewaan kepada pengusaha-pengusaha bumiputera mendapat taraf

perintis ini atau dengan cara untuk memajukan kawasan-kawasan yang lebih mundur seperti di sebelah Pantai Timur, ertinya kalau pengusaha hendak mengadakan satu industri di sebelah Pantai Timur maka dasar taraf perintis ini akan diberikan keistimewaannya.

Tengku Dato' Ahmad Rithauddeen

Al-Haj: Tuan Yang Dipertua, saya rasa tidak ada sekatan langsung di atas siapakah mengusahakan untuk mendapatkan taraf perintis baik pengusaha bumiputera, bukan bumiputera atau orang asing, tidak ada sekatan langsung siapapun boleh. Bahkan kita suka menggalakkan mana-mana pengusaha bumiputera akan mengambil usaha bagi mengadakan usaha mengeluarkan product atau keluaran kilang yang boleh mengeluarkan taraf perintis.

Saya rasa berhubung dengan pertanyaan kedua untuk kita bawa perusahaan ke Pantai Timur, saya rasa ini adalah menjadi dasar Kerajaan kita, sebab itulah local incentive ini diberi 5 tahun supaya mereka itu pergi ke Pantai Timur dan kalau Yang Berhormat dari Rantau Panjang berkehendakkan ianya diadakan di sana, saya sentiasa menimbangkan permohonannya.

**BEKALAN UBAT DI
HOSPITAL UNIVERSITI**

7. Tuan Yeoh Poh San minta Menteri Pelajaran menyatakan perkara berikut:

- (i) sama ada beliau menyedari kekurangan ubat telah menjatuhkan imej dan kepercayaan terhadap Hospital Universiti dan telah menimbulkan hilang kepercayaan orang ramai terhadap Hospital Universiti;
- (ii) apakah langkah yang telah diambil dan yang akan diambil untuk memastikan

supaya terdapat pengurusan yang teliti untuk mengelakkan perkara ini dari berulang lagi; dan

- (iii) apakah langkah yang telah diambil dan yang akan diambil untuk memastikan supaya perkara tersebut tidak akan berlaku di Hospital Besar Kuala Lumpur bila ia menjadi Hospital tempat belajar untuk Universiti Kebangsaan Malaysia.

Timbalan Menteri Pelajaran (Dato Mohamed Khalil Yaakob):

Tuan Yang Dipertua, adalah tidak benar orang ramai telah hilang kepercayaan dan imej Hospital Universiti telah jatuh atau terjejas kerana apa yang dikatakan oleh Yang Berhormat kekurangan ubat. Keadaan sebenarnya seperti yang telah dijelaskan ialah bahawa tidak benar terdapat keadaan kekurangan ubat di Hospital Universiti melainkan ubat "asparagines" yang merupakan salah satu ubat yang digunakan untuk rawatan penyakit leukaemia. Dalam hal ini pihak Hospital Universiti membeli sepenuh stok ubat ini dengan agen tempatan. Oleh kerana terdapatnya tambahan bilangan pesakit leukaemia yang tidak dijangka. Ubat ini telah berkurangan pada penghujung tahun. Sebaliknya orang awam masih pergi ke hospital itu dan bilangan pesakit-pesakit luar dan dalam di hospital ini telah bertambah. Hospital ini terus menjadi pusat rujukan oleh hospital-hospital lain dan doktor-doktor dalam negeri ini.

Langkah-langkah untuk mempastikan tidak adanya kekurangan ubat-ubat sentiasa dilakukan oleh Hospital ini dan kekurangan ubat asparagines kekurangan ubat asparagines umpamanya adalah di luar jangka. Saya ingin menyatakan bahawa pihak Hospital Universiti sentiasa memberi keutamaan utama kepada bekalan setok ubat-ubat.

Hospital Besar Kuala Lumpur yang kini juga telah digunakan sebagai hospital pengajar bagi Fakulti Perubatan Universiti Kebangsaan Malaysia tidak mengalami kekurangan ubat-ubat. Di bawah sistem bekalan ubat semua pesakit-pesakit diberi ubat-ubat untuk rawatan semua penyakit dari setok-setok di farmasi Hospital tersebut. Jika sekiranya ubat-ubat untuk tujuan penyelidikan diperlukan maka Fakulti Perubatan Universiti Kebangsaan Malaysia memperoleh ubat-ubat itu dari punca kewangannya sendiri dan dengan peraturan tersebut bekalan ubat-ubat di Hospital Besar Kuala Lumpur telah dapat dikawal mengikut keperluan hospital berkenaan.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Adakah peruntukan untuk membeli ubat dan sebagainya di Hospital Universiti dikurangkan, kalau tidak, berapakah peruntukan untuk tahun ini?

Dato' Mohamed Khalil Yaakob: Tuan Yang Dipertua, peruntukan bagi tahun 1983 ini adalah sama dengan peruntukan yang diberikan pada tahun 1982 dan hal ini telah pun diumumkan oleh Yang Berhormat Menteri Pelajaran baru-baru ini dan angkanya saya memerlukan masa sebentar untuk menjawab.

Tuan Yang Dipertua: Adakah Yang Berhormat minta notis?

Dato' Mohamed Khalil Yaakob: Saya bersetuju dengan cadangan Tuan Yang Dipertua.

Tuan Yang Dipertua: Baiklah.

SISTEM BAYARAN BIL SETEMPAT

8. Dr Koh Tsu Koon minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos memberitahu Dewan ini apakah sambutan/tindakbalas orang umum

dan agensi-agensi Kerajaan (diperingkat negeri dan persekutuan) terhadap sistem bayaran setempat (one-stop) baru yang dimulakan oleh Jabatan Pos; apakah masalah-masalah yang dihadapi, terutamanya di kawasan-kawasan selain daripada Wilayah Persekutuan dan apakah langkah-langkah yang akan diambil untuk mengatasi masalah-masalah ini?

Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos (Datuk Clarence E. Mansul):

Tuan Yang Dipertua, sistem bayaran bil setempat pada mulanya dilancarkan di sekitar Kuala Lumpur dan Petaling Jaya di dalam bulan Oktober, 1982 dan telah diperkenalkan ke seluruh negara pada lhb Januari, 1983. Suka saya maklumkan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa sambutan orang ramai terhadap Sistem Bayaran Bil Setempat di Pejabat-pejabat Pos adalah sangat baik. Jumlah urusan yang terlibat dalam bayaran bil-bil yang sekarang dikumpulkan di bawah Bayaran Bil-bil Setempat di Pejabat-pejabat Pos telah meningkat 69%, iaitu dari 471,555 bil-bil sebulan pada tahun lalu, iaitu sebelum bil setempat diperkenalkan, tetapi jumlah ini telah bertambah menjadi 798,565 bil bagi bulan Januari 1983 sahaja. Jumlah wang yang dipungut bagi urusan-urusan ini hampir-hampir dua kali ganda daripada \$11,052,954.32—sebulan kepada \$20,425,375.81 sebulan.

Pada keseluruhannya, masalah-masalah yang dihadapi oleh Jabatan Perkhidmatan Pos mengenai pengendalian Sistem Bayaran Bil Setempat adalah berkenaan dengan kekurangan kakitangan dan kekurangan ruang pejabat untuk mengendalikan beban kerja yang kian meningkat dan dengan demikian orang ramai terpaksa menunggu lebih lama sedikit. Selain daripada itu, diperingkat Ibu Pejabat pula, kerja memproses dokumen-dokumen dan

menyelaras akaun-akaun dengan 35 buah agensi yang terlibat telah bertambah dengan banyaknya.

Kini Ibu Pejabat Perkhidmatan Pos telah diarah supaya mengumpulkan masalah-masalah yang dihadapi akibat daripada pelaksanaan bayaran bil setempat dan mengemukakan kepada Kementerian untuk membolehkan Kementerian mengambil tindakan yang sewajarnya dengan agensi-agensi pusat seperti Perbendaharaan dan Jabatan Perkhidmatan Awam misalnya menambahkan kakitangan jika perlu atau mendapatkan mesin-mesin seperti mesin penerimaan (receipting machine) atau mendapat peruntukan tambahan bagi membesarkan kaunter atau ruang pejabat atau mendapat lebih banyak kenderaan untuk dijadikan Pejabat Pos Bergerak bagi mengendalikan kerja-kerja yang kian bertambah ini.

Dr Koh Jsu Koon: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri telah menyatakan bahawa Jabatan Pos harus mengendalikan lebih kurang 35 buah agensi Kerajaan, bolehkah beliau memberitahu Dewan yang mulia ini, apakah agensi-agensi itu? Setahu saya pada satu ketika Jabatan Pos juga mengendalikan bayaran bil bagi syarikat-syarikat kerjasama (co-operatives), adakah ini masih diamalkan?

Datuk Clarence E. Mansul: Saya rasa 35 buah agensi itu saya tidak dapat sebutkan satu persatu di sini antara lain seperti Amanah Saham, Bank Simpanan Nasional, Lembaga Urusan dan Tabung Haji dan banyak lagi. Kalau Yang Berhormat berkehendakkan senarai itu, saya akan berikan.

Berkenaan dengan syarikat koperasi, saya kurang pasti pada ketika ini sama ada Pejabat Pos masih mengendalikan bayarannya atau tidak.

Tuan Yang Dipertua: Tuan Mohamed Yussof bin Haji Yakob.

(Soalan No. 9 Y.B. Tuan Mohamed Yussof bin Haji Yakob tidak hadir).

PERKHIDMATAN BOMBA— KEKURANGAN KAKITANGAN/ KELENGKAPAN

10. Dr Tan Seng Giaw minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menyatakan sama ada benar terdapat kekurangan kakitangan-kakitangan bomba sekurang-kurangnya 30%, dan juga kekurangan kelengkapan-kelengkapan termasuk pili-pili bomba terutama di kawasan-kawasan setinggan. Jika benar, apakah langkah-langkah positif yang hendak diambil oleh Menteriannya untuk memperbetulkan keadaan yang tidak baik itu.

Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan (Tuan S. Subramaniam): Tuan Yang Dipertua, Kementerian saya sedar dengan adanya kekosongan-kekosongan sebanyak 30% itu. Walau bagaimanapun suka saya mengambil kesempatan memaklumkan pada Ahli Yang Berhormat bahawa pengisian jawatan-jawatan kosong adalah sentiasa dilaksanakan dari masa ke semasa mengikut kemampuan latihan.

Jabatan Bomba pada tahun 1977 mempunyai kakitangan hanya seramai 1,760 orang, tetapi pada tahun 1982 jumlah ini telah dapat ditambah ke 4,463. Kebanyakan kekosongan-kekosongan jawatan ini ialah jawatan-jawatan yang baru diwujudkan dalam usaha untuk mempertingkatkan lagi kemampuan Perkhidmatan Bomba. Ada juga di dalam setengah-setengah keadaan di mana jawatan-jawatan itu tidak mudah diisi kerana masalah-masalah kenaikan pangkat. Pelancaran pengisian jawatan-jawatan kosong ini yang berjalan begitu baik terpaksa ditangguhkan buat sementara waktu

memandangkan keadaan ekonomi negara sekarang ini dan sesungguhnya jawatan-jawatan ini akan diisi dengan secepat mungkin apabila keadaan membolehkan. Walau bagaimanapun proses-proses kenaikan pangkat yang tidak melibatkan pengambilan baru masih diteruskan dan baru-baru ini seramai 43 anggota-anggota dalam perkhidmatan telah dinaikkan pangkat ke Pegawai Bomba Tingkatan II dan proses kenaikan pangkat Ahli Bomba Kanan ke Ketua Ahli Bomba dan Ahli Bomba ke Ahli Bomba Kanan sedang di dalam proses dan dijangka akan terlaksana pada pertengahan tahun ini.

Berhubung dengan alat kelengkapan pula saya telah memberi penerangan lanjut pada 18-3-83 di Dewan ini di mana saya telah mengatakan bahawa Kerajaan sentiasa membekalkan perkhidmatan Bomba dengan peralatan-peralatan moden dari semasa ke semasa bagi membolehkan mereka melaksanakan tugas-tugas melawan kebakaran. Saya juga pada hari yang sama telah menyentuh tentang kepentingan pili-pili Bomba dan bekalan-bekalan air di mana baru-baru ini Jabatan Bomba telah dibekalkan dengan 115 van baru untuk menguji pili-pili Bomba dan juga mewujudkan pasukan-pasukan khas bagi memeriksa pili-pili Bomba.

Berhubung dengan pili-pili Bomba di kawasan-kawasan setinggan pihak Bomba sentiasa menjalankan pemeriksaan-pemeriksaan dan lawatan-lawatan ke kawasan-kawasan setinggan untuk mengkaji kedudukan bekalan air dan cara bertindak semasa kebakaran. Kebanyakan kawasan-kawasan setinggan ini adalah mempunyai pili-pili Bomba atau berhampiran kecuali di satu dua tempat di mana saluran-saluran air Jabatan Kerja Air tidak sampai ke situ atau tidak sesuai. Walau bagaimanapun di dalam lawatan-lawatan yang diadakan di kawasan-kawasan setinggan didapati ada

bekalan-bekalan air seperti kolam, lombong, sungai, perigi di kawasan-kawasan setinggan dan ini memudahkan perkhidmatan Bomba mendapatkan air di kawasan itu selain daripada itu Bomba bolehlah membuat relay pumping untuk mendapatkan air bagi melawan kebakaran, sekiranya bekalan air tidak ada. Di samping itu Bomba juga mempunyai kereta-kereta Bomba jenis bertangki bagi tujuan ini.

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya rasa masa sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 3, 9 dan 11 hingga 45 adalah diberi di bawah ini).

PUSAT LATIHAN KHAS— PENUBUHAN

3. Tuan Ismail bin Arshad minta Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar menyatakan, apakah Kementerian beliau bercadang mengadakan pusat-pusat latihan khas bagi mengambil mereka-mereka yang berbakat atau berminat dalam sesuatu bidang kemahiran untuk dilatih menjadi mahir dan kembali ke tempat masing-masing bagi membuka atau mengadakan perusahaan kecil di tempat masing-masing; jika ada, bila dan di mana akan diadakan pusat tersebut, dan jika tiada, apakah cara yang diambil perhatian dan usaha ke arah memberi galakan, kemahiran dan mengujudkan lebih banyak perusahaan-perusahaan kecil di luar bandar seperti yang diperkatakan sekarang.

Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar (Dato Sanusi bin Junid): Kementerian Pembangunan Negara dan Luar Bandar telah pun menubuhkan pusat-pusat latihan khas bagi memberi latihan atau meningkatkan lagi kemahiran kepada mereka yang berbakat atau berminat

dalam sesuatu bidang kemahiran. Pusat latihan yang telah ditubuhkan adalah seperti berikut:

<i>Bil.</i>	<i>Pusat Latihan</i>	<i>Pengkhususan Latihan/ Kemahiran</i>
1.	Pusat Kemajuan Kraftangan Malaysia (PKKM) Kedah	Ukiran Tanduk
2.	PKKM, Kuala Kangsar, Perak	Tembikar
3.	PKKM, Kuala Pilah, Negeri Sembilan	Buluh/Rotan
4.	PKKM, Temerloh, Pahang	Ukiran Kayu
5.	PKKM, Kuala Terengganu, Terengganu	Batik, Anyaman (pandan/mengkuang) dan tenunan
6.	PKKM, Kota Bharu, Kelantan	Batik, logam, perak
7.	PKKM, Sabah	Anyaman, tenunan, buluh, rotan dan kayu
8.	PKKM, Sarawak	Anyaman, tenunan, buluh, rotan dan kayu

Di samping Pusat-pusat Kemajuan Kraftangan seperti yang dinyatakan di atas, Kementerian saya telah berusaha dan mengatur latihan-latihan dalam berbagai bidang kemahiran yang ada hubungan dengan industri kecil di Pusat-pusat Latihan KEMAS dan Institut Kemahiran MARA. Kementerian saya juga telah mendapatkan khidmat latihan, tunjukajar dan nasihat-nasihat kepakaran dari badan-badan antarabangsa dari segi teknikal, pengeluaran, mutu, rekabentuk dan sebagainya.

Adalah menjadi harapan saya, mereka yang telah menjalani latihan di pusat-pusat ini akan menggunakan kemahiran yang telah diperolehi bagi membuka atau mengadakan perusahaan kecil di tempat masing-masing.

PEJABAT BAHAGIAN ALAM SEKITAR DI SABAH— TUGAS

9. Tuan Mohd. Yussof bin Haji Yakob minta Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar menyatakan apakah tugas pejabat Bahagian Alam Sekitar di Sabah. Berapakah kes pencemaran alam sekitar di Sabah yang telah dipertengahkan ke Mahkamah dan berapakah darinya telah dikenakan denda.

Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar (Datuk Amar Stephen Yong Kuet Tze): Tugas Pejabat Cawangan Bahagian Alam Sekitar di Sabah adalah seperti berikut:

- (a) Penguatkuasaan Akta Kualiti Alam Sekeliling, 1974 dan Peraturan-peraturan di bawahnya.
- (b) Pengawasan Kualiti Air dan Udara.
- (c) Penilaian Awal Tapak Industri.
- (d) Penyiasatan dan tindakan atas kes-kes aduan pencemaran.

Semenjak Pejabat Cawangan Bahagian Alam Sekitar di Sabah ditubuhkan dalam bulan Mei, 1981, dua kes. kesalahan di bawah Akta Kualiti Alam Sekeliling, 1974 telah dibawa ke mahkamah dan keputusan adalah seperti berikut:

- (i) Satu kes yang melibatkan Sabah Palm Estate Palm Oil Mill Sdn. Bhd., Sandakan telah dihadapkan ke mahkamah pada 24-2-82 kerana melepaskan effluen yang berlebihan. Kilang tersebut telah didenda sebanyak \$800.
- (ii) Satu kes yang melibatkan Pamol Sabah Ltd., Sandakan telah diberi amaran di bawah Seksyen 173 (A) Kanun Acara Jenayah pada 24-2-82.

Dua lagi kes telah didaftarkan di mahkamah yang mana satu kes yang melibatkan Sabah Agricultural Development Palm Oil Mill Sdn. Bhd., Sempurna, Tawau kerana menjalankan operasi tanpa lesen telah ditetapkan perbicaraan awal (mention) pada 28hb April, 1983 dan satu lagi kes di mana tarik perbicaraan awal belum lagi ditetapkan adalah melibatkan Syarikat Hock Lee Sawmill Sdn. Bhd., Kota Kinabalu kerana pembarakan terbuka.

Selain daripada itu, tawaran kompaun bagi kesalahan-kesalahan di bawah Peraturan-peraturan Kualiti Alam Sekeliling (Udara Bersih) 1978 telah melibatkan 11 kes seperti berikut:

<i>Nama Kilang</i>	<i>Telah Didenda</i>
(a) Lee Brothers Furniture & Contractor, Kota Kinabalu	\$ 250.00
(b) Syarikat Kinabalu Lumber Sdn. Bhd., Tawau	\$ 500.00
(c) Kilang Papan Hop Seng, Tawau	\$ 500.00
(d) Metropolitan Industry, Kota Kinabalu	\$ 500.00
(e) Kinabalu Furniture Factory, Kota Kinabalu	\$ 250.00
(f) Hock Lee Sawmill Sdn. Bhd., Kota Kinabalu	\$ 250.00
(g) Syarikat Len Chien Timber & Contractor, Kota Kinabalu	\$ 250.00
(h) K.S. Lim Sdn. Bhd., Kota Kinabalu	\$ 150.00
(i) Ngee Seng Construction & Wood-Working Factory Sdn. Bhd., Kota Kinabalu	\$ 150.00
(j) Gaya Tyre Retreading Sdn. Bhd., Kota Kinabalu	\$ 500.00
(A) Gaya Tyre Retreading Sdn. Bhd., Kota Kinabalu (Kesalahan Kedua)	\$ 500.00
JUMLAH	\$3,800.00

KERETAPI TANAH MELAYU— KEMUDAHAN BERIBADAT

11. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Pengangkutan

menyatakan sama ada pihak Keretapi Tanah Melayu bercadang hendak mengadakan kemudahan beribadat kepada penumpang-penumpang Islam di dalam Koc-koc Keretapi Mel dan keretapi tempatan, juga di setiap perhentian keretapi.

Menteri Pengangkutan (Dato Lee San Choon): Untuk makluman Yang Berhormat, adalah menjadi dasar Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu untuk mengadakan tempat sembahyang di stesyen-stesyen besar keretapi. Sekarang ini beberapa buah stesyen sudah pun mempunyai ruang yang dikhaskan dengan sebuah bilik yang sesuai untuk tempat sembahyang, iaitu di stesyen-stesyen Singapura, Johor Bahru, Gemas, Kuala Lumpur, Kuala Kangsar, Bukit Mertajam, Butterworth dan Krai. Tindakan sedang juga diambil untuk mengadakan kemudahan seumpama itu di stesyen-stesyen besar yang lain seperti di Ipoh, Taiping, Pasir Mas, Kuala Lipis dan sebagainya.

Bersabit dengan kemudahan beribadat kepada penumpang-penumpang yang beragama Islam untuk menunaikan sembahyang di dalam koc-koc keretapi, dukacita dimaklumkan bahawa dari pengalaman Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu, tempat khas yang disediakan bagi maksud ini adalah didapati tidak begitu praktikal disebabkan perkara-perkara tertentu iaitu:

- (i) ruang yang sempit;
- (ii) koc bergerak mengakibatkan susah untuk berdiri tepat;
- (iii) sembahyang tidak dapat ditunaikan dengan selesa, tenang dan khusyuk;
- (iv) ruang tidak boleh disimpan bersih kerana orang lalu datang mengakibatkan kekotoran dan juga gangguan.

Walau bagaimanapun, Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu dan juga Kejayaan tidak ada halangan kepada sesiapa yang hendak menunaikan sembahyang di dalam koc-koc keretapi.

GAS ASLI KE RUMAH-RUMAH— PEMBEKALAN

12. Tuan Peter Chin Gan Oon minta Perdana Menteri menyatakan bilakah rumah tangga yang pertama dijangka mendapat gas perdagangan yang dipaipkan ke dalam rumah daripada bidang-bidang gas di Terengganu dan berapakah peratusan jumlah keperluan tenaga Malaysia yang akan akhirnya mungkin dapat dibekalkan dari gas asli sebagaimana diramalkan oleh perancang-perancang sumber tenaga kita.

Perdana Menteri (Dato' Seri Dr Mahathir bin Mohamad): PETRONAS sedang merancang penubuhan sebuah rangkaian pengedaran gas di mana gas asli dari lapangan-lapangan di Terengganu akan dibekalkan kepada stesyen-stesyen janakuasa, industri-industri dan kawasan-kawasan perumahan. Rancangan ini akan dilaksanakan secara berperingkat-peringkat, dan pembekalan gas asli ke rumah-rumah akan bermula dengan rancangan-rancangan perumahan di Kerteh, Terengganu pada bulan Disember 1984.

Sebagai langkah sementara sebelum gas asli dibekalkan ke Johor Bahru, PETRONAS sedang menubuhkan suatu sistem penyaluran gas petroleum cecair ke rancangan perumahannya di Pasir Gudang yang akan siap pada hujung tahun ini.

Pada masa ini, gas asli hanya membekali kurang dari 1% dari jumlah keperluan tenaga Malaysia. Ianya digunakan sebagai bahan api di stesyen-stesyen janakuasa di Miri dan Bintulu, Kilang Penapis (Minyak) Lutong dan beberapa kilang batu dan

kawasan perumahan di sekitar Miri, Sarawak. Gas dijangka akan memenuhi lebih kurang 40% dari jumlah tenaga yang akan diperlukan oleh negara kita dalam tahun 2,000 apabila ia menggantikan bahan-bahan petrolam di stesyen-stesyen janakuasa, industri-industri, pengangkutan dan kawasan-kawasan perumahan.

UNIVERSITI ISLAM ANTARABANGSA— SYARAT KEMASUKAN

13. Tuan Haji Saidin bin Haji Mat Piah minta Menteri Pelajaran menyatakan secara terperinci mengenai beberapa perkara berkaitan dengan pelaksanaan Universiti Islam Antarabangsa mengenai:

- (a) syarat-syarat utama bagi seseorang calon untuk mengikuti kuliah di Universiti itu;
- (b) berapa peratuskah quota kepada pelajar-pelajar Malaysia; dan
- (c) bagaimana cara-cara pelajar-pelajar luar negeri memohon tempat di Universiti itu.

Datuk Mohamed Khalil Yaakob: Pihak Jawatankuasa penaja UIA belum membuat sebarang periklanan rasmi mengenai kemasukan Universiti, dan dengan itu bermakna syarat-syarat masuk secara terperinci belum lagi diumumkan. Mengikut amalan, kemasukan universiti tempatan atau pengambilan pelajar-pelajar terletak di bawah kuasa Senate Universiti-universiti itu. Kemungkinan juga amalan yang sama akan dikenakan oleh UIA.

Pada amalan biasa yang berlaku di mana-mana Universiti tiada syarat utama bagi calon-calon mengikuti kuliah, apabila seorang calon telah diterima masuk ke Universiti dan mendaftar di mana-mana program, Tidak mungkin Universiti Islam

Antarabangsa akan membuat amalan yang lain dari apa yang biasa berlaku di lain-lain Universiti. Walau bagaimanapun kalau yang dimaksudkan dengan soalan ini ialah mengenai syarat-syarat masuk ke Universiti Islam Antarabangsa, maka jawapannya adalah seperti yang saya sebut tadi.

Pada masa ini **belum terdapat qota** yang ditentukan untuk mana-mana pihak, sama ada calon-calon pelajar dari Malaysia ataupun di luar negeri.

Cara-cara calon memohon dari luar negeri untuk mendapat tempat akan ditentukan oleh pihak Universiti itu sendiri. Kemungkinannya Kedutaan-kedutaan Luar Negeri, Kedutaan negara-negara berkenaan di Kuala Lumpur akan diminta oleh pihak Universiti nanti **untuk membantu** perkara pengambilan pelajar-pelajar.

JALAN PERSEKUTUAN (JERANTUT) KE MARAN

14. Wan Abu Bakar bin Wan Mohamad minta Menteri Kerja Raya dan Kemudahan-kemudahan Awam menyatakan mengapakah jalan raya Persekutuan dari Jerantut ke Maran (jalan lama) tidak dibaiki dan dibesarkan seperti yang telah dirancang, sedangkan jalan ini digunakan oleh hampir 40,000 orang penduduk di kawasan Jengka dan kampung-kampung berhampiran. Adakah Kementerian bercadang untuk meneruskan projek ini.

Menteri Kerja Raya dan Kemudahan-kemudahan Awam (Dato' S. Samy Vellu): Jalan raya Persekutuan dari Jerantut ke Maran akan diperbaiki tetapi ketika ini tidaklah dapat saya menyatakan dengan pastinya tentang tarikh bagi kerja pembaikan dimulakan, memandangkan keadaan ekonomi negara di masa ini.

Bagaimanapun kerja-kerja menaik rekabentuk bagi jalan tersebut iaitu dari Batu 02 hingga ke Batu 86. 4 adalah terus dibuat dan disiapkan, dan ini termasuk juga dokumen tawaran.

HARGA GETAH—PASARAN

15. Tuan Oo Gin Sun minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan adakah Malaysia sedang mengambil langkah-langkah bagi mendapatkan bantuan daripada ahli-ahli sejawat Persatuan Negara-negara Pengeluar Getah Asli (ANRPC) untuk mengambil tindakan positif bagi menahan pengendali-pengendali pasaran yang mengamalkan amalan-amalan yang tidak berperikemanusiaan harga-harga getah.

Menteri Perusahaan Utama (Dato' Paul Leong Khee Seong): Masalah yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat iaitu mengenai tindakan menahan pengendali-pengendali pasaran yang mengamalkan amalan-amalan yang tidak berperikemanusiaan menurunkan harga getah tidak timbul pada masa ini terutamanya pasaran getah pada masa ini telah mulai pulih sedikit. Namun demikian sukacita saya memaklumkan bahawa faktor-faktor utama yang menentukan harga getah adalah berpunca dari keadaan permintaan dan bekalan bagi bahan tersebut. Namun demikian dengan adanya tanda-tanda pemulihan ekonomi dunia, penurunan kadar faedah, penambahan simpanan stok oleh pengguna dan jangkaan permintaan yang bertambah bagi kereta dan tayar, didapati harga getah sejak awal Februari tahun ini telah mulai naik dan diharap keadaan kenaikan harga ini akan terus dikekalkan.

Sebagaimana Ahli Yang Berhormat sedia maklum, Malaysia telah dan akan terus bekerjasama dengan Negara-negara Ahli yang lain sama melalui

Peraturan Negara-negara Pengeluar Getah Asli (ANRPC) dan juga Pertubuhan Getah Asli Antarabangsa (INRO) untuk memperbaiki dan menstabilkan harga getah di dalam keadaan di mana pasaran getah adalah lembap seperti pada masa-masa yang lepas.

LAPANGAN TERBANG SIBU— PEMASANGAN LAMPU LANDASAN

16. Tuan Ling Sie Ming minta Menteri Pengangkutan menyatakan kemajuan yang dibuat untuk memasang lampu isyarat malam di Lapangan terbang Sibu, dan adakah ia boleh diselesaikan pada pertengahan tahun 1983; dan jika tidak, mengapa.

Datuk Lee San Choon: Kerja bagi pemasangan lampu-lampu landasan lapangan terbang Sibu untuk pendaratan malam telah pun ditawarkan kepada pihak kontraktor yang berjaya. Kerja-kerja pemasangan akan mengambil masa selama 25 minggu dan dijadualkan siap pada pertengahan bulan September 1983.

GURU-GURU DI SABAH

17. Tuan Fung Ket Wing minta Menteri Pelajaran menyatakan bilangan guru-guru UTS yang telah diberhentikan di Sabah; bilangan yang masih berkhidmat dengan Kerajaan dan apakah langkah-langkah yang diambil oleh Kementerian beliau untuk menentukan supaya guru-guru UTS mempunyai keselamatan pekerjaan dalam negara ini.

Dato Mohamed Khalil bin Yaakob: Masalah guru-guru Unified Teaching Service (UTS) Sabah sebenarnya telah dikaji oleh Kementerian dan seterusnya Kementerian telah mengambil keputusan untuk menyerapkan guru-guru UTS ini ke dalam perkhidmatan tetap Kerajaan.

Keputusan untuk menyerapkan guru-guru berkenaan telah pun dibuat melalui Pekeliling Perkhidmatan Kementerian Pelajaran Bil. 12 Tahun 1979. Kesemua guru-guru UTS telah memilih untuk masuk ke dalam perkhidmatan pelajaran yang bertaraf tetap. Setakat ini tidak ada guru UTS diberhentikan di Sabah, tetapi terdapat beberapa orang yang telah berhenti kerja atas permohonan sendiri ataupun yang telah bersara apabila mereka mencapai umur untuk bersara. Sehingga 1-1-1983 jumlah bekas guru-guru UTS yang telah memilih untuk masuk ke dalam perkhidmatan pelajaran dan yang masih berkhidmat ialah seramai 1,342 orang.

PEKERJA PERUSAHAAN/ BURUH KASAR (IMG)— KENAIKAN PANGKAT

18. Tuan Chan Kok Kit minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan mengapa pekerja-pekerja dalam kumpulan perusahaan dan buruh kasar (IMG Group) yang memegang pangkat K1/JB yang telah ditemuduga dalam tahun 1971 untuk dinaikkan ke pangkat K1/JF dan telah pun mengambil pemeriksaan berkenaan masih belum lagi diberitahu akan keputusan pemeriksaan mereka; bilakah mereka yang berjaya itu dinaikkan pangkat dan tarikh kenaikan pangkat tersebut akan bermula.

Menteri Tenaga, Telekom dan Pos (Datuk Leo Moggie Anak Irok): Suka saya menjelaskan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa jawatan K1/JB di dalam kumpulan Perusahaan dan Buruh Kasar (IMG) adalah merupakan jawatan pencuci tandas. Walau bagaimanapun di dalam kumpulan Perusahaan dan Buruh Kasar ini, tidak pernah ada jawatan yang dikelaskan sebagai K1/JF. Oleh yang demikian, soal kenaikan pangkat jawatan K1/JB ke jawatan K1/JF tidak timbul.

KLINIK DESA DI ENGKILILI, SARAWAK

19. Tuan Andrew Janggi Muyong minta Menteri Kesihatan menyatakan adakah Kementerian bercadang hendak mengadakan sebuah Klinik Desa di Nanga Kumpang, Engkilili Sarawak. Ini memandangkan ramai penduduk-penduduk di sekitar kawasan itu dan tidak mempunyai kemudahan jalan raya.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Chong Hon Nyan): Kementerian Kesihatan tidak ada cadangan untuk mengadakan sebuah Klinik Desa di Nanga Kumpang, Engkilili, Sarawak kerana jumlah penduduknya adalah kurang dari 1,500 orang.

FELDA GEDANGSA/ SG. DUSUN/SG. TENGI— BEKALAN ELEKTRIK

20. Dato Lee Kim Sai minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan adakah Kementerian berkenaan sedar bahawa janji demi janji, kawasan Felda Sg. Dusun, Gedangsa dan Sg. Tengi di Daerah Ulu Selangor, setakat ini masih tidak dapat dibekal elektrik oleh Lembaga Letrik Negara, maka bolehkah Kementerian berkenaan menetapkan satu "target date" untuk terlaksananya rancangan pembekalan elektrik ke ketiga-tiga kawasan tersebut di atas, supaya peneroka-peneroka yang tinggal sekian lama di situ tidak terus dihampakan.

Dato' Leo Moggie anak Irok: Ingin saya memaklumkan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa rancangan bekalan elektrik ke skim-skim Felda Gedangsa, Soeharto (Sg. Dusun) dan Sg. Tengi merupakan salah satu projek yang diluluskan di bawah Rancangan Malaysia Keempat. Kos projek ini ialah \$3.3 juta dan dengan terlaksananya projek ini, sebanyak 1,800 pengguna akan menerima bekalan elektrik.

Disebabkan projek ini merupakan projek besar, iaitu melibatkan pemasangan Talian Voltan Tinggi dan Sistem Voltan Rendah, serta pembinaan pencawang-pencawang, maka perlaksanaannya adalah memakan masa sedikit. Kelewatan ini dialami terutamanya dalam merancang talian voltan tinggi kerana ianya terpaksa menyelesaikan dahulu masalah izin lalu pada tanah-tanah persendirian dan juga tanah pihak FELDA sendiri. Walau bagaimanapun proses ini telah diselesaikan. Buat masa ini kertas tawaran sudah disiapkan dan dijangka akan dibuat pelawaan tawaran dalam sedikit masa lagi. Untuk menentukan projek Talian Voltan Tinggi dapat disiapkan dalam tempoh yang cepat ianya adalah diuruskan melalui sistem Turnkey'.

Sementara menunggu proses tawaran ini, suka saya maklumkan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa kerja-kerja Sesalur Voltan Rendah sedang dilaksanakan di ketiga-tiga kawasan Felda yang tersebut secara berperingkat-peringkat. Semua kerja-kerja implementasi seperti pembinaan talian atas 33KV, pencawang-pencawang elektrik, sistem voltan rendah dan servis dijadualkan siap sebelum akhir tahun 1983 ini.

KURIKULUM 3M—PANDANGAN MASYARAKAT CINA

21. Tuan Sim Kwang Yang minta Menteri Pelajaran menyatakan sama ada beliau sedar bahawa ramai ibu-bapa, guru-guru, pertubuhan pelajaran, pertubuhan-pertubuhan dan persatuan-persatuan Cina adalah memandang berat terhadap pelaksanaan Kurikulum 3M di Sekolah-sekolah Rendah Jenis Kebangsaan terutamanya mengenai aspek-aspek berikut:

- (i) kesesakan dalam kebanyakan kelas;

- (ii) tiada masa yang cukup diuntukkan terhadap pembelajaran Bahasa Inggeris;
- (iii) kekurangan buku-buku teks dan rujukan bagi murid-murid; dan
- (iv) pemeliharaan sifat-sifat tradisi kedaerahan melalui kurikulum tersebut dan jika ya., apakah langkah-langkah yang akan diambil oleh Kementerian beliau untuk mengurangkan kerisauan pihak-pihak yang berkenaan.

Dato' Mohamed Khalil bin Yaakob:

Ini bukanlah pertama kali soal pandangan berat masyarakat Cina terhadap beberapa isu yang berkaitan dengan Kurikulum Baru Sekolah Rendah (KBSR) dibangkitkan di Dewan yang mulia ini. Isu kesesakan bilik darjah terutama di sekolah-sekolah dalam bandar telah saya nyatakan pada 21-3-1983 sewaktu menjawab soalan yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Tanjong. Isu peruntukan masa bagi pelajaran Bahasa Inggeris juga telah saya jawab pada 20hb Oktober, 1982 yang lalu semasa menggulung perbahasan mengenai Titah Ucapan Diraja di Dewan ini.

Isu pemeliharaan sifat-sifat tradisi ethnik atau ciri-ciri (characteristics) Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Cina) juga telah dijawab oleh Y.A.B. Perdana Menteri ada 9-3-1982 yang saya ulangi lagi pada 20-10-1982. Saya juga tidak berhajat untuk mengulangi lagi jawapan-jawapan yang telah diberi.

Apa yang ingin saya terangkan lagi pada kali ini ialah isu kekurangan buku teks dan rujukan bagi murid. Mengenai hal ini walaupun buku teks yang digunakan di kelas-kelas Tahun 1 KBSR hanya dua (2), iaitu untuk mata pelajaran Matematik dan Agama Islam, Kementerian Pelajaran telah

pun membekalkan buku-buku bacaan yang banyak untuk kegunaan murid di semua jenis sekolah dalam semua bahasa pengantar. Buku-buku dalam Bahasa Malaysia untuk kegunaan murid-murid Sekolah Kebangsaan, Sekolah Rendah Kebangsaan dan Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan sebanyak 41 judul. Buku-buku dalam Bahasa Cina untuk kegunaan murid-murid Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Cina) ada 44 judul.

Buku-buku dalam Bahasa Tamil untuk kegunaan murid-murid Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Tamil) pula ada 35 judul.

Dengan adanya buku-buku ini guru-guru akan dapat menajamkan lagi kemahiran murid mereka dan menggalakkan murid-murid membaca sehingga menjadi amalan mereka seumur hidup. Jadi, masalah kekurangan bahan bacaan untuk murid tidak wujud sama sekali.

**LEBUHRAYA JOHOR BAHRU
KE PONTIAN**

22. Tuan Mokhtaram bin Rabidin minta Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam menyatakan bilakah Lebuhraya dari Pontian, Johor menuju ke Lebuhraya Johor Bahru/Senai akan dibina.

Dato' S. Samy Vellu: Saya tidak dapat menyatakan di masa ini tentang tarikh bila Kementerian saya dapat memulakan pembinaan jalan Johor Bahru ke Pontian itu. Untuk makluman Yang Berhormat, pada masa ini rekabentuk sedang dibuat bagi membaiki jalan tersebut daripada Batu 10 hingga ke Batu 36.

**PERTELINGKAHAN IRAN-IRAQ—
PENDIRIAN MALAYSIA**

23. Wan Ibrahim bin Wan Abdullah minta Menteri Luar Negeri menyatakan apakah sikap Kerajaan

Malaysia terhadap usaha damai yang dilakukan oleh Sekretariat Negara-negara Islam untuk mendamaikan dua buah negara Islam iaitu Iraq dan Iran yang sedang bertempur dan apakah sumbangan yang telah dan akan diberikan dalam usaha ini.

Menteri Luar Negeri (Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie):

Pendirian Kerajaan kita mengenai pertelingkahan Iran/Iraq ini adalah amat jelas sekali. Malaysia berpendapat bahawa pertelingkahan sebagai satu masalah bukan sahaja membahayakan ketenteraman dan kesetabilan di Asia Barat khususnya dan di seluruh dunia amnya bahkan juga melemahkan perpaduan dunia Islam lebih-lebih lagi ketika umat Islam menghadapi berbagai-bagai cabaran terutama mengenai perjuangan rakyat Palestin dan pembebasan tanah suci Baitul Muqaddis. Malaysia sebagai ahli Jawatankuasa Damai Islam memainkan peranan yang sangat aktif di dalam usaha mencari jalan menyelesaikan pertikaian itu.

Kerajaan kita bukan sahaja mengambil dasar berkecuali yang tegas di dalam pertelingkahan ini bahkan juga telah menghadiri semua ketujuh-tujuh mesyuarat Jawatankuasa Damai Islam yang telah diadakan sejauh ini. Sesungguhnya Y.A.B. Perdana Menteri dan Y.B. Menteri Luar Negeri telah menghadiri mesyuarat-mesyuarat tadi dan malah telah mengemukakan cadangan bagaimana satu penyelesaian yang adil dan berkekal terhadap pertelingkahan dapat diadakan seberapa segera demi kepentingan Islam dan untuk kesetabilan dan kemajuan umat Islam.

Sebagai tambahan di atas, untuk maklumat Yang Berhormat bahawa kedua-dua Y.A.B. Perdana Menteri dan Y.B. Menteri Luar di mana-mana juga mereka mengadakan pertemuan-pertemuan dengan Ketua-ketua Kerajaan dan Menteri-menteri Luar, mereka sentiasa bertukar-tukar

pandangan mengenai perkara ini. Kerajaan juga melalui saluran diplomatik, adalah mengadakan hubungan terus menerus dengan kedua-dua Iran dan Iraq membincangkan mengenai perkara ini.

Untuk maklumat Y.B. bahawa Jawatankuasa Damai Islam mempunyai rancangan damai yang lengkap dan terperinci mengenai cara mengatasi pertelingkahan ini. Rancangan ini sentiasa dikaji dari semasa ke semasa. Kedua-dua negeri Iran/Iraq adalah memaklumi mengenai rancangan damai ini.

Oleh kerana kandungan rancangan ini adalah rahsia maka saya tidak dapat menghuraikan apakah isi kandungan rancangan damai ini.

Suka saya menegaskan kepada Y.B. bahawa Malaysia percaya yang Jawatankuasa Damai Islam ini adalah forum yang paling baik untuk mencari penyelesaian pertelingkahan ini secara adil dan berkekal seberapa segera dan Kerajaan kita memberi perhatian utama terhadap perkara ini.

KERETAPI TANAH MELAYU— KEUNTUNGAN BERSIH

24. Tuan Abdul Rahman bin Suliman minta Menteri Pengangkutan menyatakan:

- (a) berapakah keuntungan bersih yang diperolehi oleh Keretapi Tanah Melayu dalam tahun 1982;
- (b) adakah Kerajaan bercadang akan mengadakan perkhidmatan keretapi dari Pantai Timur ke Pantai Barat sejajar dengan konsep lebuh raya Timur Barat sekarang ini. Jika tidak apakah sebab-sebabnya; dan
- (c) memandangkan beberapa tahun yang lepas Keretapi Tanah Melayu selalu mendapat kerugian kerana penyelewengan dan

kurang kecekapan, berapakah jumlah yang dikenakan tindakan terhadap kakitangan Keretapi Tanah Melayu dari tahun 1979, 1980, 1981 dan 1982. Adakah masih berlaku perkara-perkara ini pada masa sekarang.

Dato' Lee San Choon: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu telah mengalami kerugian sebanyak \$39,978 juta pada tahun 1982.

Faktor-faktor yang telah menyebabkan kerugian termasuklah kesan kemerosotan ekonomi di antara tahun 1980 dan tahun 1982 yang telah menyebabkan kejatuhan pergerakan import dan juga eksport yang dikendalikan oleh Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu. Ini juga disebabkan oleh kerana kebanyakan lokomotif-lokomotif, koc-koc, gerabak-gerabak, loji-loji dan jentera-jentera yang ada telah usang mengakibatkan beberapa kerosakan, kegelinciran dan kegendalaan. Ekoran daripada masalah-masalah tersebut, belanja penyelenggaraan telah melambung naik. Harga alat-alat juga telah meningkat yang mana telah menyebabkan beban tambahan kepada pihak Keretapi Tanah Melayu.

Untuk mengatasi faktor-faktor yang menyebabkan kerugian itu, Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu telah mengambil beberapa langkah pemulihan. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pihak Kerajaan bercadang hendak memoden dan merevolusikan keseluruhan perusahaan keretapi di Semenanjung Malaysia dengan membina landasan baru tolok piawai atau "standard" berkembar dan mengujudkan sistem keretapi menggunakan kuasa elektrik **pada jangka panjang. Untuk tindakan**

serta-merta beberapa langkah tertentu telah diambil seperti berikut:

- (i) Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu kini telah membeli dan sedang menunggu penyerahan 15 buah lokomotif baru yang dipesan dari luar negeri untuk menggantikan lokomotif-lokomotif yang usang. Pesanan-pesanan juga telah dibuat bagi pembekalan koc-koc dan gerabak-gerabak tambahan dan di jangka akan diterima pada akhir tahun ini atau pada awal tahun hadapan. Di bawah Rancangan Malaysia Keempat, loji-loji dan jentera-jentera yang usang sedang dalam proses penggantian.
- (ii) Penyelenggaraan landasan juga sedang dikemaskinikan dengan pembelian jentera-jentera baru yang mana akan menggantikan tenaga manusia dan dengan demikian dapat mengurangkan belanja buruh ke suatu tahap tertentu.
- (iii) Sistem semboyan dan perhubungan akan dimodenkan.
- (iv) Pihak Keretapi Tanah Melayu telah mengambil tindakan tegas dari segi pengawasan tatatertib kakitangannya supaya kerja-kerja dapat dijalankan dengan lebih licin dan cekap.

Adalah diramalkan bahawa dengan adanya kereta-kereta penyelenggaraan landasan, loji-loji dan jentera-jentera baru itu penjimatan atas perbelanjaan dari segi penyelenggaraan dan penggantian alat-alat dapat dicapai. Tambahan pula, kegendalaan dan pembatalan perjalanan tren-tren dapat dielakkan dan juga pelarian tren-tren tambahan sekiranya perlu dapat **dikendalikan dengan langkah-langkah**

yang diambil itu. Ini akan dapat menambahkan hasil pihak Keretapi Tanah Melayu.

Mengenai perkara kedua dalam soalan daripada Ahli Yang Berhormat dari Parit, saya ingin memaklumkan bahawa Kerajaan Persekutuan sedang menjalankan kajian untuk mengadakan satu landasan keretapi tolok piawai atau "standard gauge" dari Kuala Lumpur ke Kuantan, Kuala Terengganu dan seterusnya ke Kota Bharu. Kajian Pelan Induk Pembangunan Keretapi ini dijangka akan disiapkan pada bulan September, 1983. Di samping akan dimulakan pada bulan April, 1983 dan dijangka siap pada bulan Jun, 1984. Kerajaan akan mengambil keputusan sama ada akan memulakan pembinaan landasan ini atau tidak berdasarkan hasil kajian kemungkinan yang sedang dijalankan itu.

Mengenai bahagian ketiga dalam soalan daripada Ahli Yang Berhormat dari Parit itu, saya ingin memaklumkan bahawa bilangan kes-kes tindakan tatatertib yang telah diambil atas kakitangan Keretapi Tanah Melayu adalah seperti berikut:

<i>Tahun</i>	<i>Hukuman Buang Kerja</i>	<i>Hukuman Tatatertib Yang lain seperti amaran, celaan, denda dan sebagainya</i>
1979	39 orang	1,387 orang
1980	33 "	2,028 "
1981	57 "	2,259 "
1982	79 "	2,534 "

Walau bagaimanapun, perkara penyelewengan dan kurang kecekapan masih berlaku dan pihak Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu telah mengambil tindakan yang tegas untuk mengatasi masalah-masalah ini seperti yang dapat dilihat daripada angka-angka hukuman tatatertib yang telah disebabkan tadi.

TELEKS— KEMUDAHAN PERKHIDMATAN

25. Datuk Leonard Linggi Jugah minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan adakah sebarang rancangan untuk memperbaiki dan meluaskan kemudahan perkhidmatan teleks dengan mengadakan pelbagai pemancar (multi-transmission) ataupun "Broadcast Conference Telex Facilities" untuk membolehkan pelanggan-pelanggan seperti bank-bank, syarikat-syarikat pelbagai bangsa, dan lain-lain menghantar melalui teleks perutusan yang serupa ke destinasi-destinasi yang berlainan serentak.

Dato' Leo Moggie anak Irok: Suka saya memaklumkan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa Jabatan Telekom Negara sedang dalam proses untuk memperbaiki dan meluaskan kemudahan perkhidmatan teleks dengan mengadakan pelbagai pemancar (multi-transmission) ataupun "Broadcast Conference Telex Facilities". Perkhidmatan ini akan dilancarkan tidak lama lagi.

AKTA YURAN 1951— TEKANAN GOLONGAN MISKIN

26. Tuan Yeoh Poh San minta Menteri Kesihatan menyatakan sama ada pihak Kerajaan menyedari bahawa yuran yang dikenakan di bawah Akta Yuran 1951 Perintah Yuran (Perubatan) 1982 telah memberi keputusan yang berlainan yang mengelirukan dan kekeciwaan kepada rakyat dan tekanan kepada mereka yang miskin; jika benar, adakah Kerajaan bercadang untuk memperbaiki keadaan ini dan bila.

Tan Sri Chong Hdn Nyan: Saya suka memberitahu Yang Berhormat bahawa walaupun pada mulanya terdapat masalah dalam pelaksanaan kadar-kadar bayaran di bawah Perintah Pembayaran (Perubatan) 1982 dan salah anggapan di kalangan orang

ramai terhadapnya, tetapi selepas penjelasan dan penerangan teliti mengenai kedudukan yang sebenarnya dibuat, ianya sedang dilaksanakan dengan memuaskan.

Pelaksanaan pembayaran baru itu juga sedang terus diawasi oleh Kementerian bagi menentukan cara pelaksanaan itu adil dan tidak membebaskan pesakit-pesakit yang miskin atau yang berpendapatan rendah.

PROJEK RTM DI JALAN KEDAH

27. Tuan Haji Seroji Afandi Haji Haron minta Menteri Penerangan menyatakan bilakah projek RTM di Jalan Kedah akan dibina dan kenapakah projek ini tidak dapat dilaksanakan begitu lama.

Menteri Penerangan (Tuan Mohd. Adib bin Haji Mohd. Adam): Projek ini telah diluluskan dalam rancangan Malaysia Ketiga (RMT). Proses pengambil tanah seluar 10 ekar telah dilakukan pada tahun 1980. Pada tahun 1981 kerja-kerja menimbun kawasan telah dijalankan hingga tahun 1982.

Kos Projek

Kos Projek Lama — \$5,560,000
Kos Projek Baru — \$9,196,007
Peruntukan RME — \$4,890,000

Peruntukan

Peruntukan 1981 — \$ 350,000
Belanja 1981 — \$ 288,000
(kerja-kerja menimbun tanah)
Peruntukan 1982 — \$ 122,000
Belanja 1982 — \$ 29,000
Peruntukan 1983 — \$ 10

Kemajuan

1. Rekabentuk untuk Oditorium telah ditetapkan dan **pelan struktur** sedang dibuat dan dijangka siap pada pertengahan tahun 1983.

2. Pembinaan projek ini dijangka bermula pada awal tahun 1983. Disebabkan tiada peruntukan pada tahun tersebut maka projek ini ditangguhkan dan kemungkinan pembinaan dijalankan pada awal tahun 1984.

UBAT-UBAT DI HOSPITAL— KEKURANGAN

28. Dr Tan Seng Giaw minta Menteri Kesihatan menyatakan langkah-langkah yang telah diambil untuk menentukan kekurangan ubat di hospital-hospital tidak akan berlaku. Pada bulan yang lalu beliau telah menyebut bahawa 21 syarikat ubat telah menghantarkan ubat-ubatnya dengan lewat. Adakah syarikat-syarikat tersebut melakukan sabotaj disebabkan oleh kempen jimat cermat. Apakah tindakan yang telah diambil oleh Menteriannya untuk memastikan tidak berlakunya sabotaj yang seumpama itu oleh mana-mana pihaknya darihal bekalan ubat hospital-hospital.

Tan Sri Chong Hon Nyan: Dasar Kementerian ini ialah untuk memastikan bekalan ubat-ubatan adalah mencukupi dan langkah-langkah yang diambil untuk mengatasi masalah yang timbul sepertimana yang disebutkan termasuk:

- (a) pembinaan stor-stor Kawasan Baru di Kota Kinabalu, Kluang, Kota Bharu dan Kuantan.
- (b) mengulangkaji senarai ubat-ubatan yang boleh digunakan di hospital-hospital Kerajaan di seluruh negara dan mengurangkan pembelian tempatan (local purchase).
- (c) mempercepatkan cara-cara yang digunakan dalam proses tawaran dan pembelian ubat-ubatan.
- (d) memperluaskan skop pengeluaran tempatan di Makmal Pengeluaran, Makmal Ubat dan Stor.

- (e) mengadakan suatu sistem akaun baru yang akan juga menggunakan kawalan inventory dan computer.

Berkenaan dengan kelewatan dalam pembekalan ubat-ubatan oleh syarikat-syarikat, antara sebab-sebabnya ialah seperti berikut:

- (a) pengeluaran lewat di kilang-kilang.
- (b) pengiriman yang lewat dari negara pengeluar melalui syarikat perkapalan.
- (c) pelepasan lewat dari pelabuhan.
- (d) dalam kes-kes tertentu, barang yang salah telah dipesan oleh syarikat ataupun bekalan tidak memenuhi piawaian yang ditentukan pada masa tender dikeluarkan.
- (e) dalam kes-kes tertentu juga bekalan tidak diterima langsung.
- (f) kebanyakan agen-agen tempatan melakukan perniagaan dengan cara komisyen dan asas pesanan (indent basis). Oleh yang demikian, biasanya stok tempatan tidak disimpan.

Tindakan telah diambil ke atas syarikat-syarikat itu dengan mengenakan denda di bawah syarat-syarat kontrak, atau prestasi syarikat diambilkira apabila tawaran-tawaran baru bagi bekalan lain dipertimbangkan oleh Kementerian.

KWSP—TUNTUTAN BEKAS PENCARUM

29. Tuan Lee Lam Thye mint a Menteri Kewangan menyatakan berapa banyak wang dalam KWSP yang menanti dituntut oleh bekas-bekas pencarum dan penama mereka setakat ini, apakah langkah yang telah diambil untuk memberitahu mereka yang berkenaan supaya menuntut wang tersebut dan berapa banyak telah

dituntut setakat ini. Nyatakan juga apakah yang terjadi kepada wang yang tidak dituntut.

Menteri Kewangan (Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah): Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, jumlah wang caruman KWSP yang masih tidak dituntut ialah sebanyak \$15,727,503.

Pihak KWSP sentiasa mengambil tindakan untuk menghubungi ahli-ahli KWSP yang berkenaan dengan bantuan Jabatan Pendaftaran Negara. KWSP juga menggunakan akhbar-akhbar tempatan dari masa ke semasa bagi mengingatkan mereka yang berkenaan membuat tuntutan pengeluaran. Setakat ini sejumlah \$261,798 telah pun dibayar melalui usaha-usaha yang disebutkan.

Adalah dimaklumkan bahawa sekiranya di dalam tempoh 10 tahun dari tarikh pencarum-pencarum mencapai umur 55 tahun, permohonan tuntutan pengeluaran tidak dibuat, dan juga tidak ada sebarang pencarum yang diterima oleh KWSP di dalam tempoh tersebut, maka wang yang tidak dituntut itu akan dipindahkan ke dalam Akaun Cadangan KWSP. Jika 10 tahun kemudiannya wang ini masih juga belum dituntut, ianya akan dipindahkan ke dalam Akaun Hasil KWSP.

KAD PENGENALAN— PERMOHONAN

30. Tuan Fung Ket Wing minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan bilangan kad-kad pengenalan di bawah kategori-kategori yang berikut yang telah dikeluarkan kepada berbagai keturunan di Sabah:

- (a) Biru
- (b) Merah
- (c) Hijau

bilangan permohonan bagi kad-kad pengenalan dan pembaharuan kad-kad pengenalan yang masih menunggu

selama (i) setahun (ii) tiga tahun (iii) lima tahun dan lebih dan sebab kelewatan ini.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed): Bilangan kad-kad Pengenalan yang telah dikeluarkan kepada berbagai keturunan di Sabah hingga 28hb Februari, 1983 adalah seperti berikut:

- (a) Biru — 560,125
- (b) Merah — 26,951
- (c) Hijau — 33,837

Permohonan Kad Pengenalan dapat diselesaikan oleh Jabatan Pendaftaran Negara dalam tempoh tidak melebihi 4 bulan. Manakala permohonan gantian Kad Pengenalan dapat diselesaikan dalam tempoh tidak melebihi 6 bulan. Tempoh-tempoh masa ini dapat dilaksanakan oleh Jabatan Pendaftaran Negara sekiranya pemohon-pemohon mengemukakan segala keterangan yang dikehendaki dengan lengkapnya. Masa yang diambil untuk memproseskan permohonan-pemohonan ini adalah tidak melebihi daripada masa yang diperlukan oleh Jabatan Pendaftaran Negara.

Dengan ini bermakna bahawa kelewatan untuk menyelesaikan permohonan-permohonan Kad Pengenalan dan gantian Kad Pengenalan tidak timbul.

PENDATANG HARAM INDONESIA

31. Tuan Chan Kok Kit minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan apakah tindakan tegas yang diambil terhadap pendatang-pendatang haram dari Indonesia yang didapati bersepah di negara ini yang mana kira-kira lebih 300,000 pendatang-pendatang haram dari Indonesia dianggarkan berada di negara ini dan sama ada beliau sedar

kehadiran mereka di negara ini boleh memudaratkan ketenteraman awam serta menimbulkan ketegangan kaum.

Tuan Mohd Kassim bin Ahmed: Kerajaan sentiasa bertindak tegas ke atas semua orang yang memasuki negara secara haram tanpa mengira dari mana mereka datang. Sekiranya diketahui kehadiran mereka, Jabatan Imigresen akan bertindak dengan menangkap, mendakwa dan seterusnya menghantar balik ke negara asal mereka.

TANGKAPAN TOKOH POLITIK PAS BESUT

32. Tuan Nik Abdul Aziz bin Haji Nik Mat minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan:

- (a) mengapa beberapa orang tokoh politik PAS dari Daerah Besut telah ditangkap dan dikenakan buang daerah ke Perak sekarang ini; dan
- (b) mengapa penangkapan dan pengenaan buang daerah mereka telah tidak diumumkan oleh Kerajaan dan mereka tidak didakwa di mahkamah terbuka supaya orang ramai akan mengetahui kesalahan mereka.

Tuan Mohd Kassim bin Ahmed: Beberapa orang anggota Parti Islam Se Malaysia (PAS) dari daerah BESUT telah ditangkap dan dikenakan Perintah Pengawasan Polis di bawah Sek. 2A (1) ENAKMEN KEDIAMAN TERHAD BAB 39 kerana mereka telah melibatkan diri dalam kegiatan-kegiatan yang mengancam ketenteraman awam.

Adalah menjadi dasar Kementerian saya tidak mengumumkan mengenai tangkapan dan pengenaan perintah seperti ini. Perintah yang dikenakan ke atas mereka yang dimaksudkan adalah sama dan tidak berbeza dengan perintah-perintah yang lain.

LAWATAN PERDANA MENTERI KE JEPUN—HASIL

33. Tuan Tan Kok Hooi minta Perdana Menteri menyatakan baru-baru ini beliau telah melawat Negeri Jepun selama seminggu, apa yang benar-benar dihasilkan.

Perdana Menteri: Soalan seumpama ini telah pun dijawab dalam Dewan Rakyat pada 14-3-83 dan saya tidak bercadang untuk membuat apa-apa tambahan.

YUNIT TENTERA DI- GRIK/LENGONG

34. Tuan Haji Saidin bin Haji Mat Piah minta Menteri Pertahanan menyatakan apakah Kementerian sedikit masa dulu ada berura-ura untuk mengadakan pengkalan yang kekal di Grik dan Lenggong, jika ya, bagaimanakah kedudukannya sekarang; dan jika tidak mengapa.

Timbalan Menteri Pertahanan (Abang Abu Bakar bin Datu Bandar Abang Haji Mustapha): Memang benar Kementerian saya pernah merancang untuk menubuhkan beberapa buah yunit tentera di kawasan Grik dan Lenggong, tapi oleh kerana beberapa faktor yang tidak dapat dielakkan rancangan tersebut terpaksa dikaji semula. Kajian tersebut adalah seperti berikut:

- (i) Kajian semula penempatan yunit-yunit Tentera Darat berdasarkan kepada perseimbangan penempatan secara strategik, tektikal administrasi.
- (ii) Kementerian Pertahanan masih lagi belum mendapat kelulusan untuk mendapatkan tanah yang cukup sebagaimana yang diperlukan dari Kerajaan Negeri, dan

- (iii) Kebanyakan yunit-yunit yang dirancang pada awalnya untuk ditempatkan di Grik dan Lenggong, buat masa ini telah dirancang untuk ditempatkan ketempat-tempat lain yang telah dipilih kecuali sebuah yunit akan ditempatkan di Lenggong dalam jangka masa yang panjang.

SEKIM KESELAMATAN SOSIAL PEKERJA—FAEDAH

35. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan sama ada Kerajaan telah memutuskan untuk menambahkan faedah-faedah gantirugi yang dibayar di bawah sekim SOCSO supaya pekerja-pekerja berfaedah dari sekim tersebut dan bukan seperti sekim sekarang di mana sebanyak \$243 juta telah dikutip dari para pekerja sebagai pencarum dalam tempoh 1971-80 sementara hanya \$17 juta dibayar kepada pekerja-pekerja yang tercedera dalam kemalangan-kemalangan perusahaan dan \$6.5 juta dibayar dalam bentuk bayaran perubatan; dan jika ya, beri butir-butir lanjut.

Menteri Buruh (Dato' Mak Hon Kam): Kementerian saya sentiasa meneliti dan mengkaji dari masa ke semasa faedah-faedah di bawah sekim-sekim keselamatan sosial pekerja yang ditadbirkan oleh Pertubuhan Keselamatan Sosial (SOCSO) bagi memastikan pekerja-pekerja yang dilindungi menikmati faedah-faedah yang lebih baik dan memuaskan. Dalam hubungan ini Kementerian saya telah pun mendapatkan perkhidmatan seorang Aktuari dari Pertubuhan Buruh Antarabangsa untuk membuat kajian atas sekim-sekim itu. Aktuari itu adalah juga dikehendaki membuat perakuan-perakuan dan syor-syor bagaimana sekim-sekim itu dapat

diperbaiki lagi untuk menjadikannya lebih bermakna kepada semua yang diliputinya.

Aktuari tersebut telah pun selesai menjalankan kajiannya dan di peringkat ini Kementerian saya sedang menunggu laporannya yang mana dijangka akan dikemukakan dalam sedikit masa lagi. Sehingga Kementerian saya menerima laporan itu, saya tidak dapat memberi apa-apa butir lanjut mengenainya.

SISTEM PENCEN ISLAM— CADANGAN

36. Tuan Lim Kit Siang minta Perdana Menteri menyatakan sama ada benar Kerajaan bercadang menggantikan sistem pencen yang sedia ada dengan sistem pencen Islam dan nyatakan merit dan demerit masing-masing kedua-dua sistem pencen tersebut.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Datuk Abdullah Haji Ahmad Badawi): Dalam bentuk yang konkrit belum ada lagi sebarang cadangan.

PAJAK GADAI ISLAM/ INSURAN ISLAM— CADANGAN PENUBUHAN

37. Tuan Haji Hassan bin Haji Mohamed minta Perdana Menteri menyatakan bilakah Kerajaan bercadang hendak melancarkan penubuhan PAJAK GADAI ISLAM, Insuran Islam dan langkah-langkah bagi memajukan harta wakaf dan Baitulmal yang bernilai berjuta-juta untuk kepentingan ekonomi umat Islam Malaysia.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Tuan Anwar bin Haji Ibrahim): Pada masa ini Kerajaan masih lagi mengkaji dengan teliti berbagai aspek penubuhan Pajak Gadai Tanpa Riba dan Insuran Islam.

Beberapa Kerajaan-kerajaan Negeri sedang berusaha menyelenggarakan sistem Pajak Gadai Tanpa Riba. Pihak Jabatan Perdana Menteri telah menubuhkan Jawatankuasa mengenai Insuran Islam dan laporannya dijangka akan siap beberapa bulan lagi.

Berkaitan dengan soalan Yang Berhormat itu mengenai langkah-langkah untuk memajukan harta wakaf dan baitulmal, ingin saya memaklumkan iaitu harta wakaf dan baitulmal adalah di bawah bidang kuasa Kerajaan-kerajaan Negeri. Namun begitu saya suka juga memaklumkan iaitu ada beberapa buah negeri yang telah, dan sedang berusaha memajukan harta-harta wakaf dan baitulmal dalam bidang aktiviti-aktiviti perniagaan, perusahaan, pelajaran dan sebagainya.

KEBUDAYAAN NEGARA—ASAS

38. Tuan Karpal Singh minta Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan menyatakan apakah langkah-langkah yang diambil untuk memastikan bahawa kebudayaan negara yang disyorkan itu meliputi kebudayaan asas seluruh kebudayaan di negara ini.

Timbalan Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan (Datin Paduka Chow Poh Keng): Saya kurang jelas dengan maksud "Kebudayaan asas seluruh Kebudayaan di negara ini" sebagaimana yang dikemukakan oleh Y.B. itu. Jika ianya dimaksudkan kepada kebudayaan kaum dan sukuan, perkara ini telah pun dijelaskan dalam prinsip-prinsip Dasar Kebudayaan Kebangsaan yang telah dijelaskan beberapa kali di dalam dewan yang mulia ini.

Mengenai langkah-langkah yang telah diambil bagi memastikan Dasar Kebudayaan Kebangsaan itu dapat

dilaksanakan dengan lebih licin, Kementerian saya telah menubuhkan Majlis Penasihat Kebangsaan Berkenaan Kebudayaan pada bulan Jun 1976. Peranan majlis tersebut adalah untuk menasihati kerajaan mengenai kaedah atau strategi pelaksanaan Dasar Kebudayaan Kebangsaan itu. Majlis tersebut dianggotai pakar-pakar dalam pelbagai disiplin serta mewakili pelbagai kaum. Langkah itu dikira amat perlu bagi menyelesaikan masalah kebudayaan yang sangat 'complicated' itu. Sementara itu, diperingkat negeri dan daerah pula ditubuhkan majlis-majlis kebudayaan Negeri dan Daerah. Kedua-duanya bertindak sebagai agen penggerak Kebudayaan Kebangsaan.

DATU' S. SAMY VELLU— SIASATAN

39. Tuan Karpal Singh minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan penyiasatan ke atas Repot Polis di Sentul No. 7939/82 dibuat oleh Periasamy a/l Sangily terhadap Menteri Kerjaya dan Kemudahan Awam, Dato' Samy Vellu.

Tuan Mohd Kassim bin Ahmed: Siasatan berhubung dengan Repot Polis di Sentul No. 7939/82 telah pun selesai. Kertas Siasatan berkenaan telah pun diedar, disemak dan dikaji oleh Peguam Negara. Peguam Negara berpendapat bahawa tiada kesalahan yang tertentu yang memerlukan tindakan Mahkamah. Oleh yang demikian Peguam Negara mengarahkan siasatan berhubung dengan repot ini ditutup.

MOTOKAR BUATAN MALAYSIA

40. Wan Mohd Najib bin Wan Mohamad minta Perdana Menteri menyatakan sejauh manakah kejayaan HICOM dengan kerjasama syarikat-syarikat Jepun bagi mengeluarkan

motokar Malaysia dan penggunaan Gas Cecair Asli (LGN) bagi kenderaan-kenderaan untuk menggantikan minyak petrol.

Perdana Menteri: Mengenai kemajuan kerjasama antara HICOM dan syarikat-syarikat Jepun berhubung dengan rancangan kereta buatan Malaysia sukacita saya menyatakan bahawa projek ini telah pun dalam peringkat pelaksanaan. Tapak kilang bagi projek ini telah pun mula dimajukan dan kerja-kerja bagi membina kilang dijangka akan bermula pada bulan Jun tahun ini. Mengikut jadual projek ini akan memulakan pengeluaran dalam masa 2 tahun dari tarikh permulaan pembinaan kilang.

Berhubung dengan penggunaan LNG bagi kenderaan-kenderaan buat masa ini tidak ada cadangan menggunakan gas itu untuk menggantikan minyak petrol. Apa yang sedang dirancangkan ialah penggunaan Gas Cecair Petroleum (LPG) untuk tujuan tersebut.

JAWATANKUASA PENGAMBILAN BURUH ASING

41. Tuan Ng Cheng Kuai minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan sama ada Jawatankuasa Khas untuk Buruh Asing telah menyediakan laporannya dan jika ya, apakah garis-garis panduan untuk buruh asing bekerja di Malaysia.

Tuan Mohd Kassim bin Ahmed: Jawatankuasa yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Lumut ialah Jawatankuasa Pengambilan Buruh Asing yang dilantik oleh Y.A.B. Timbalan Perdana Menteri. Pada masa ini, Jawatankuasa tersebut belum menyediakan laporannya.

42. Tuan Ng Cheng Kuai minta Menteri Kewangan menyenaraikan prestasi dan kemajuan Kerajaan-kerajaan Negeri untuk tujuan perbandingan mengikut keluaran tempatan kasar (gross domestic product) pada tahun 1982 dan tahun 1967 iaitu 15 tahun sebelumnya.

(Nota: Soalan ini dijawab sebagai Jawapan Bertulis)

PERUSAHAAN **BIJIH** TIMAH/
TEXTILE—KESUSAHAN
KEWANGAN

43. Tuan **Ban Hon** Keong minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan sama ada beliau sedar bahawa kadar ekonomi yang kusut pada masa ini telah menyebabkan kesusahan kepada beberapa sektor ekonomi di dalam negara kita, terutama sekali di dalam industri lombong bijih timah, 'textile', dan sebagainya. Sebagai satu langkah untuk mengurangkan kesan harga yang rendah serta permintaan yang berkurangan, pihak Kerajaan telah mengarah pengurangan pengeluaran lombong bijih timah sebanyak 25%. Ini telah mengakibatkan kesusahan kepada industri lombong bijih timah di mana pengusaha-pengusaha terpaksa menanggung kerugian yang besar dan memberhentikan perniagaan mereka. Memandangkan bahawa keadaan ini adalah luar kawalan pengusaha-pengusaha, adakah pihak Kementerian bercadang untuk mengecualikan mereka daripada peraturan-peraturan (Penamatan Kerja dan henti kerja sementara 1980) supaya mengurangkan beban kewangan mereka dalam zaman pengunduran ini.

Dato' Mak Hon Kam: Kementerian saya memang sedar sepenuhnya tentang kerumitan dan kesusahan kewangan yang sedang dihadapi oleh sektor perusahaan khususnya di perusahaan-perusahaan bijih timah

dan tekstil berikutan dengan kemelesetan ekonomi dunia sekarang. Sementara keperluan-keperluan perusahaan-perusahaan itu perlu dijaga, adalah juga sama penting bahawa kesejahteraan dan kehidupan para pekerja di perusahaan-perusahaan itu dilindungi.

Seperti yang Ahli Yang Berhormat itu sedia maklum keadaan ekonomi sekarang ini telah menyebabkan ramai pekerja diketepikan atau perkhidmatan mereka diberhentikan. Faedah-faedah yang wajib dibayar di bawah Peraturan-peraturan Kerja (Faedah-faedah Penamatan dan Rentikerja Sentara) 1980 kepada pekerja-pekerja yang terlibat akan dapat membantu mereka dan keluarga mereka menampung perbelanjaan penghidupan sehingga mereka dapat memperolehi pekerjaan di tempat lain. Jumlah yang patut dibayar di bawah Peraturan-peraturan tersebut adalah berdasarkan kepada berapa lama mereka bekerja dan jumlah gaji yang mereka perolehi dan dianggarkan ini tidaklah begitu tinggi dan adalah dirasai majikan-majikan memang mampu membayar faedah-faedah itu kepada pekerja-pekerja mereka.

Tuan Yang Dipertua, oleh yang demikian Kementerian saya berpendapat bahawa adalah tidak wajar untuk mengecualikan sebarang perusahaan daripada pembayaran faedah-faedah di bawah Peraturan-peraturan tersebut.

PERUSAHAAN TEKSTIL/
ELEKTRONIK—KADAR
BAYARAN RENTIKERJA

44. Tuan Gooi Hock Seng minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan sama ada Kerajaan telah memberi arahan kepada pihak majikan di dalam industri tekstil dan elektronik di Pualau Pinang untuk membayar seseorang pekerja yang berhenti

sementara (lay-off) tersebut; jika benar apakah tindakan dan reaksi dari pihak majikan tersebut.

Dato' Mak Hon Kam: Kementerian saya tidak pernah memberi arahan kepada mana-mana majikan dalam perusahaan tekstil dan letronik supaya membayar 50% daripada gaji harian kepada pekerja-pekerja mereka dalam tempoh rentikerja (lay-off) oleh kerana tidak ada sebarang permohonan mengenai perkara ini yang telah dibuat kepada Kementerian saya oleh pekerja-pekerja yang berkenaan.

Walau bagaimanapun, pekerja-pekerja boleh berunding dengan majikan-majikan mereka sama ada sebagai satu kumpulan atau pun melalui kesatuan sekerja mereka atas kuantum pembayaran yang lebih dari kuantum yang ditetapkan oleh undang-undang.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat itu, mengikut peruntukan Peraturan-Peraturan Kerja (Faedah-Faedah Penamatan Dan Rentikerja Sentara) 1980 yang telah mula berkuatkuasa pada 1-10-80, seseorang pekerja adalah dianggap sebagai telah direntikan kerja jika majikannya tidak memberi pekerjaan kepadanya selama sekurang-kurangnya 12 hari kerja biasa dalam tempoh 4 minggu berturut-turut dan pekerja itu tidak dibayar sebarang upahan di bawah kontrak perkhidmatannya bagi tempoh ia tidak diberi pekerjaan. Kadar bayaran rentikerja yang mana adalah sama dengan kadar bayaran penamatan kerja, yang seseorang pekerja patut dibayar mengikut Peraturan-peraturan itu adalah seperti berikut:

- (i) 10 hari gaji bagi tiap-tiap tahun perkhidmatan jika ia telah berkhidmat bagi tempoh kurang dari 2 tahun.

- (ii) 15 hari gaji bagi tiap-tiap tahun perkhidmatan jika ia telah berkhidmat bagi 2 tahun atau lebih tetapi kurang dari 5 tahun.

- (iii) 20 hari gaji bagi tiap-tiap tahun perkhidmatan jika ia telah berkhidmat bagi 5 tahun atau lebih.

INTEGRASI SABAH/SARAWAK DENGAN SEMENANJUNG

45. Tuan Mutang Tagal bertanya kepada Perdana Menteri mengenai apakah langkah-langkah yang diambil oleh Kerajaan supaya dasar "national integration" di antara Semenanjung Malaysia dan Sarawak dan Sabah itu berkesan kepada seluruh golongan rakyat dan negeri.

Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Perkara integrasi antara Sabah, Sarawak dengan Semenanjung Malaysia merupakan antara perkara yang terpenting di dalam pemikiran Kerajaan supaya proses ini menjadi berkesan kepada seluruh negara. Ia mestilah merangkumi integrasi dari segi politik, struktur pentadbiran dan norma-norma sosio budaya dan nilai-nilai yang kesemuanya patutlah bercorak nasional.

Sehubungan dengan ini Kerajaan telah menubuhkan sebuah Jawatankuasa Penyelaras mengenai Integrasi Sabah, Sarawak dengan Semenanjung. Bidang tugas Jawatankuasa ini ialah untuk menyelaraskan program/aktiviti agensi-agensi Kerajaan berkaitan dengan negeri Sabah dan Sarawak dan untuk mengesyorkan kepada Kerajaan sebarang program yang baru bagi maksud mempercepatkan proses integrasi itu.

USUL MENANGGUHKAN MESYUARAT DI BAWAH PERATURAN MESYUARAT 18

**Jawatankuasa Parlimen
Untuk Menyiasat
Pinjaman Bumiputra
Malaysia Finance Bhd
di Hong Kong—Penubuhan**

4.06 pig.

Tuan Sim Kwang Yang (Bandar Kuching) (*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, under Standing Order 18 (1), I would like to move a motion, which reads as follows:

That this House grants leave to the Member for Bandar Kuching to move the adjournment of the House for the purpose of discussing a matter of definite, urgent public importance that is the setting up of a Parliamentary Select Committee to investigate into the Bank Bumiputra Loan Affair in Hong Kong, in view of the latest revelation in the *Asian Wall Street Journal* dated 18th/19th March, 1983, available only on 24th March, 1983 regarding the possibility of irregular relationship between Bank Bumiputra's Hong Kong subsidiary, Bumiputra Malaysia Finance Berhad and its clients, Eda Investment Berhad and the Carrian Group of Hong Kong.

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya telah menerima satu pemberitahuan pagi ini daripada Yang Berhormat Ahli bagi kawasan Bandar Kuching di bawah Peraturan Mesyuarat 18 (1) yang meminta kebenaran Dewan ini ditangguhkan dengan tujuan hendak membincangkan satu perkara tertentu, bagi kepentingan orang ramai yang berkehendak disegerakan. Untuk membolehkan perkara ini ditimbangkan oleh Majlis saya sebagai Yang Dipertua hendaklah puas hati

bahawa perkara yang dibangkitkan itu mempunyai tiga unsur iaitu, perkara itu:

- (i) Tertentu;
- (ii) Bagi kepentingan orang ramai; dan
- (iii) Perlu disegerakan.

Saya telah meneliti Usul yang telah dihantarkan kepada saya oleh Yang Berhormat itu dan saya dapati perkara ini tidak perlu disegerakan sebab-sebabnya ialah seperti berikut:

Sebagaimana yang Dewan ini telah diberitahu oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan di dalam Dewan ini minggu lepas akaun Bank Bumiputra termasuk anak Syarikatnya Bumiputra Malaysia Finance Limited Hongkong sedang dalam kajian oleh Juruaudit bank tersebut dan pihak Lembaga Pengarah bank tersebut juga sedang mengkaji keseluruhan operasi bank **itu dan anak** Syarikatnya sebelum menentukan kedudukannya.

Berkenaan dengan perkara yang tersiar dalam sebuah akhbar asing baru-baru ini ianya ialah satu laporan akhbar sahaja yang mana kebenarannya belum ditentukan pada masa ini. Adalah penting untuk menentukan kebenaran laporan akhbar itu terlebih dahulu.

Dengan ini saya menolak usul yang dicadangkan oleh Ahli Yang Berhormat itu (*Tepuk*).

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PENAGIH DADAH (RAWATAN DAN PEMULIHAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

4.08 ptg.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Mohd. Kassim bin

Ahmed): Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan bahawa suatu Rang Undang-undang yang bernama "Akta Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) 1983" dibaca kali yang kedua sekarang.

Tuan Yang Dipertua, sebagai Tuan Yang Dipertua dan semua Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum peruntukan undang-undang berkaitan dengan Rawatan dan Pemulihan Penagih dadah buat masa ini adalah terkandung di dalam Akta Dadah Merbahaya 1952. Akta yang berkenaan ini adalah luas dan meliputi berbagai aspek peraturan yang berhubung dengan penagihan dadah.

Memandangkan bahawa Akta Dadah Merbahaya 1952 ini melibatkan banyak bidang-bidang yang lain khasnya dalam aspek penguatkuasaan dan hukuman maka Kerajaan memikir perlu untuk diadakan satu Akta baru yang khusus bagi merangkumi hanya aspek-aspek rawatan dan pemulihan penagih dadah serta perkara-perkara yang berkaitan dengannya sahaja. Undang-undang baru yang dicadangkan ini akan dinamakan Akta Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) 1983 dan ianya akan menggantikan peruntukan-peruntukan di dalam Bahagian VA Akta Dadah Merbahaya 1952.

Dalam menggubal Akta baru ini beberapa peruntukan baru telah diwujudkan sejajar dengan keadaan semasa. Satu perkara pokok di dalam peruntukan baru ini ialah meletakkan tanggungjawab mengenai rawatan dan pemulihan penagih-penagih dadah di bawah bidangkuasa Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri. Ini ialah kerana Kerajaan berpendapat bahawa sesungguhnya masalah penagihan dadah di negara ini bukan lagi merupakan suatu masalah sosial semata-mata tetapi ianya telah menjadi satu masalah yang serius yang melibatkan keselamatan negara pada keseluruhannya.

Satu peruntukan penting di dalam Akta ini ialah mengenai tempoh rawatan dan pemulihan di mana Kerajaan akan diberi kuasa untuk menahan seseorang penagih dadah bagi menjalani proses rawatan dan pemulihan di pusat-pusat pemulihan untuk tempoh 2 tahun dan proses jagaan lanjutan selama 2 tahun dalam mana penagih itu dikehendaki juga tinggal selama 6 bulan di pusat Jagaan tersebut, jika didapati perlu.

Tuan Yang Dipertua, dalam pada itu, jika didapati bahawa seseorang penagih itu boleh diberi rawatan dan pemulihan tanpa dimasukkan ke institusi-institusi pemulihan, pihak Mahkamah boleh memerintah supaya penagih itu diletakkan di bawah jagaan seorang pegawai Pemulihan Dadah yang akan dilantik dari masa ke semasa di bawah seksyen 2 Akta yang dicadangkan ini. Di bawah undang-undang baru ini juga dicadangkan supaya diwujudkan 3 jenis pusat bagi memulih penagih-penagih dadah, iaitu Pusat Pemulihan, Pusat Jagaan Lanjutan dan Pusat Harian. Bagi Pusat Pemulihan, satu Lembaga Pelawat (Board of Visitors) akan dilantik untuk membantu agar proses pemulihan di pusat tersebut dilaksanakan dengan berkesan. Di peringkat daerah, pekan dan kawasan tertentu akan dilantik pula Jawatankuasa-jawatankuasa Pemulihan (Rehabilitation Committees) untuk menjalankan tugas-tugas pemulihan dan kebajikan terhadap penagih-penagih yang sedang dan telah menjalani rawatan dan pemulihan. Jawatankuasa-jawatankuasa ini juga ditugaskan untuk membantu pegawai-pegawai pemulihan dan lain-lain orang yang bertanggungjawab mengenai pemulihan dan jagaan lanjutan penagih-penagih dadah.

Tuan Yang Dipertua, di Bahagian 3 Akta yang dicadangkan ini adalah peruntukan-peruntukan khusus yang berhubung dengan penagih-penagih

yang tampil ke hadapan untuk mendapat rawatan dan pemulihan secara sukarela. Prosedur yang akan dilalui oleh penagih-penagih ini akan dipermudahkan bagi menggalakkan lebih ramai penagih-penagih tampil ke hadapan untuk mendapatkan rawatan dan pemulihan secara sukarela. Bagi maksud ini adakah dicadangkan supaya seseorang penagih yang secara sukarela tampil ke hadapan untuk mendapatkan rawatan dan pemulihan hanya dikehendaki berjumpa dengan seorang Pegawai Pemulihan sahaja. Selepas berpuashati bahawa orang itu adalah sebenarnya seorang penagih dadah, Pegawai ini akan memutuskan selepas menimbangkan fakta-fakta yang berkaitan, sama ada penagih tersebut perlu menjalani rawatan dan pemulihan dan kemudiannya jagaan lanjutan ataupun diletakkan di bawah jagaan Pegawai Pemulihan sahaja dengan dikenakan syarat-syarat tertentu untuk menjamin kejayaan jagaan tersebut. Jika penagih tersebut bersetuju dengan keputusan Pegawai Pemulihan tersebut, dia hendaklah mengikat jamin untuk menjalani rawatan dan pemulihan. Jika jaminan tersebut dilanggar, keseluruhan atau sebahagian wang ditetapkan di dalam jamin tersebut boleh dirampas. Tuan Yang Dipertua, prosedur yang sama akan juga dikenakan kepada penagih-penagih yang belum dewasa (minor) di mana pihak ibubapa atau penjaga boleh berjumpa dengan Pegawai Pemulihan bagi tujuan tersebut dan mengikat jamin bagi pihak anak-anak mereka.

Tuan Yang Dipertua, bagi penagih-penagih yang ditangkap oleh agensi-agensi penguatkuasaan prosedur-prosedur yang terdapat di dalam undang-undang sekarang adalah dikekalkan dengan dibuat beberapa pindaan untuk memudah dan melicinkan lagi kemasukan mereka ke pusat-pusat pemulihan.

Dalam hal ini seseorang Pegawai Pemulihan atau pegawai polis yang

berpangkat tidak kurang dari Sarjen atau mana-mana pegawai penjaga balai polis boleh menahan seseorang yang disyaki secara menasabah sebagai penagih dadah. Orang yang disyaki ini boleh ditahan selama tempoh tidak melebihi 24 jam di mana-mana tempat yang sesuai untuk menjalani ujian-ujian. Jika ujian-ujian ini tidak boleh dijalankan atau disempurnakan, atau keputusan-keputusannya tidak boleh didapati dalam tempoh 24 jam dari masa seseorang itu mula ditahan, ia boleh dilepaskan dengan dikenakan jaminan, sama ada dengan penjamin atau tidak, untuk menghadiri diri pada masa dan tempat yang ditetapkan dalam jaminan tersebut.

Begitu juga jika orang yang disyaki sebagai penagih itu dikemukakan ke hadapan Majistret, ia boleh ditahan selama tempoh tidak melebihi 14 hari untuk menjalani ujian-ujian. Namun begitu, Majistret diberi kuasa melepaskan orang tersebut dengan jaminan, sama ada dengan penjamin atau tidak, untuk menghadiri diri pada masa dan tempat yang ditetapkan dalam jaminan tersebut untuk menjalani ujian-ujian. Di mana orang tersebut telah menjalani ujian-ujian tetapi keputusannya belum lagi didapati, Majistret boleh melepaskannya atas jaminan, sama ada dengan penjamin atau tidak, untuk menghadiri diri di tempat dan masa yang ditetapkan dalam jaminan tersebut untuk menerima keputusan ujian-ujian itu.

Tuan Yang Dipertua, pindaan-pindaan ini adalah dibuat untuk mengelakkan kesesakan yang dialami di masa-masa yang lalu di tempat-tempat tahanan.

Tuan Yang Dipertua, Iain-lain pindaan termasuklah memper-untukkan kuasa kepada Lembaga Pelawat untuk melepaskan penagih dadah dari Pusat Pemulihan selepas selesai tempoh satu tahun. Jika penagih itu difikirkan perlu dilepaskan

lebih awal lagi disebabkan oleh fakta-fakta tertentu ini boleh dilakukan dengan persetujuan Menteri.

Penagih-penagih dadah yang berumur kurang daripada 18 tahun dan didapati sabit kesalahannya di bawah Akta Dadah Merbahaya 1952 melainkan di bawah Seksyen 6B, 39A atau 39B bolehlah diperintahkan oleh mahkamah untuk menerima rawatan dan pemulihan di Pusat Pemulihan Dadah. Pindaan ini adalah bertujuan untuk mengurangkan bilangan orang-orang muda yang dipenjarakan atas sebab kegiatan jenayah yang berkaitan dengandadah.

Tuan Yang Dipertua, pindaan-pindaan lain adalah merupakan perkara-perkara berbangkit yang umum seperti peruntukan yang membolehkan diwujudkan pusat rawatan dan pemulihan swasta, bidangkuasa majistret, kesalahan-kesalahan khas yang dilakukan oleh penghuni-penghuni Pusat Pemulihan dan Pusat Jagaan Lanjutan, kuasa-kuasa membuat peraturan dan sebagainya.

Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Timbalan Menteri Pertanian (Tuan Luhut Wan): Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, kita akan menghadapi 9 Rang Undang-undang pada hari ini, saya harap mendapat kerjasama untuk menamatkan mesyuarat pada hari ini seperti yang telah ditetapkan.

Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) 1983 dibaca kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas. Yang Berhormat dari Lumut.

4.18 ptg.

Tuan Ng Cheng Kuai (Lumut): Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan tentang Rang Undang-undang Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) 1983.

Tuan Yang Dipertua, memang menjadi satu hakikat bahawa tidaklah sukar bagi pihak polis menghidu, memberkas dan kemudian menahan penagih-penagih dadah. Sebenarnya pihak Polis telah melancarkan Berkas I dengan jayanya yang diikuti dengan Berkas II baru-baru ini. Walau apa jua bentuk masalah logistiknya tentang tahanan penagih-penagih dadah, ianya boleh diatasi jika dirancangkan dengan rapi dan halus tetapi masalah yang sungguh memeningkan kepala ialah pemulihan dan jagaan lanjutan. Hakikat ini telah diakui oleh semua pihak kerana penagih-penagih dadah, (heroin atau ganja) yang sudah dipulihkan adalah selama-lamanya terdedah kepada ancaman itu asalkan mereka tidak bertekad sesungguhnya untuk memisahkan diri dari dadah. Kecenderungan untuk kembali semula menghisap dadah tidak sukar tidak sukar difahami kerana tabiat itu adalah sama juga dengan hasrat kembali semula merokok bagi seseorang yang sudah lama berhenti merokok.

Perkara ini menjadi lebih rumit kerana harga pasaran dunia bagi dadah semakin turun kerana penanamannya secara besar-besaran di Asia Timur yang mengakibatkan perang harga dadah di antara pengeluar-pengeluar 'Golden Triangle' dengan pengeluar-pengeluar Asia Timur.

Sesungguhnya angka-angka tentang kembali semula menghisap dadah adalah menakutkan. Oleh yang demikian saya tertarik kepada Fasal 13 (1) yang berbunyi:

"Seseorang penagih dadah yang telah dikeluarkan dari Pusat Pemulihan hendaklah sebaik

sahaja selepas dikeluarkan, menjalani jagaan lanjutan selama tempoh dua tahun oleh Pegawai Pemulihan atau mana-mana orang lain yang dilantik oleh Ketua Pengarah."

Saya yakin fasal ini adalah tepat kerana ia akan membenteras dadah dengan berkesan. Tetapi saya ada beberapa cadangan yang patut diambil kira dalam usaha bersama ini:

Pertama, keluarga-keluarga yang mana terdapat penagih-penagih dadah hendaklah mengikuti kursus khas tentang psikologi dan penderitaan 'trauma' yang dihadapi oleh bekas-bekas penagih dadah. Kalau tidak biasanya seseorang yang telah pulih bukan sahaja akan diabaikan bahkan dianiakan oleh keluarganya. Suasana yang kurang tenang ini akan kecurigaan akan mendorong bekas-bekas penagih dadah itu kembali semula kepada tabiatnya.

Kedua, setiap keluarga yang terlibat hendaklah melantik seorang wakil yang mengetahui tentang dadah dan psikologi penagihnya untuk menyelenggarakan tugas-tugas Pegawai Pemulihan yang termaktub di dalam Fasal 13 itu. Penyelenggaraan ini sudah pasti akan membawa kejayaan yang menggalakkan.

Ketiga, anggota-anggota polis yang baru-baru ini mengamalkan konsep ala Jepun iaitu 'KONMAS' boleh mewujudkan persahabatan yang baik dengan keluarga-keluarga yang berkenaan secukup dengan semangat 'KONMAS' yang sebenar. Anggota-anggota polis boleh dipertugaskan bercampur gaul dan menemuramah dengan bekas-bekas penagih dadah atau keluarga-keluarga mereka tiap-tiap minggu tentang apa juga bantuan kepegawaian yang diperlu.

Tuan Yang Dipertua, dengan cadangan-cadangan demikian, saya menyokong Rang Undang-undang ini dengan sepenuhnya.

4.24 ptg.

Tuan Lee Lam Thye (Kuala Lumpur Bandar): Tuan Yang Dipertua, pada perasaan saya pengemukakan Rang Undang-undang Penagihan Dadah (Rawatan dan Pemulihan) ke dalam Dewan ini sekarang begitu tepat pada masanya dan merupakan satu langkah yang positif memandangkan masalah dadah ini telah dianggap sebagai satu masalah keselamatan negara yang perlu diperangi dengan seberapa segera.

Dalam usaha memerangi masalah dadah ini rawatan dan pemulihan penagih-penagih dadah hendaklah diberikan keutamaan yang tertinggi sekali kerana di atas kejayaannya nanti akan menentukan sama ada kita berupaya memerangi masalah ini dengan cara efektif.

Adapun tujuan Rang Undang-undang ini ialah untuk mengamanahkan Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri dengan tugas melaksanakan semua langkah untuk memerangi masalah dadah. Rang Undang-undang ini juga bertujuan mengkanunkan peruntukan-peruntukan yang menyentuh tentang perkara-perkara berhubung dengan rawatan dan pemulihan penagih-penagih dadah jagaan lanjutan ke atas mereka dan perkara-perkara yang berhubung dengannya.

Saya rasa bahawa dengan mempunyai satu program untuk rawatan dan pemulihan untuk penagih-penagih dadah sahaja adalah tidak mencukupi dan apa yang perlu dilakukan pada pandangan saya ialah untuk menjadikan program-program rawatan dan pemulihan ini satu yang wajib. Sekiranya ini boleh dibuat maka saya yakin bahawa kita dapat berjaya

mengambil satu langkah yang amat positif untuk menentukan bahawa masalah tentang penagih-penagih dadah ini dapat dibenteraskan dengan cara yang berkesan.

Berhubung dengan penguatkuasaan peraturan-peraturan baru yang berkaitan dengan rawatan dan pemulihan, saya suka menggesa Kerajaan supaya menubuh lebih banyak lagi pusat-pusat pemulihan penagih-penagih dadah di seluruh negara. Pada masa ini jumlah pusat yang ada tidaklah mencukupi dan tidak dilengkapi sepenuhnya dengan kemudahan pemulihan yang kemas kini dan memandangkan bahawa tujuan Rang Undang-undang ini ialah untuk memberi rawatan dan pemulihan kepada penagih-penagih dadah ini, maka boleh diduga bahawa ada ramai penagih-penagih dadah atau diberi rawatan dan oleh yang demikian saya berasa bahawa adalah perlu supaya menubuhkan banyak pusat-pusat pemulihan.

(Timbalan Yang Dipertua *mem-pengerusikan mesyuarai*)

Tuan Yang Dipertua, tidak sahaja masalah membanyakkan pusat-pusat pemulihan ini adalah perlu tetapi apa yang lebih penting ialah memastikan bahawa pusat-pusat ini diurus dan disedia dengan begitu teratur dan sempurna supaya rawatan dan pemulihan yang diberikan kepada penagih-penagih dadah akan lebih berjaya.

Pada masa-masa yang lalu terdapat banyak aduan diterima mengenai misalnya, saya hendak beri satu contoh di sini, tentang Pusat Pemulihan Dadah di Kuala Kubu Bharu di mana penagih-penagih dadah yang dihantar di situ untuk menerima rawatan dan pemulihan telah diberikan layanan yang buruk oleh mereka yang lebih tua atau yang terdahulu.

Oleh hal yang demikian, saya rasa bahawa adalah perlu bagi pihak Kerajaan untuk menentukan bahawa kejadian-kejadian ataupun peristiwa-peristiwa yang ada berlaku di Pusat Pemulihan penagih-penagih dadah Kuala Kubu Bharu ini tidak akan berulang lagi. Bagaimanapun saya suka menggesa Kerajaan supaya memastikan juga bahawa dengan adanya pusat-pusat pemulihan ini dan oleh kerana adalah menjadi tujuan dan kehendak pihak yang berkenaan untuk menentukan bahawa pusat ini akan mencapai kejayaan, saya suka mencadangkan bahawa Pegawai-pegawai Pemulihan (Rehabilitation Officer) kita hendaklah diberi latihan yang secukupnya, jika mungkin mereka hendaklah dihantar ke luar negeri untuk mendapat pengalaman dan untuk meninjau bagaimana pusat-pusat pemulihan ada dijalankan di luar negeri. Saya yakin sekiranya ini dapat dilaksanakan maka Pegawai Pemulihan (Rehabilitation Officer) kita ini boleh mendapat pengalaman yang begitu berguna yang dapat dilaksanakan di sini untuk merawat dan memulih penagih-penagih dadah.

Satu lagi peristiwa yang saya ingin membangkitkan di sini ialah yang berhubung dengan bekas-bekas penagih dadah yang telah menjalani rawatan dan pemulihan di pusat masih berbalik mengambil dadah. Penyelidikan yang telah dibuat ada menunjukkan bahawa hanya 10% sahaja penagih dadah yang berjaya dipulihkan sepenuhnya dengan bakinya kembali mengambil dadah.

Saya suka mengambil kesempatan ini untuk menarik perhatian Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan kepada masalah ini. Saya rasa bahawa ini adalah satu masalah yang serius dan suka menegaskan kepada pihak Kementerian betapa pentingnya seliaan atau jagaan lanjut dengan tujuan untuk memastikan bahawa mereka yang telah menjalani pemulihan dan rawatan selama dua

tahun di pusat-pusat yang berkenaan tidak akan berbalik semula untuk mengambil dadah. Peranan Pegawai-pegawai Pemulihan (Rehabilitation Officer) akan menjadi sangat penting dalam hubungan ini.

Saya suka mengesyorkan supaya lebih banyak Pegawai Pemulihan yang layak dan terlatih diambil bertugas di dalam program ini dan akhirnya sebagaimana yang telah ditekankan di sini bahawa di dalam masalah memerangi ancaman dadah di negara kita, lebih banyak penekanan hendaklah diberikan ke atas usaha pengetahuan daripada tindakan pemulihan. Dan saya berpendapat bahawa Kempen Anti Dadah Peringkat Kebangsaan hendaklah dijadikan satu hal yang berterusan. Dalam kempen ini penekanan sebagaimana yang saya katakan tadi hendaklah lebih diberikan kepada pencegahan dan ianya harus membantu mewujudkan kesedaran di kalangan ibu-bapa, guru-guru dan para pemimpin masyarakat kita. Dan saya rasa bahawa sekiranya kita dapat mewujudkan kesedaran ini, kesedaran untuk pencegahan di kalangan masyarakat kita, saya yakin bahawa kita lebih berjaya untuk mengambil satu langkah yang positif untuk membenteraskan masalah penyalagunaan dadah ini. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat dari Lambir.

437ptg.

Dr George Chan Hong Nam (Lambir): Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk menyokong Rang Undang-undang Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) yang dikemukakan dalam Dewan yang mulia ini.

Tuan Yang Dipertua, masalah penagih-penagih dadah dalam negara kita memang telah menjadi satu

perkara yang bukan hanya melibatkan Kerajaan tetapi juga orang ramai. Jika kita menganalisis statistik penagih dadah, kita akan merasa terperanjat. Pada tahun 1982 sahaja sebanyak 13,265 penagih dadah telah dilaporkan. Kadar kenaikannya ialah 29% jika dibandingkan dengan tahun 1981.

Dari jumlah kes penagih-penagih dadah bagi tahun 1978 hingga 1982 kira-kira 80% adalah di bawah umur 30. Mengikut Berita *Pemadam* peraturan penagih-penagih dadah mengikut lingkungan umur masing-masing adalah seperti berikut:

<i>Umur</i>	<i>Peratus</i>
19 ke bawah	11.3%
20 hingga 24	37.8%
25 hingga 29	29.3%
30 hingga 34	11.47%
35 dan ke atas	9.8%

Setakat ini terdapat 78,983 penagih-penagih dadah yang terdaftar. Bilangan ini adalah sangat memeranjatkan.

Tuan Yang Dipertua, saya mengemukakan statistik-statistik penagih-penagih dadah tersebut oleh kerana pada pendapat saya kita mesti memahami sedalam-dalamnya apakah lingkungan umur yang kebanyakan mereka ini menjadi penagih dadah serta bagaimana dan mengapa mereka menjadi penagih dadah, oleh kerana hari ini kita sedang membentangkan Rang Undang-undang Penagih-penagih Dadah. Saya menaruh perhatian berat atas masalah penagih-penagih dadah bukan sahaja sebagai seorang ahli politik tetapi juga sebagai seorang ahli perubatan.

Oleh kerana bilangan penagih-penagih dadah adalah begitu besar, saya berpendapat bahawa Rang Undang-undang bagi rawatan dan pemulihan penagih-penagih dadah yang kita bentangkan sekarang adalah sesuai. Adalah sangat menggalakkan untuk memerhatikan bahawa dalam Fasal 10

(4) Rang Undang-undang tersebut ada peruntukan bagi penubuhan tiga pusat iaitu Pusat Pemulihan, Pusat Harian dan Pusat Jagaan Lanjutan. Dengan adanya pusat-pusat tersebut, saya percaya penagih-penagih dadah akan mendapat rawatan yang lebih sistematik dan sempurna.

Tuan Yang Dipertua, adalah diperhatikan bahawa dalam Rang Undang-undang yang kita sedang bentangkan terdapat juga satu peruntukan di mana dalam skim Rawatan dan Pemulihan seorang yang menjadi penagih dadah boleh dengan sukarela menjalani rawatan pemulihan di pusat-pusat tertentu. Berhubung dengan perkara ini saya ingin mencadangkan bahawa cara-cara yang lebih berkesan haruslah dicari supaya kita dapat mendorong penagih-penagih memasuki Pusat-pusat Rawatan dan Pemulihan dengan secara sukarela selain daripada paksaan melalui undang-undang. Selagi penagih-penagih dadah takut tampil ke hadapan untuk mendapat rawatan dan dipulihkan, dan selagi ibu-bapa, waris-waris atau guardian penagih-penagih segan menghantar anak mereka atau sesiapa yang di bawah penjagaan seorang waris ke Pusat Rawatan, usaha Kerajaan untuk menyelesaikan masalah penagih dadah susah mendapat kejayaan yang berkesan. Jadi, Kerajaan haruslah berusaha untuk mendidik orang ramai supaya mereka akan dengan sukarela melaporkan kepada pihak yang berkenaan jika diketahui ada penagih-penagih dadah di mana-mana tempat. Publisiti yang luas harus dibuat melalui semua saluran mass media yang terdapat di negara kita tentang kemudahan-kemudahan rawatan dan pemulihan yang sedia ada untuk penagih-penagih dadah.

Tuan Yang Dipertua, rawatan dan pemulihan adalah satu cara bagaimana seseorang penagih dadah dipisahkan daripada dadah. Saya berpendapat

bahawa kerja-kerja pencegahan (prevention) adalah lebih penting. Saya berkata demikian oleh kerana mengikut pakar-pakar perubatan cure rate bagi penagih-penagih dadah adalah amat rendah, kira-kira 5% sahaja walaupun terdapat kemudahan-kemudahan yang paling moden seperti di Amerika Syarikat. Oleh yang demikian Kerajaan kita harus berusaha dengan lebih giat lagi untuk mencegah belia-belia kita daripada menjadi penagih-penagih dadah. Kita harus menyoal mengapakah lebih kurang 80% penagih-penagih dadah dalam negara kita adalah orang-orang belia. Juga mengikut statistik lebih 60% mempunyai pekerjaan, lebih 3% ialah penganggur dan kira-kira 2% ialah penuntut-penuntut. Jadi, adalah satu kenyataan yang tidak benar bahawa kebanyakan penagih dadah adalah penganggur. Soal kita sekarang ialah mengapakah ada belia-belia kita walaupun mempunyai pekerjaan juga menjadi penagih dadah, adakah kerana kebosanan (boredom) dan work alienation, tidak cukup kemudahan rekreasi masalah emosi, keluarga yang tidak bahagia dan sebagainya. Mengikut pakar-pakar dalam sains perubatan dan sosial seseorang menjadi penagih dadah adalah disebabkan oleh berbagai-bagai faktor iaitu multiple causes—sosial, psychological, economic dan sebagainya.

Tuan Yang Dipertua, dengan analisa statistik-statistik kita boleh dapati bahawa jawapan stereo type iaitu seorang menjadi penagih dadah kerana pengangguran dan broken home bukanlah jawapan yang sempurna. Jadi ingin saya mencadangkan bahawa satu kajian menyeluruh harus dibuat untuk mengetahui mengapakah orang-orang yang ada pekerjaan juga menjadi penagih dadah dan cara-cara berkesan boleh mencegah seorang daripada menjadi penagih dadah. Hasil daripada kejadian itu bolehlah juga digunakan sebagai panduan untuk memerangi

masalah jenayah dan sebagainya. Dalam hal ini kerjasama universiti-universiti kita haruslah diminta untuk membantu Kerajaan menjalankan kajian tersebut dan menjadi "think tank" kepada Kerajaan.

Tuan Yang Dipertua, oleh kerana lebih 60% penagih-penagih dadah adalah orang yang mempunyai pekerjaan, saya suka mencadangkan bahawa satu tinjauan dibuat atas semua kilang sama ada keadaan tempat kerja mereka adalah conducive dan apakah jenis kemudahan rekreasi yang diadakan bagi pekerja-pekerja mereka. Semua majikan baik di sektor awam mahu pun di sektor swasta harus juga bertanggungjawab untuk melaporkan kepada pihak yang berkenaan jika didapati ada pekerja-pekerja yang disyaki adalah penagih-penagih dadah. Tinjauan itu harus juga menyentuh sama ada pekerja-pekerja adalah berpuas hati dengan kerja, tempat kerja atau terhadap majikan mereka. Saya suka juga menggesa Kerajaan kita supaya menyeru semua majikan swasta, terutama dalam kilang-kilang dan juga pihak awam bagi menjaga kebajikan pekerja-pekerja mereka dengan baik selaras dengan konsep Dasar Pandang ke Timur (Look East Policy). Mungkin pihak swasta haruslah digalakkan mempraktikkan konsep participatory management seperti di negeri Jepun supaya dapat meningkatkan job satisfaction dan prestasi pekerja-pekerja mereka.

Tuan Yang Dipertua, saya ingin mengakhiri perbincangan saya dengan memberi sokongan saya kepada Rang Undang-undang Penagih-penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) yang dibentangkan hari ini. Sekian sahaja, terima kasih.

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat dari Kepong.

4.48 ptg.

Dr Tan Seng Giaw (Kepong): Tuan Yang Dipertua, dengan dibentangkan Rang Undang-undang ini adalah amat tepat dan wajarnya kerana pada masa ini kita tidak mempunyai satu Rang Undang-undang yang wajar untuk menghadapi masalah rawatan dan pemulihan. Setakat Undang-undang ini sahaja tidak mencukupi. Apa pula dengan masalah-masalah pokoknya dengan penagih-penagih yang kian lebih daripada 500,000 orang sekarang. Saya sangat mengalu-alukan Rang Undang-undang ini kerana yang saya sebutkan tadi buat kali pertamanya potensi yang terkandung di dalam rawatan dan pemulihan diketahui dan diterima di negara ini. Pemulihan di Malaysia dijalankan oleh Kerajaan, badan-badan persendirian seperti badan-badan ugama, sukarela dan orang perseorangan seperti yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kuala Lumpur Bandar. Di bawah Kerajaan—Kementerian Kebajikan Am adalah juga di Muar, di Besut dan di Kuala Kubu Bahru, ada juga pusat pertolongan di Batu Gajah, dan bantuan antara Ford Foundation dan Kementerian Kebajikan Am dan Pusat Serenti (half-way house) di Kampung Bukit Berencham, tempat tinggal sementara.

Keadaan yang wujud di pusat-pusat pemulihan Kerajaan adalah amat menyedihkan. Penagih-penagih dihantar ke pusat-pusat dengan perintah mahkamah selama 6 bulan. Sebelum ini mereka dihantar 2 minggu ke Unit Detoxification di hospital. Keadaan-keadaan yang menyedihkan ialah pusat-pusat ini digunakan hanya sebagai tempat rihat oleh penagih-penagih yang dapat bekalan makanan, tempat tinggal dan amat senang memperolehi dadah di dalam pusat.

Saya di sini menyeru supaya pihak Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri menyiasat sama ada senang ataupun

tidak penagih-penagih di dalam pusat-pusat ini mendapat dadah. Mereka hanya perlu mengemukakan kepada mahkamah bahawa mereka adalah penagih dan mahu meninggalkan ketagihan itu dan dengan senangnya masuk ke pusat-pusat tersebut.

Saya sering kali mendengar dan saya telah diberitahu dan di sini saya hendak bertanya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri, adakah benar kesenangan penagih-penagih memperoleh dadah di dalam pusat?

Di sini saya hendak mengemukakan beberapa cara yang saya dengar itu.

Yang pertama, mereka melaporkan sakit di pusat tersebut dan dengan ini dapat pil-pil seperti panadol, valium—pil untuk mententeram dan menenangkan ketegangan (frankuiliser). (tranquiliser).

Cara yang kedua, dengan senyap-senyap mereka keluar daripada pusat dan mendapat dadah dari orang-orang kenalan ataupun agensi di luar dan mereka membelinya dengan menjual barang-barang keperluan seperti yang dibekalkan di dalam kem/pusat seperti sabun, rokok dan sebagainya. Dan cara penjualannya, menyerahkan kepada sesuatu agen, misalnya kedai barang-barang yang tersebut di atas dan memungut wangnya agak-agak sebulan sekali.

Cara yang ketiga, dadah dibawa masuk ke dalam pusat oleh ahli-ahli keluarga, terutamanya di Kuala Kubu Bahru. Dadah dibawa masuk disematkan di dalam barang-barang seperti barang makanan dan sebagainya bila ibubapa-ibubapa datang melawat ke pusat-pusat tersebut.

Cara yang keempat, mereka memperoleh dadah dari, ini paling serius, kakitangan-kakitangan pusat sendiri. Adakah ini benar?

Tuan Yang Dipertua, sekarang di dalam pusat-pusat pemulihan itu wujudlah 'image culture', terutamanya di Kuala Kubu Bahru. Kadangkala penagih-penagih dalam kem itu yang baru masuk yang tidak terdaya mengalami orientasi itu melarikan diri dengan begitu senang sahaja yang pernah dibangkitkan di Dewan yang mulia ini pada sesi yang lepas. Mengikut salah seorang Penguasa di salah satu tempat pemulihan itu, sekiranya pagar pusat dipecahkan pihaknya tidak akan mengambil berat menutupnya kerana lubang yang lain, di tempat yang lain dapat diadakan/ditimbulkan dengan senang hati. Oleh itu biasanya pusat-pusat pemulihan Kerajaan sering kali dipanggil 'pusat penemuan'. Ada penagih-penagih yang dengan sukarela memasuki pusat-pusat kerana kemasukannya kali yang kedua dan ketiga adalah untuk berihat sahaja selama 6 jam, bukan mencari pemulihan. Saya pun pernah berjumpa ataupun ada bekas penagih yang berjumpa saya yang hendak minta kebenaran untuk memasuki semula ke pusat-pusat pemulihan.

Saya mendesak supaya konsep pemulihan (rehabilitation) mesti dikaji dan diikuti dengan sepenuhnya di dalam pusat-pusat tersebut. Di sinilah wujudnya potensi Kerajaan untuk mendapat kejayaan pemulihan ini. Pemulihan perlu dibeza-bezakan daripada rawatan, seperti yang dinyatakan di dalam Rang Undang-undang ini.

Saya hendak menekankan bahawa apa yang diertikan dengan pemulihan mestilah meliputi usaha re-socialisation untuk memulihkan individu atau bekas penagih kembali ke dalam masyarakat biasa. Tanpa usaha re-socialisation ini rawatan tidak akan bermakna, tidak akan berguna disebabkan semestinya re-cynicism akan berlaku, mereka akan mengembalikan ketagihan dadah.

Pemulihan mesti mengandungi 4 unsur:

Pemulihan kerja (workage);

Jagaan lanjutan atau seliaan (aftercare);

Kawalan dan kawalan stigma; dan

Pencemaran peribadi.

Amatlah baik bahawa wujudnya peruntukan kepada hampir semua ini, terutama sekali seliaan lanjutan di dalam Rang Undang-undang ini, tetapi kita tidak nampak kawalan stigma yang penting. Rawatan semestinya bererti refomasi atau memupuk perasaan tidak inginkan lagi dadah walaupun di dalam keadaan-keadaan runcing. Sekiranya matlamat kedua-dua rawatan dan pemulihan ini boleh digabungkan, kadar pemulihan sebenar di dalam pusat-pusat tersebut dan prestasi-prestasinya akan dapat ditingkatkan.

Di sini saya mencadangkan bahawa pendidikan pemulihan yang teguh diwujudkan di kalangan pegawai-pegawai pemulihan. Pakar-pakar dari luar boleh dibawa masuk untuk melatih pegawai-pegawai tempatan atau pegawai-pegawai tempatan boleh dihantar ke luar negeri. Dan saya merayu supaya lebih wang lagi diperuntukkan untuk perawatan, pemulihan dan latihan kakitangan-kakitangan, latihan yang patut, yang wajar untuk kakitangan-kakitangan pusat-pusat rawatan dan pemulihan.

Akhirnya, Tuan Yang Dipertua, setakat ini Menteri-menteri yang berkenaan walaupun ada melaungkan mengambil perhatian atas rawatan dan pemulihan ini tetapi kesan yang dibawa ataupun usaha yang dikhiatkan untuk menjayakan rawatan dan pemulihan ini tidak begitu nyata, tidak begitu ketara. Oleh itu saya berharap dengan adanya Rang Undang-undang ini kita akan dapat kejayaan dengan cemerlang. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat dari Kuala Nerus.

5.01 ptg.

Tuan Ibrahim Azmi bin Hassan (Kuala Nerus): Tuan Yang Dipertua, saya ucapkan ribuan terima kasih di atas peluang yang pertama yang saya dapat bercakap sepatah dua pada hari ini untuk bangun bersama-sama menyokong Rang Undang-undang Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) yang dibentangkan di dalam Dewan yang mulia ini.

Mengenai perkara dadah dan penagih-penagih dadah, satu perkara yang diketahui oleh segenap lapisan khususnya di negara kita Malaysia ini, negara Malaysia adalah sebuah negara yang terkenal juga di dalam dunia ini dengan kemajuan-kemajuan dan dengan kebolehan-kebolehan Kerajaan dan rakyat. Tetapi apabila disebut dalam perkara dadah, adalah menjadi satu cap hitam kepada muka Kerajaan Malaysia dan rakyat keseluruhannya hingga rakyat Malaysia yang memegang pasport Malaysia, apabila seseorang rakyat Malaysia sampai ke sesebuah negara, ke London ataupun ke Australia ataupun ke mana-mana sahaja, apabila Kastam tengok yang kita ini pasport Malaysia, dicurigainya dan diikutinya, setengah-setengah apabila kita berjalan direbutnya beg kita, dibukanya, diperiksanya, tidak sebagaimana rakyat-rakyat dari negara-negara lain. Inilah yang saya katakan kita telah mendapat satu cap hitam kepada muka Kerajaan dan keseluruhan rakyat mengenai perkara dadah ini. Oleh yang demikian kesedaran-kesedaran ini tentu sekali menyeluruh sama ada Kerajaan dan rakyat.

Begitu juga semangat dan perasaan untuk menghapusnya sudah tentu 100% bagi perasaan dan cita-cita Kerajaan juga rakyat untuk

menghapuskan dengan sepenuhnya. Oleh yang demikian, cara-cara untuk menghapuskannya memanglah Kerajaan Malaysia telah mengadakan satu undang-undang yang ketat, hingga boleh kepada peringkat hukum gantung kepada mereka yang terlibat atau kepada mereka yang berkenaan memiliki dadah dan sebagainya.

Undang-undang tentang hukum gantung ini adalah dibuat oleh kebanyakan negara-negara di dunia ini. Maka adakah kalau setakat misalnya hukum gantung itu bahawa kita akan menikmati bahawasanya di Malaysia ini selama beberapa tahun lagi akan hilang kesah dadah? Ini adalah satu perkara yang wajib bagi kita mempersoalkan dan undang-undang hukum gantung ini adalah satu undang-undang yang sangat lojik dan bagus dan kena pada tempatnya.

Di samping itu, kita mesti tengok pula kepada aliran-aliran lain untuk mendapat kejayaan menghapus kesah dadah di Malaysia ini dengan secepat mungkin. Saya misalkan cara menghalau nyamuk. Bakar ubat nyamuk-nyamuk lari, akan tetapi bukan ertinya nyamuk tidak ada, nyamuk hanya lari sekejap sahaja, tetapi nyamuk banyak. Di samping ubat nyamuk kita mesti cari jalan bagaimana supaya telur-telur nyamuk itu akan hancur kesemuanya.

Begitulah misalnya hari ini kita kaji tentang penagih-penagih dadah dan bagaimana rawatan-rawatan kepada penagih-penagih dadah yang begitu meningkat tinggi hingga sampai kepada tingkatan 500,000 atau lebih, atau kurang. Rawatan-rawatan ini, itu adalah satu jurusan. Cara-cara untuk mengatasi ke semua sekali akan lenyap dadah di Malaysia tak boleh lari daripada tiga cara yang mesti kita buat. Kalau setakat rawatan pemulihan sahaja misalnya, dengan serapi-rapinya akan tetapi kita tidak memerangi dengan serapi-serapinya

tentang bagaimana cara dadah masuk ke negara Malaysia terutama sekali bagi pihak Kerajaan hari ini mesti memerangi dengan sesungguhnya dan kaji dengan sedalam-dalamnya bagaimana cara dadah masuk ke negara Malaysia.

Dadah tidak turun daripada langit, dadah tidak sekali-sekali dimasuki oleh jin dan syaitan, akan tetapi dadah dipikul dan dimuat dan diusung oleh manusia-manusia yang seperti kita juga, seperti manusia biasa juga, bukan manusia ghaib. Jalan-jalan masuk, dari mana jalan masuk. Tak lain tak bukan ialah dari pelabuhan-pelabuhan atau pengkalan-pengkalan, tidak sekali-kali datang ataupun turun daripada angkasa ataupun dibuang dari kapalterbang, rasa saya jarang sekali.

Hari ini lalulintas di sempadan kita, terutama sekali bagi pihak Kerajaan hendaklah memperketatkan tentang kakitangan-kakitangan Kastam sendiri. Kalau sekiranya Kerajaan rasa syak wasangka di antara kakitangan Kastam sendiri yang bekerja cuai ataupun mereka yang menerima rasuah, kalau sekiranya patut di antara kakitangan Kastam yang ada pada hari ini di sempadan-sempadan sekiranya patut dipanggil balik supaya mereka bekerja di Ibu pejabat dan hantar kakitangan-kakitangan yang lain, suku sakatnya, ataupun apakah cara yang lebih sepatutnya daripada itu. Sebab saya tengok sendiri dengan mata kepala cara-cara kakitangan Kastam memeriksa barang-barang yang dimasuki atau dibawa oleh tiap-tiap orang yang lalulintas. Apabila mereka tengok yang si pembawa itu berpakaian berlagak sedikit dengan necktie, bermotokar Mercedes dan pakai derebar, kakitangan Kastam pakai tengok begitu sahaja dan kilas tangan di belakang, tetapi kalau sekiranya dia tengok seseorang berjalan kaki, bawa raga, berkasut buruk, pakai selipar Jepun diperiksa, dikoyak sehingga bungkusan yang halus dikoyaknya.

Akan tetapi, kalau datang dengan kereta yang berlagak dan bergaya dan dengan pakaian yang rancak dan sebagainya dibiarkan dengan percuma sahaja, kerana mereka inilah, orang seperti inilah, orang bermotokar bergaya seperti inilah yang berisi barang-barang dadah dan sebagainya. Mereka yang kecil-kecil yang nampak bodoh-bodoh yang pakai selipar Jepun mereka itu tidak pandai mahu berniaga besar, akan tetapi yang berniaga besar-besaran kepada peringkat berniaga dadah ini ialah terdiri daripada orang kaya-kaya, dan orang bergaya dan orang berpangkat-pangkat. Oleh yang demikian, bagi pihak Kerajaan mesti awasi kepada kakitangan Kastam sendiri, walau mereka bergaya, walau mereka pakai kereta besar dan pakai crest mesti •diperiksa walau kereta Yang Berhormat Menteri sekalipun.

Dato⁹ K. Pathmanaban: (Bangun).

Timbalan Yang Dipertua: Sebutkan Tata-tertib Mesyuarat berapa Yang Berhormat?

Dato' K. Pathmanaban: Tuan Yang Dipertua, Rang Undang-undang ini mengenai rawatan, bukan mengenai pencegahan penagih atau lain-lain.

Tuan Ibrahim Azmi bin Hassan: Saya faham ini mengenai rawatan-rawatan bukan ertinya rawatan itu tidak ada asalnya. Setiap penyakit ada asalnya dan cara-cara merawatnya, ada caranya. Maka cara mahu merawat secara bakar ubat nyamuk, supaya nyamuk lari sahajakah ataupun mahu mematikan nyamuk itu sendiri sebagaimana Timbalan Menteri berkenaan tadi seolah-olah Timbalan Menteri mahu bakar ubat nyamuk supaya nyamuk lari- sahaja. Akan tetapi, saya sebagai mewakili rakyat bahawa saya ingin supaya hapus segala telor-telor nyamuk. Kalau mahu menghapuskan telor-telor nyamuk mesti mengikut apa yang saya sebut di sini dan rasa saya tidak lari daripada tujuan untuk menjadi rawatan juga.

Satu pandangan saya ataupun cadangan saya selain daripada kakitangan Kastam periksa dengan rapi dan betul-betul rapi tidak kecuali siapa

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat seberapa yang boleh sila kembali kepada tajuk asal dalam Bil ini.

Tuan Ibrahim Azmi bin Hassan: supaya pihak Kastam dengan serapi-rapinya periksa tidak kecuali siapa.

Yang kedua, dalam tempat pusat pemulihan terdapat sebagaimana yang diterangkan oleh orang-orang yang pernah menjadi penagih dadah atau mereka yang berada di dalam tempat pusat-pusat pemulihan ada di antara mereka berkata: Bukti-bukti boleh ditunjukkan bahawasanya di dalam pusat pemulihan itu sendiri ada dijual dadah. Ini kepada siapa pula yang kita mahu salahkan? Kepada penagih-penagih ataupun kepada pegawai-pegawai yang menjaga di tempat-tempat pemulihan itu? Oleh itu, anggota Polis yang menjaga di tempat-tempat pemulihan itu mustahak disiplin, ataupun tiap-tiap anggota Polis yang bakal bertugas di situ mustahak diperiksa Polis itu sendiri, ertinya pegawai Polis yang lebih berpangkat dia berhak periksa kepada Polis yang hendak bertugas di dalam pusat pemulihan, sebab kita tak mahu harapkan pagar, pagar makan padi.

Kita selalu dengar hari ini ada di antara Polis-polis sendiri ataupun pegawai-pegawai keselamatan sendiri terlibat di dalam perkara ini. Kalau sekiranya pegawai-pegawai keselamatan sendiri terlibat ataupun askar-askar sendiri terlibat maka kepada siapakah kita mengharapkan kawalan? Bagaimana cara mengubati, bagaimana mahu hilang dadah di Malaysia, bagaimana mahu hilang penagih dadah kalau sekiranya Polis dan askar sendiri terlibat dalam

perkara ini? Oleh yang demikian, itulah cadangan saya bahawasanya tiap-tiap orang yang bertugas di dalam tempat-tempat pemulihan mesti diperiksa, mesti diteliti satu-persatu poketnya dan celah-celah seluarnya.

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat, sebenarnya ini masalah pemulihan adalah untuk penagih-penagih dadah, bukan untuk pegawai. Yang Berhormat jangan keluar jauh sangat.

Tuan Ibrahim Azmi bin Hassan: Maaf, Tuan Yang Dipertua, pada hemat saya pegawai-pegawai pun mahu juga dipulihkan, bukan sahaja kepada penagih itu. Kepada penagih-penagih dadah pula biasanya apabila lepas sahaja mendapat rawatan daripada tempat-tempat pemulihan dadah mereka keluar balik ke rumah, tak berapa lama dari itu mereka menjadi penagih dadah semula. Kemudian itu Polis tangkap pula, bawa masuk ke tempat rawatan pemulihan, keluar lagi menagih lagi, padahal kita sendiri tahu bahawa si polan itu keluar-masuk, keluar-masuk, "jadi sampai bilakah kita mahu biarkan mereka keluar-masuk, keluar-masuk, keluar-masuk ini? Oleh yang demikian, saya mencadangkan seseorang yang dimasukkan dalam tempat pemulihan selama dua tahun misalannya dia tidak boleh lepas balik ke rumah terus-menerus.

Saya mencadangkan Kerajaan mengadakan sekolah pemulihan dan kesedaran. Sekarang yang kita ada Pusat Rawatan dan Pemulihan, saya bercadang supaya Kerajaan mengadakan Sekolah Pemulihan dan Kesedaran. Bagaimana caranya, penagih-penagih dadah ini apabila dimasukkan di tempat pemulihan dan rawatan, apabila pihak doktor mengatakan si polan ini sudah baik, maka dia tidak boleh terus pulang ke rumah, dihantar ke Sekolah Pemulihan dan Kesedaran selama beberapa tahun

yang patut diwujudkan sehingga mereka belajar di situ dan berilah pelajaran, bermacam-macam pelajaran yang betul-betul boleh menyedarkan mereka dan apabila sahaja keluar daripada sekolah itu atau lulus daripada Sekolah Pemulihan dan Kesedaran itu diberi dia sijil, dengan sijil-sijil itu mereka boleh mendapat kerja. Apabila sahaja mereka mendapat kerja, dengan adanya kita memasukkan mereka ke Sekolah Pemulihan dan Kesedaran itu, maka rasa saya mustahillah mereka akan kembali dengan menghisap atau menagih semula, kerana di antara penagih-penagih dadah yang telah saya jumpai dan bertanya sendiri kenapa awak keluar beberapa kali daripada tempat pemulihan, kemudian sekarang awak jadi penagih semula, kenapa? Bagaimana? apa katanya, "sebenarnya saya tidak ada apa yang saya hendak fikir dan tidak ada apa kerja saya hendak buat, kerja tidak ada dan hendak fikir tidak ada, kemudian jumpa kawan-kawan saya, dia berikan saya dadah, saya mula semula". Tetapi katanya kalau saya ada kerja, dapat saya fikir, saya amat-amati kepada kerja saya, saya sendiri pun memang benci juga kepada perkara ini, akan tetapi oleh kerana tidak ada kerja, daripada duduk sahaja maka berkawan-kawan, apabila diberi oleh kawan saya, saya mula semula. Maka sebab itulah saya kata molek sangat kalau diadakan Sekolah Pemulihan dan Kesedaran ini dan Sekolah Pemulihan dan Kesedaran ini sama ada di bawah Kementerian Pelajaran ataupun sekolah ini berasingan daripada bawah Kementerian Pelajaran, sekolah ini misalnya di bawah Kementerian seperti Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri ataupun Kementerian Kebajikan Am, matapelajarannya lain daripada lain-lain, gurunya lain daripada yang lain dan semolek-moleknya ia di bawah Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri, bererti di dalam kawalan Polis juga.

Rasa saya kalau sekiranya buat secara ini bererti dalam masa beberapa tahun penagih-penagih ini tidak ada peluang hendak ke mana-mana atau hendak berjumpa kawan-kawan dia yang pernah menghisap dadah bersama-sama, misalnya, di kampung-kampung dan sebagainya, dia tidak ada peluang lagi kerana daripada tempat Pusat Pemulihan ini terus dimasukkan ke Sekolah Pemulihan dan Kesedaran. Saya rasa, insya Allah, dengan cara yang seumpama ini mudah-mudahan Allah s.w.t. akan kabulkan dengan usaha-usaha rapi Kerajaan kita, dengan kerjasama oleh seluruh rakyat Malaysia sekaliannya.

Dengan itu, rasa saya mudah-mudahan di atas apa yang kita rasa dukacita dalam perkara dadah ini semoga kita akan menikmati hapusnya dalam masa yang amat singkat dan semolek-moleknya saya bercadang supaya Kerajaan membuat satu tegasan iaitu Kerajaan Malaysia akan melenyapkan kisah, ciri-ciri ataupun perkara-perkara mengenai bersangkut perkara dadah dalam tempoh misalan 4-5 tahun, dalam 4-5 tahun ini Kerajaan dan rakyat bekerjasama dengan sungguh-sungguh dan rapi untuk menghapus dan melenyapkan dadah di Malaysia, penagih-penagih dan pengedar-pengedar dengan masa yang amat singkat.

Akhirnya, saya menyokong Rang Undang-undang Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) 1983.

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat dari Bagan Datok. Ucapan Yang Berhormat adalah ucapan penghabisan selepas itu Yang Berhormat Timbalan Menteri akan terus menjawab.

5.27ptg.

Tuan Yahya bin Haji Zakaria (Bagan Datok): Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk kali yang akhir pada hari

ini dan tidak akan membahaskan Rang Undang-undang yang lain.

Saya turut menyokong Rang Undang-undang yang baru sahaja dibentangkan oleh Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri iaitu Rang Undang-undang Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan).

Saya berharap dengan pembentangan ataupun kelulusan Rang Undang-undang yang kita luluskan pada hari ini, begitu juga Akta Dadah Berbahaya yang kita luluskan di Dewan yang mulia pada hari semalam, pihak Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri akan dapat menggunakan kedua Rang Undang-undang yang diluluskan di Dewan yang mulia ini bagi mengatasi masalah keselamatan negara sepertimana yang diucapkan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri pada hari semalam dan sekiranya Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri tidak cukup dengan undang-undang yang kita luluskan hari ini, sila kemukakan lagi undang-undang untuk kita luluskan di dalam Dewan yang mulia ini dalam mesyuarat yang akan datang. Ini adalah kerana kita memahami bahawa dadah ini adalah sebenarnya rancangan komunis, rancangan komunis untuk menghancurkan Kerajaan, untuk menghancurkan kepimpinan di bawah pemerintahan Perdana Menteri, Timbalan Perdana Menteri dan Menteri-menteri Kabinet, Kerajaan Barisan Nasional kita untuk melumpuhkan segenap jentera Kerajaan dengan cara dadah ini kerana kita tahu komunis ataupun anti-nasional mempunyai banyak cara ataupun mempunyai apa juga cara yang boleh untuk mencapai tujuan mereka, maka dengan sebab itulah saya dan juga rakan-rakan daripada Barisan Nasional sentiasa akan memberi sokongan kepada Kerajaan dalam menghadapi masalah keselamatan negara untuk membasmi ataupun mengatasi masalah-masalah negara dengan secepat mungkin.

Dengan adanya kelulusan Rang Undang-undang Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) ini kita sedia maklum pada masa yang telah sudah Kerajaan sentiasa menjalankan tugas-tugas untuk membasmi dadah dan sebagainya ini sepertimana yang diterangkan oleh Menteri Kebajikan Am dalam soal-jawab tadi, sepanjang masa kita tahu Kerajaan bertindak untuk mengatasi masalah ini tetapi mungkin kerana tidak kecukupan undang-undang sepertimana Rang Undang-undang Dadah Berbahaya dan had ini pula dibentangkan Rang Undang-undang Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) maka kita semua berharap kepada Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri dan khasnya Kerajaan akan dapatlah menggunakan kelulusan Rang Undang-undang ini sebagai suatu alat yang tidak lagi boleh dikatakan menjalankan tugas-tugas hanya semata-mata untuk melepaskan batuk ditanga sahaja.

Jadi inilah harapan kita dan sokongan kita kepada Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri. Saya mengucapkan tahniah dan syabas oleh kerana kesedaran Kementerian ini tidak berlengah-lengah untuk mengemukakan Rang Undang-undang yang amat penting ini bagi mengatasi masalah keselamatan negara.

Tuan Yang Dipertua, saya tidak bercadang untuk berucap lebih panjang oleh kerana Tuan Yang Dipertua tadi telah memberi amaran kepada saya supaya meringkaskan ucapan. Cuma di samping menyokong Rang Undang-undang ini saya berharap kepada Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri khususnya Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri akan menggunakan segala apa juga kuasa beliau ataupun kuasa Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri untuk mengisytiharkan bahawa peperangan dadah yang diisytiharkan oleh Perdana Menteri kita itu merupakan peperangan seluruh rakyat yang cintakan kepada negara ini, bagi

menyeru keseluruhan negara supaya mengambil bahagian membasmi dadah ini dan Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri harus meminta kerjasama dari semua pihak; semua pihak yang saya maksudkan ialah semua yang difikirkan perlu mendapat bantuan penuh iaitu seperti Tentera Darat untuk menyekat pengedaran dadah daripada darat, Tentera Laut untuk menyekat pengedaran dadah daripada laut, Tentera Udara Diraja Malaysia untuk menyekat pengedaran dadah daripada negara luar ke negara Malaysia ini daripada udara, Polis Cawangan Khas, pihak-pihak swasta dan segala apa juga badan yang difikirkan perlu oleh kerana saya tidak bersetuju ada Ahli Yang Berhormat yang menyatakan dadah ini hanya ditagih oleh penganggur-penganggur sahaja. Kita sedia maklum bahawa penagih dadah ini adalah terlibat daripada semua belia-belia yang telah disogokkan dadah sama ada penganggur, pekerja-pekerja kilang, pelajar dan sebagainya kerana daripada angka yang diterakan ataupun yang telah ditunjukkan oleh Kementerian Penerangan dalam pamerannya di Parlimen semalam iaitu sebanyak 70,000 dan sekarang ini saya dengar pula 500,000 dan ada yang mengatakan yang tidak berdaftar sampai 1 juta yang telah menagih ataupun menghisap dadah ini.

Jadi dengan kelulusan dua Rang Undang-undang di dalam Dewan yang mulia ini, saya berharap juga Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri ataupun Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri oleh kerana ini rancangan komunis dan anti nasional tentulah mereka marah dengan kelulusan-kelulusan memperketatkan Rang Undang-undang Dadah ini oleh sebab mereka yang mempunyai kepentingan kewangan yang menjadi pengedar dadah ini kita menyedari ataupun menginsafi bahawa perkara dadah ini memang sulit untuk Kerajaan ataupun Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri

untuk mengatasinya kerana dadah ini ada bersangkutan dengan wang. Kita bersetuju kerana orang-orang yang mengedarkan dadah ini, saya difahamkan kalau 100 gram sahaja boleh mendapat sampai \$10,000 dan berjuta-juta wang yang akan didapati dari keuntungan itu oleh tycoon ataupun pengedar-pengedar dadah ini. Jadi oleh sebab menyekat peluang mereka untuk mendapat wang yang begitu banyak, sebab itulah tadi timbul suara-suara yang agak lantang daripada Yang Berhormat yang baru bercakap tadi. Ini saya rasa tidaklah kita boleh menyerahkan kepada Kastam, Polis dan sebagainya tetapi apa yang perlu ialah mengawasi supaya segenap pegawai-pegawai yang kita tugaskan untuk membentaras dadah ini oleh kerana kita sedia maklum wang adalah merupakan satu perkara yang amat susah bagi kita mempertahankan diri kita kerana kalau tidak disogokkan \$10,000 akan disogokkan \$100,000; kalau tidak cukup \$100,000 akan disogokkan sebanyak \$1 juta. Jadi mata manakah yang boleh menutupkan dengan sogokan-sogokan wang yang seumpama ini, barangkali agak susah dan kita tidak menuduh ataupun tidak meragui sesiapa tetapi perlulah kita beringat-ingat di dalam perkara ini oleh kerana kita sedar bahawa pegawai-pegawai yang benar-benar beriman, yang benar-benar tidak terlibat dengan sogokan dan sebagainya, sebagai contohnya saya teringat kepada seorang pegawai iaitu Dato' Hassan Ibrahim kalau tidak salah saya yang benar-benar bersih, cekap dan amanah yang tidak menerima apa juga sogokan. Barangkali orang-orang yang seperti inilah patut kita lantik sebagai Ketua Pengarah di dalam sesuatu perkara ataupun di dalam sesuatu rancangan Kerajaan yang begitu penting untuk menghadapi rancangan komunis ataupun anti nasional.

Buat akhirnya, Tuan Yang Dipertua, di dalam hal ini saya inginlah

mengingatkan Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri oleh sebab saya katakan tadi komunis atau anti national ataupun mereka yang mempunyai kepentingan marah kepada Rang Undang-undang yang kita luluskan di dalam Dewan ini, keselamatan yang ketat kepada Perdana Menteri, Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, Ketua Polis Negara harus diperketatkan, kalau boleh pegawai-pegawai yang menjadi pegawai keselamatan mereka ini biarlah sanggup mati mengadangkan diri beliau apabila ditembak oleh musuh-musuh. Ini yang kita mahu di dalam negara kita oleh kerana kita sedar perkara ini akan ditentang oleh komunis dan anasir-anasir subversif dalam negara.

Itu sahajalah pemikiran yang dapat saya perkatakan oleh kerana masa tidak mencukupi. Buat seterusnya saya menyokong penuh Rang Undang-undang Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) 1983.

539 *ptg.*

Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed:
Tuan Yang Dipertua, terlebih dahulu izinkanlah saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat dari Lumut, Ulu Nerus, Lambir, Kepong dan Kuala Lumpur Bandar kerana menzahirkan minat masing-masing dengan mengemukakan pandangan-pandangan, teguran-teguran terhadap Rang Undang-undang Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) 1983 sekejap tadi.

Tuan Yang Dipertua, Yang Berhormat dari Kuala Lumpur Bandar mencadangkan supaya lebih banyak pusat pemulihan dadah diadakan. Jadi sukacitalah saya menyatakan bahawa pada masa sekarang Kerajaan mempunyai 3 pusat pemulihan dadah yang boleh menampung seramai 600 penagih dadah pada satu-satu masa.

Kerajaan sedang membina beberapa pusat lagi dalam Rancangan Malaysia Keempat: Pusat Dadah Tampin, Melaka; Pusat Dadah Dengkil, Selangor; Pusat Dadah Sungai Petani, Kedah; Pusat Dadah Kuantan, Pahang dan apabila pusat-pusat ini siap sedia maka bilangan-bilangan penagih-penagih dadah yang akan dimuatkan tidak kurang daripada 5,000 orang.

Tuan Yang Dipertua, Pegawai-pegawai Pemulihan sebagaimana Yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat tadi sedang dan telah mendapati latihan-latihan dari pakar-pakar luar negeri dan juga universiti-universiti tempatan dalam bidang runding cara mereka juga dihantar ke luar negeri untuk mendapat pengalaman tertentu. Di antara itu sukalah juga saya menarik perhatian Yang Berhormat dari Lumut yang mana beliau telah menyuarakan kebimbangannya terhadap bekas-bekas penagih dadah merujuk kembali kepada kegiatan penagihan dadah.

Sebenarnya, di pusat-pusat pemulihan mengikut Rang Undang-undang ini jikalau diluluskan dan menjadi Akta kita akan wujudkan Lembaga Pelawat dan ahli-ahli inilah yang akan menjalankan tugasnya untuk memberi bimbingan dan panduan kepada penagih-penagih dadah. Di antara itu kita wujudkan juga Jawatankuasa-jawatankuasa Pemulihan di daerah, di pekan dan juga di kawasan-kawasan yang lain dan tanggungjawab mereka adalah satu-satunya merapat dan memulihkan hubungan yang baik di antara penagih-penagih dadah dengan ibu bapa serta masyarakat dan juga mereka akan diminta menjalankan tugas dengan seriusnya berhubung dengan perkara-perkara yang berkaitan dengan mencari pekerjaan kepada bekas penagih-penagih dadah. Di samping itu mereka juga akan diminta untuk menghulur nasihat-nasihat yang baik dan sentiasa membantu dan membimbing mereka ini semoga

mereka akan dapat satu hari nanti menjadi ahli masyarakat biasa. Ahli-ahli Jawatankuasa ini akan diminta bekerja keras dan sentiasa aktif semoga langkah ini akan dapat menghalang bekas-bekas penagih dadah rujuk kepada kegiatan lama mereka, malah mereka akan pulang kepada pangkuan masyarakat sebagaimana ahli masyarakat biasa.

Tuan Yang Dipertua, pusat-pusat pemulihan dadah kita dalam penyusunan semula secara rawatan pemulihan sepertimana dicadangkan. Konsep Pusat Serenti menekankan soal-soal penerapan disiplin, ugama, moral ke dalam sanubari penagih-penagih dadah. Umpamanya di Pusat Serenti yang akan kita laksanakan setelah Rang Undang-undang ini diluluskan di Tampin, Melaka, kita akan menempatkan di sana doktor dan jenis-jenis perubatannya, Majistret Litar (Circuit Magistrate), Pegawai Pemulihan, Pegawai Pertanian, Pegawai Data Negara, Pegawai Agama di Jabatan Perdana Menteri, Pegawai Tentera dan Psychologist. Mereka inilah yang akan memainkan peranan masing-masing untuk memulihkan penagih-penagih kita di Pusat Serenti itu. Kerajaan berharap dengan peranaan mereka masing-masing khususnya dalam segi melatih penagih-penagih dadah dari segi fizikal dan juga dari segi rohani penagih-penagih dadah ini akan satu hari dapat pulang kembali kepada masyarakat biasa. Walau bagaimana sekalipun perkara yang perlu ialah selain daripada itu tugas ataupun penyertaan kegiatan atau penglibatan rakyat bersama.

Tuan Yang Dipertua, Yang Berhormat dari Kepong menyatakan bahawa pusat-pusat pemulihan dadah adalah sesuatu yang merupakan tempat berehat. Sukalah saya menyangkal kenyataan itu. Sebenarnya perkara ini tidaklah sebagaimana yang dinyatakan oleh Yang Berhormat **itu** dan di antara **itu** sukalah juga saya menyatakan bahawa

awalan pengedaran dadah ini ialah satu perkara yang amat rumit. Pakar-pakar dunia seperti FBI, Scotland Yard tidak dapat menyekat edaran dadah. Ini pula pusat-pusat pemulihan dadah yang mengamalkan pemulihan "open system".

Tuan Yang Dipertua, mengenai detoxifikasi dan segala-galanya yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kepong tadi, suka saya menyatakan bahawa kemasukan dadah di pusat-pusat detoxifikasi dan pusat-pusat pemulihan yang mana dinyatakan oleh Yang Berhormat dari Kepong tadi, pihak Kerajaan akan bertindak tegas bagi menentukan pusat-pusat ini tidak akan dimasuki oleh dadah. Pemeriksaan dan kawalan yang ketat akan dilaksanakan di pusat-pusat dan dalam perkara ini anjing-anjing mengesan dadah akan digunakan. Kerajaan juga tidak akan membiarkan sub-culture di dalam pusat-pusat pemulihan.

Tuan Yang Dipertua, Yang Berhormat wakil dari Ulu Nerus bercakap dengan panjang lebarnya. Sebenarnya apa yang disuarakan oleh Yang Berhormat itu sewajarnya diutarakan pada petang semalam. Walau bagaimanapun suka saya memberi ketegasan kepada Yang Berhormat di sini bahawa Kerajaan dalam langkah yang begitu serius pada hari ini tidak akan mengabaikan soal penagihan dadah sebab pada kami dadah pada hari ini merupakan satu musuh yang amat besar. Ini sebagaimana Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri semalam telah menyatakan bahawa negara kita dilanda oleh wabak dadah. Maka tugas membenteras dadah ini merupakan tugas bersama, tugas seluruh rakyat, termasuk Wakil-wakil Rakyat yang ada pada hari ini.

Tuan Yang Dipertua, oleh sebab Yang Berhormat Yang Berhormat yang mengambil bahagian tadi menyatakan kenyataan ataupun

masalah yang sama ataupun hampir-hampir sama saya rasa mencukupilah bagi saya setakat ini dan saya mengucap berbanyak-banyak terima kasih.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Usui dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Timbalan Yang Dipertua *mem-pengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 31 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan; dibaca kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG RACUN (PINDAAN)

**Bacaan Kali Yang Kedua
dan Ketiga**

5.57 ptg.

Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed: Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan bahawa Rang Undang-undang bernama suatu Akta untuk meminda Ordinan Racun 1952 dibaca bagi kali kedua sekarang.

Tuan Yang Dipertua, Rang Undang-undang ini bertujuan meminda Ordinan Racun 1952 yang bermaksud

mengawal pemilikan dan kegunaan bahan-bahan kimia acetic anhydride, acetyl chloride dan acetyl bromide.

Acetic anhydride, acetyl chloride dan acetyl bromide adalah merupakan, dengan izin, 'acetylating agent' yang perlu untuk membuat heroin daripada morphine. Di antara tiga jenis bahan kimia tersebut acetic anhydride adalah bahan yang biasa sekali digunakan untuk membuat heroin daripada morphine. Walaupun acetyl chloride dan acetyl bromide boleh juga digunakan untuk tujuan yang sama, namun kedua-dua bahan kimia ini jarang digunakan kerana tindak balas adalah sukar dikawal (reaction is difficult to control).

Bahan-bahan kimia tersebut tidak boleh didapati secara besar-besaran kerana ia tidak dikilangkan di Malaysia. Namun begitu mengikut rekod polis, pada tahun 1981 sahaja telah dijumpai di Butterworth sebanyak 6 makmal haram untuk membuat heroin dan di tempat ini juga dijumpai bahan kimia acetic anhydride ini.

Selain dari digunakan sebagai "acetylating agent" untuk membuat heroin dari morphine, acetic anhydride adalah juga digunakan untuk membuat cellulose, acetate, synthetic fibres, plastik dan berbagai-bagai ubat-ubatan. Acetic anhydride pula boleh digunakan sebagai "acetylating agent" untuk ujian cholesterol dan air di dalam cecair organan. Tuan Yang Dipertua, Bahan-bahan ini tidak digunakan secara besar-besaran di kalangan perindustrian di Malaysia. Mengikut rekod yang disimpan oleh Pengarah Farmasi Kementerian Kesihatan sejak tahun 1978 pengguna yang terbesar sekali ialah Kerajaan dan institusi-institusi pete jar an tinggi.

Tuan Yang Dipertua, Undang-undang yang mengawal bahan-bahan "acetylating agent" sekarang ialah

Ordinan Racun 1952. Ordinan ini tidak mempunyai peruntukan yang melarang atau mengawal pemilikan dan kegunaannya secara berkesan. Ini memberi kuasa kepada Ketua Pengarah Kesihatan (Director General of Health Service) atau pegawai yang dibenarkan di negeri-negeri di Malaysia untuk mengeluarkan lesen di bawah Ordinan Racun kepada ahli-ahli farmasi untuk mengimport racun-racun berjadual. Hukuman yang ditetapkan bagi sesiapa yang mengimport tanpa lesen ialah denda tidak lebih daripada \$3,000/- atau hukuman penjar a tidak lebih dari 1 tahun atau kedua-duanya sekali. Jika mahkamah berpendapat bahawa perbuatan atau ketinggalan dengan izin, act or omission tersebut boleh membahayakan nyawa insan, hukuman yang lebih berat ialah hukuman denda tidak lebih dari \$5,000 atau hukuman penjara tidak lebih dari 2 tahun, atau kedua-duanya boleh dikenakan.

Kerajaan telah mendapat bukti bahawa terdapat makmal-makmal haram yang memproses heroin di Utara Malaysia dan di negara Asean lain dengan menggunakan bahan 'acetylating agent' ini. Negara-negara Asean yang terlikt dengan bahan-bahan ini telah meminta kerjasama Kerajaan Malaysia untuk mengawal kemasukan bahan-bahan kimia tersebut ke negara mereka. Oleh itu kawalan yang lebih ketat dan rapi adalah perlu untuk menghapuskan makmal-makmal yang memproses heroin dengan menggunakan bahan-bahan kimia tersebut sama ada di Malaysia atau di negara-negara Asean tersebut. Jika tidak ada kawalan rapi terhadap bahan-bahan kimia ini, makmal-makmal haram yang membuat heroin tersebut akan bertambah dan di samping itu heroin yang diseludupkan dari makmal-makmal haram dari negara-negara Asean lain ke Malaysia juga akan menjadi bertambah dan tidak terkawal.

Tuan Yang Dipertua, dengan demikian adalah dicadangkan supaya kawalan yang lebih ketat diadakan terhadap pemilikan dan kegunaan bahan-bahan kimia tersebut dengan menjadikan satu kesalahan bagi sesiapa yang memiliki bahan-bahan kimia itu tanpa lesen. Pengecualian adalah kepada sesiapa yang memiliki bahan-bahan kimia itu untuk tujuan-tujuan yang dibenarkan yang dilakukan dengan memproses heroin baru iaitu seksyen 17A ditambahkan kepada Ordinan Racun 1952. Seksyen kecil (2) yang baru ini pula diwujudkan bagi tujuan membuat peruntukan anggapan di mana seseorang yang dijumpai di dalam kawalannya (custody or control) bahan-bahan kimia tersebut hendaklah di sisi undang-undang dianggap sebagai memilikinya. Bahan-bahan ini adalah penting untuk memproses heroin dan kegunaannya bagi tujuan lain adalah didapati tidak begitu meluas dan banyak. Oleh itu adalah menasabah jika seseorang yang dijumpai memilikinya tanpa dapat memberikan alasan-alasan yang menasabah tentang pemilikannya adalah dianggap orang yang terlibat dengan proses membuat heroin dengan menggunakan bahan-bahan kimia tersebut.

Tuan Yang Dipertua, hukuman yang ditetapkan oleh undang-undang sekarang adalah tidak memadai untuk mencegah (deterrent) pemilikan dan pengimportan bahan-bahan kimia tersebut bagi memproses heroin. Adalah dicadangkan hukuman penjara di antara 3-14 tahun dan juga hukuman sebat dengan rotan tidak kurang dari 6 kali dikenakan. Ini adalah kerana perbuatan memproses heroin adalah termasuk di bawah tafsiran pengedaran dadah dan hukuman bagi pengedaran dadah ialah hukuman mati. Meningkatkan hukuman seperti yang dicadangkan ini adalah difikirkan memberi kesan dan dijangka pemilikan dan kegunaan bahan-bahan kimia

tersebut untuk memproses heroin secara haram akan berkurangan.

Adalah juga dicadangkan bahawa kesalahan ini hendaklah dijadikan kesalahan yang tidak boleh dijamin sementara menunggu perbicaraan.

Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Timbalan Menteri Pengangkutan (Dato' Abu Hassan bin Haji Omar): Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Suatu Akta untuk meminda Ordinan Racun 1952 dibacakan kali kedua sekarang terbuka untuk dibahas. Oleh kerana tiada bahasan saya kemuka kepada Majlis iaitu Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Usui dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Timbalan Yang Dipertua *memengerusikan Jawatankuasa*)

Fasall dan 3 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

(Tuan Yang Dipertua *memengerusikan Mesyuarat*)

RANG UNDANG-UNDANG LEMBAGA KEMAJUAN WILAYAH JENGA

**Bacaan Kali Yang Kedua
dan Ketiga**

6.01 ptg.

Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah (Dato' Rais Yatim):

Tuan Yang Dipertua, saya dengan hormatnya mohon mencadangkan iaitu satu Rang Undang-undang yang dinamakan Rang Undang-undang Lembaga Kemajuan Wilayah Jengka, 1983 dibaca kali kedua sekarang.

Tuan Yang Dipertua, tujuan Rang Undang-undang ini secara ringkas ialah bagi menubuhkan Lembaga Kemajuan Wilayah Jengka iaitu sebuah Lembaga yang akan mengambil alih tugas dan tanggungjawab Perbadanan Kemajuan Jengka (PKJ) sebuah badan berkanun Kerajaan Negeri Pahang.

Perbadanan Kemajuan Jengka yang telah ditubuhkan dalam tahun 1971 itu adalah merupakan sebuah agensi pembangunan Wilayah yang pertama diusahakan di negara ini. Penubuhan Perbadanan Kemajuan Jengka oleh Kerajaan Negeri Pahang adalah bertujuan untuk melaksanakan tugas-tugas dan tanggungjawab, antara lain:

- (a) Menyelaraskan segala aktiviti pembangunan melainkan pembangunan pertanian di wilayah Jengka Tiga Segi; dan
- (b) Membangunkan 3 buah bandar iaitu:
 - (i) Bandar Pusat Jengka
 - (ii) Bandar Barat Daya
 - (hi) Bandar Tenggara

Kawasan Perbadanan Kemajuan Jengka adalah seluas 121,500 hektar iaitu meliputi seluruh kawasan Jengka Tiga Segi. Pembangunan Pertanian merupakan aktiviti utama di kawasan ini. Seluas 81,000 hektar telah

diperuntukkan bagi maksud pertanian. Lembaga Kemajuan Tanah Persekutuan (FELDA) adalah agensi utama yang dipertanggungjawabkan untuk melaksanakan pembangunan pertanian.

Mengikut perancangan, keseluruhan Jengka Tiga Segi akan mempunyai penduduk antara 150,000 hingga 160,000 orang di akhir tahun 1990. Ini termasuklah 100,000 orang dalam sektor pertanian dan 50,000 hingga 60,000 orang merupakan penduduk tiga buah bandar yang dirancangan itu.

Tuan Yang Dipertua, secara umumnya, pelaksanaan pembangunan pertanian di kawasan Jengka Tiga Segi ini adalah satu perkara yang boleh dibanggakan. Sehingga ini sebanyak 31 buah rancangan kemajuan tanah telah dimajukan oleh FELDA dengan tanaman kelapa sawit dan getah dengan melibatkan lebih dari 85,000 orang penduduk. Sungguhpun begitu kemajuan pembangunan bandar-bandar yang menjadi tanggungjawab Perbadanan Kemajuan Jengka adalah lembab. Dari tiga buah bandar yang dirancangan, hanya Bandar Pusat Jengka yang telah mula dibangunkan. Prestasi Pembangunan Pusat Jengka adalah jauh ketinggalan daripada matlamat yang telah dirancangan. Sehingga kini pembangunan infrastruktur masih lagi tertumpu kepada Peringkat Satu dari Tujuh Peringkat yang dirancangan. Jumlah rumah yang telah siap dibina ialah 623 unit dari matlamat perancangan sebanyak 5,570 unit. Dalam pembinaan ruangniaga pula didapati sebanyak 17 unit sahaja yang telah siap dibina. Pencapaian ini merupakan 4.2% daripada matlamat yang telah dirancangan. Mengenai dengan projek-projek kemudahan sosial pula terdapat sebuah sekolah rendah kebangsaan dan sekolah menengah kebangsaan yang merupakan projek tetap dan telah siap, lain-lain adalah projek-projek sementara sahaja.

Ada tiga masalah utama yang dihadapi oleh Perbadanan Kemajuan Jengka sekarang yang menyebabkan projek-projek yang telah dirancang itu tidak dapat dilaksanakan. Masalah-masalah itu terbahagi kepada kewangan, kakitangan dan masalah hakmilik tanah.

Dari segi kewangan, pada tahun 1979 peruntukan yang telah diberikan kepada PKJ adalah \$2.07 juta tetapi peruntukan bagi tahun 1980 masih belum diperolehi lagi. Oleh hal yang demikian, adalah menjadi masalah bagi meneruskan perancangan dan juga pelaksanaan projek-projek pembangunan di kawasan tersebut.

Dari segi masalah kakitangan pula, ramai pegawai-pegawai dan kakitangan yang berkecukupan adalah diperlukan oleh Perbadanan ini dan pada masa ini mereka itu masih bergiat di peringkat yang paling rendah bilangannya. Di samping itu kekurangan insentif seperti peluang kenaikan pangkat dan lain-lain sentiasa berada di sekitar perkhidmatan mereka.

Dari segi masalah Hakmilik Tanah, kedudukan tanah dalam kawasan PJK adalah di bawah peruntukan Akta Tanah (Kawasan Penempatan Berkelompok (GSA). Keadaan ini telah melembatkan proses untuk mengeluarkan hakmilik tanah dan ketidakpastian hakmilik merupakan halangan kepada pengusaha-pengusaha dan pelabur-pelabur yang ingin menjalankan aktiviti perniagaan, perdagangan dan perindustrian di Bandar Pusat Jengka. Sehingga kini hanya 12 tapak kedai sahaja yang telah diberi hak milik.

Akibatnya peniaga yang ingin menjalankan perniagaan dengan sokongan kewangan swasta tidak dapat meneruskan perniagaan mereka kerana tiada jaminan suratan hakmilik. Walau bagaimanapun, dengan pindaan kepada Akta GSA yang diluluskan oleh Dewan yang berbahagia ini pada

bulan April yang lalu, masalah-masalah yang berkaitan dengan pengeluaran surat hakmilik dari kawasan-kawasan yang telah diwartakan sebagai Kawasan Penempatan Berkelompok telah dapat diselesaikan.

Tuan Yang Dipertua, Kerajaan Negeri Pahang telah mengkaji masalah yang dihadapi oleh PKJ ini dengan kerjasama Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah. Dalam mesyuarat Majlis Tindakan Negara pada 3hb Ogos, 1982 Kerajaan Persekutuan telah membuat keputusan untuk bersetuju dengan permintaan Kerajaan Negeri Pahang supaya PKJ diambilalih oleh Kerajaan Persekutuan dan seterusnya sebuah Lembaga Kemajuan Wilayah yang baru ditubuhkan bagi kawasan Jengka.

Sebagai sebuah Lembaga yang baharu, Kerajaan Negeri Pahang telah bersetuju supaya peranan dan tugas Lembaga ini diperluaskan untuk meliputi pembangunan kampung-kampung tradisional di luar kawasan FELDA Jengka Tiga Segi itu. Pada masa ini kedudukan kampung-kampung tradisional di luar kawasan FELDA Jengka Tiga Segi adalah jauh ketinggalan dibandingkan dengan kawasan-kawasan FELDA yang bersempadan dengannya. Oleh itu bagi membolehkan Lembaga Kemajuan Wilayah Jengka ini menjamin pembangunan yang seimbang dan menyeluruh di kawasan-kawasannya seperti Lembaga-lembaga Kemajuan Wilayah yang lain, adalah perlu sempadan kawasan Lembaga Kemajuan Wilayah Jengka ini meliputi juga kawasan-kawasan kampung-toatpung tradisional yang berada di luar kawasan-kawasan FELDA, kawasan Sungai Jerik dan FELDA Ulu Jempol, termasuk juga kawasan-kawasan pertumbuhan baru yang telah wujud tanpa rancangan.

Tuan Yang Dipertua, dengan kelulusan yang diberi oleh Dewan ini nanti maka di bawah Kementerian ini

akan wujudlah 7 buah badan yang mempunyai tujuan dan matlamat-matlamat yang sama, yakni DARA, KEJORA, KESEDAR, KETENGAH, KEDA, PERDA di Pulau Pinang dan Jengka di Pahang.

Tuan Yang Dipertua, adalah diharapkan semoga perancangan ini menepati hasrat dan juga keperluan rakyat serta Kerajaan Negeri yang perlu dibantu.

Tuan Yang Dipertua, say a mohon mencadangkan.

Dato' Mohamed Khalil Yaakob:

Tuan Yang Dipertua, say a mohon menyokong.

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat. masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang Lembaga Kemajuan Wilayah Jengka 1983 dibacakan kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas.

6.12 pig.

Tuan Mohamed Amin bin Haji Daud

(Pekan): Tuan Yang Dipertua, say a ucapkan terima kasih di atas peluang yang diberi kepada saya untuk bersama-sama turut serta menyokong Rang Undang-undang Lembaga Kemajuan Wilayah Jengka 1983.

Dalam kita membahaskan Rang Undang-undang ini patutlah kita ucapkan tahniah kepada Kerajaan kerana menyedari hakikat dan kemahuan rakyat dalam memberi dan memajukan satu-satu kawasan untuk diwujudkan sebagai satu pusat bandar yang moden dan lagi teratur sejajar dengan hasrat Dasar Ekonomi Baru, membasmi kemiskinan serta menyusun masyarakat.

Suatu badan yang dinamakan Perbadanan Kemajuan Jengka telah wujud pada tahun 1971 di kawasan Jengka Tiga Segi di tengah-tengah Negeri Pahang Darul Makmur. Di dalam kawasan yang luasnya lebih

kurang 300,000 ekar ini terdapat tidak kurang daripada 31 buah rancangan FELDA yang telah sedia ada. Perbadanan ini yang diwujudkan oleh pihak Kerajaan Negeri tidak mampu membiayai perbelanjaan yang begitu banyak bagi membangunkan sesuatu kawasan yang begitu luas. Saya difahamkan bahawa sejak ianya ditubuhkan 12 tahun dahulu hanya dapat membelanjakan sebanyak \$6 juta sahaja wal hal lain-lain agensi pembangunan wilayah Kerajaan Persekutuan seperti DARA beratus-ratus juta ringgit.

Tuan Yang Dipertua, pengwujudan kawasan kuasa-kuasa pembangunan wilayah adalah perlu dan wajar bagi menyusun masyarakat kita, terutama di bandar-bandar baru dalam wilayah-wilayah pembangunan yang baru diadakan. Banyak kuasa-kuasa ini telah diwujudkan, iaitu DARA dalam tahun 1972, KEJORA juga dalam tahun yang sama, KETENGAH dalam tahun 1973, KESEDAR tahun 1978, KEDA tahun 1981 dan dalam sidang Parlimen yang lalu, PERDA di Pulau Pinang tahun 1982.

Sejak tahun 1972 Kerajaan Persekutuan telah membolehkan 6 buah kuasa-kuasa pembangunan wilayah yang menelan belanja beratus-ratus ribu juta ringgit, tak dapat tidak berbagai-bagai masalah dihadapi oleh agensi-agensi ini. Ada di antaranya berjalan tidak begitu seperti yang dirancang dan ada setengahnya berjalan tidak sepertimana yang dikehendaki oleh penduduk-penduduk setempat. Sampailah masanya sebuah badan yang dinamakan Lembaga Kemajuan Wilayah Jengka ditubuhkan.

Dalam mewujudkan badan ini saya suka menarik perhatian Kerajaan akan perkara-perkara berikut:

- (1) oleh kerana terdapat tidak kurang daripada 100 buah kampung-kampung tradisional yang mempunyai penduduk

tidak kurang daripada 30,000 orang, perancangan dan Pelan Induk (Master Plan) hendaklah mengandungi ciri-ciri pembangunan yang diutamakan ke dalam kampung-kampung tradisional ini supaya ianya termasuk dan mencebur secara langsung dalam arus pembangunan dan penduduk-penduduk tidak harus merasakan mereka ditinggalkan;

- (2) tak dapat tidak badan yang ditubuhkan ini akan menghadapi masalah-masalah penyelesaian di dalam merancang dan menjalankan aktiviti-aktiviti pembangunan sejajar dengan kehendak-kehendak tujuan Rang Undang-undang ini. Maka badan-badan Kerajaan yang ada kaitannya dengan pembangunan kawasan hendaklah memberi kerjasama yang erat, seperti Jabatan Telekom, LLN, Polis, Kementerian Pelajaran dalam pembinaan sekolah-sekolah baru, Jabatan Bomba dan JKR; dan
- (3) Rang Undang-undang ini memperuntukkan bahawa Ahli-ahli Lembaga Pengarahnya akan dilantik oleh Menteri. Ini bererti Menteri diberi kuasa penuh atau mutlak di atas soal-soal perlantikan.

Apa yang ingin saya suarakan di sini ialah walaupun kuasa penuh diberi, saya menggesa Kerajaan agar perlantikan seperti Pengerusi, Timbalan Pengerusi dan Pengerusi Besarnya hendaklah terlebih dahulu dirundingkan dengan Kerajaan Negeri supaya hubungan yang rapat dan erat perlu diadakan di antara badan ini dengan Kerajaan Negeri.

Sekali lagi saya dengan sukacitanya menyokong penuh dan berbangga di atas satu usaha yang dijalankan oleh

Kerajaan Persekutuan dalam mengadakan satu lagi Lembaga Pembangunan Wilayah di Negeri Pahang.

6.18 ptg.

Wan Abu Bakar bin Wan Mohamad (Jerantut): Tuan Yang Dipertua, saya bangun bagi menyokong Rang Undang-undang yang dinamakan Lembaga Kemajuan Wilayah Jengka.

Tuan Yang Dipertua, Yang Berhormat Menteri yang berkenaan telah menjelaskan dengan sejelas-jelasnya sebab-sebab mengapa perlu diambil alih Perbadanan Kemajuan Jengka ini dan sebentar tadi Yang Berhormat rakan saya juga telah menceritakan dengan jelas tentang latar belakang dan faktor-faktor yang membawakan perbadanan ini diambil alih oleh Kerajaan Pusat dan dinamakan Lembaga Kemajuan Wilayah Jengka.

Tuan Yang Dipertua, walau bagaimanapun saya juga ingin menyentuh beberapa perkara di dalam Rang Undang-undang ini, terutamanya saya bercakap di sini menyokong Rang Undang-undang ini di atas 3 perkara yang penting.

Pertamanya, ialah separuh daripada kawasan Perbadanan ini yang kemudiannya akan dipanggil Lembaga Kemajuan Wilayah Jengka adalah terletak di dalam kawasan Parlimen saya sendiri.

Yang keduanya, kegagalan Perbadanan ini sehingga diambil alih memberikan satu contoh yang sangat baik dari segi perancangan, dari segi pelaksanaan satu-satu projek Kerajaan.

Yang ketiganya, kawasan ini adalah merupakan satu kawasan pertumbuhan ekonomi yang sangat penting sebagai satu kawasan

pertumbuhan ekonomi yang memberikan sumbangan kepada keluaran negara kita ini.

Tuan Yang Dipertua, berkenaan dengan kegagalan Perbadanan atau PKJ ini saya katakan ini akan memberikan satu contoh yang menarik kepada ahli-ahli ekonomi, kepada perancang-perancang ekonomi dan kepada pelaksana-pelaksana rancangan Kerajaan.

Tuan Yang Dipertua, Perbadanan ini yang telah diwujudkan pada tahun 1971 sehingga sekarang kita telah diberitahu mengalami masalah yang rumit sehingga tidak dapat melaksanakan tujuan-tujuan yang telah diamanahkan kepada Perbadanan ini. Ini saya katakan satu contoh yang menarik adalah kerana menunjukkan bahawa perancangan-perancangan ataupun kewangan Kerajaan itu tidak sama pentingnya dengan dua perkara yang lain lagi untuk menjamin kejayaan satu-satu projek ataupun perancangan, iaitu pengesanan dan juga penilaian (monitoring and evaluation).

Tuan Yang Dipertua, dua perkara ini, penilaian dan pengesanan ini sangat penting. Contohnya, sekarang di hadapan kita untuk pelajaran kita bersama, Perbadanan ini telah merancang satu projek yang sangat besar. Bila telah dirancang dan dijalankan PKJ ini tidak dapat berjalan dengan baik, seperti yang kita ketahui dan ini terdapat kurangnya pengesanan ataupun penilaian daripada pihak yang berkuasa iaitu Kerajaan Negeri pada masa itu. Oleh hal yang demikian, PKJ ini berjalan dengan sendirinya dan kerana masalah kewangan juga yang mana hampir 11 tahun PKJ ini ditubuhkan hanya diperuntukkan sebanyak \$6 juta lagi, maka sebab itulah PKJ ini tidak dapat berjalan dengan baik.

Keduanya, penilaian. Mengapakah mengambil masa yang sebegitu lama sehingga kita perlu sedar bahawa

perancangan ataupun pelaksanaan projek ini tidak dapat berjalan dengan baik. Jadi, oleh itu mana-mana satu projek yang hendak dijalankan oleh Kerajaan di masa hadapan, kita hendaklah mementingkan dua perkara ini, penilaian dan pengesanan (monitoring and evaluation). Dengan adanya penilaian kita umpamanya tiga tahun sekali ataupun tiap-tiap tahun sekali dan penilaian yang besarnya kita buat tiga tahun sekali ataupun lima tahun sekali, kita akan mendapat tahu berjayakah, kita akan mendapat prestasinya dan kita akan mendapat tahu masalahnya.

Tuan Yang Dipertua, berbalik kepada Lembaga Kemajuan ini akibat daripada tidak terbangunnya dua buah bandar di samping satu buah bandar pusat tadi menyebabkan pertumbuhan bandar-bandar kecil yang tidak dirancang seperti yang dikatakan oleh Yang Berhormat Menteri tadi iaitu pekan Sungai Jerak dan juga beberapa pekan yang kecil.

Bangunnya bandar-bandar ini adalah mendatangkan satu keburukan terutamanya bagi perancangan asal kawasan yang hendak dimajukan ini. Pendapatan peneroka-peneroka yang berjumlah hampir 31 rancangan tadi semuanya dicurahkan ke pekan-pekan yang tidak dirancang ini. Yang demikian, pembangunan bandar pusat Jenka itu terbantut dan tidak mendapat sokongan daripada ramai peneroka-peneroka ini oleh kerana kemudahan-kemudahannya tidak ada. Oleh itu, saya menyokong usaha yang dibuat ataupun kalau telah dibawa ke dalam Lembaga Kemajuan Wilayah Jenka ini ditadbirkan dan diletakkan di bawah Kementerian, kita berharap bandar pusat Jenka ini akan dapat dibangunkan dengan seberapa segera dan memberikan segala kelengkapan yang cukup untuk menampung hampir 120,000 orang pengguna-pengguna yang ada di kawasan itu. Jumlah penduduk yang ada ketika ini hampir

120,000 orang ini adalah satu pasaran yang sangat besar dan penting untuk aktiviti-aktiviti ekonomi.

Tuan Yang Dipertua, selanjutnya saya suka memberi beberapa cadangan kepada Yang Berhormat Menteri untuk ditimbangkan bagi Lembaga Kemajuan Wilayah Jengka ini bergerak dengan licinnya. Yang pertama, ialah berkenaan dengan perluasan kawasan. Walaupun di dalam peruntukan Akta ini ataupun Rang Undang-undang ini ada dikatakan Menteri setelah dibincang dengan Kerajaan Negeri berkuasa untuk meluaskan rancangan tetapi di dalam Dewan ini saya mencadangkan kawasan yang sekarang ini meliputi 31 rancangan ditambahkan seperti berikut, iaitu kawasannya yang meliputi daripada bandar Maran, Temerloh, Jerantut yang ada sekarang ini hendaklah ditambahkan daripada bandar Jerantut itu terus kepada kawasan yang dinamakan Tembeling. Dengan perluasan kawasan ini maka akan dapat memasukkan, pertama, 8 Rancangan FELDA yang sekarang ini di luar kawasan Jengka. Kedua, akan dapat memasukkan 12 Rancangan FELDA yang sedang dibangunkan yang sekarang ini di luar kawasan Jengka. Ketiga, akan dapat memasukkan 200 kampung tradisional yang bersempadan ataupun bersebelahan dengan kawasan Perbadanan Jengka sekarang ini.

Tuan Yang Dipertua, dengan pertimbangan daripada Kementerian ini dan dengan dimasukkan beberapa rancangan yang telah saya katakan tadi, kita berharap Lembaga ini akan memainkan peranan yang sangat penting untuk membangunkan kawasan ini yang seterusnya sebagai satu kawasan pertumbuhan ekonomi yang penting di Pahang dan seluruh negara amnya.

Kedua, ialah berkenaan dengan masalah peruntukan. Kita berharap Kementerian ini akan memberi

keutamaan kepada Lembaga ini atas alasan pertamanya, Lembaga ini adalah satu Lembaga yang telah lama, yang tertua sekali dalam negara kita ini dan mengalami masalah yang banyak serta rumit berkenaan dengan masalah kewangan. Jadi, kita berharap Kementerian akan memandang Lembaga ini tidak seperti Lembaga-lembaga yang lain, kita berharap Kementerian akan memandang Lembaga ini sebagai satu perbadanan ataupun Lembaga yang sedang ada penyakit, jadi tidaklah sama dengan lembaga-lembaga lain yang sedang sihat.

Ketiga, peruntukan-peruntukan ini sangat perlu ditambah kepada yang bercorak pembangunan-pembangunan asas seperti jalanraya, kemudahan-kemudahan elektrik, kemudahan-kemudahan pelajaran dan sebagainya.

Tuan Yang Dipertua, akhirnya saya berharap Kementerian yang berkenaan seperti yang saya katakan tadi segala perancangan ini dan telah dilaksanakan nanti hendaklah dititikberatkan kepada monitoring dan juga evaluation untuk menjamin perancangan dan pelaksanaan Lembaga ini akan berjalan licin menurut cara-cara ataupun yang dicitacitakan oleh Kerajaan kita pada hari ini.

Tuan Yang Dipertua, sekali lagi saya mohon menyokong Rang Undang-undang ini dan terima kasih.

Tuan Haji Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim: *(Bangun)*

Tuan Yang Dipertua: Yang Berhormat dari Pahang juga?

Tuan Haji Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim: Batang Padang.

Tuan Yang Dipertua: Minta maaf, saya ingat Pahang juga.

6.28 ptg.

Tuan Haji Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim (Batang Padang): Tuan Yang Dipertua, saya bangun turut menyokong Rang Undang-undang Lembaga Kemajuan Wilayah Jengka 1983. Dua daripadanya sudah bercakap ini ialah dari Pahang tetapi saya ini dari Perak yang ingin menyokong kerana saya telah bermalam dan melawat di kawasan Jengka pada empat tahun yang sudah kerana menjalankan tugas sebagai Ahli Jawatankuasa Kira-kira Wang Negara.

Saya telah melawat dan melihat berbagai-bagai kerja yang dijalankan oleh pihak di Jengka dan menyaksikan pegawai-pegawainya sama ada pegawai Federalnya, pegawai Negerinya dan agensi-agensi, bekerja begitu kuat tetapi malangnya saya tengok oleh kerana Perbadanan ini adalah dibuka oleh Kerajaan Negeri tentulah kekurangan, sebagaimana yang dinyatakan oleh Yang Berhormat Menteri tadi iaitu matlamatnya ialah tujuh kawasan yang akan dijadikan kawasan, cuma baru satu sahaja dilaksanakan. Ini menunjukkan kemelesetan wang. Oleh kerana Perbadanan Kemajuan Jengka ini berhajat berkehendakkan wang maka Rang Undang-undang ini dibawa ke Parlimen ini ialah untuk dijadikan Jengka ini di bawah pentadbiran Kerajaan Persekutuan, bukan Kerajaan Negeri Pahang lagi. Oleh kerana kita kurang sangat, boleh dikatakan tidak ada langsung menyaksikan dan mendengar nama Perbadanan Kemajuan Jengka, kita tengok FELDA begitu besar, macam kitab tetapi Jengka tidak ada langsung masuk ke Dewan yang mulia ini. Jadi, sebagai satu kuasa pembangunan Wilayah, sebaliknya yang ditetapkan dan didengar selalu terutama di dalam bentuk laporan-laporan tahunan masing-masing ialah lembaga-lembaga DARA, KEJORA, KETENGAH, KESEDAR, KEDA dan baru-baru ini PERDA pula di Pulau Pinang.

Agak tidak menghairankan mengapa Perbadanan Kemajuan Jengka atau pendeknya dipanggil Jengka sahaja tidak disebut-sebut di Dewan yang mulia dan bertuah ini oleh kerana ianya dibiayai dan dikendalikan keseluruhan oleh Kerajaan Negeri Pahang yang saya nyatakan tadi. Soalnya mengapakah keadaan ini dibiarkan berterusan selama ini padahal kesemua lembaga-lembaga itu termasuklah Perbadanan Kemajuan Jengka ada mempunyai peranan, fungsi dan objektif yang mana sebagai daya penggerak dan pembangunan wilayah. Seterusnya mengapakah Kerajaan Negeri Pahang sahaja dibebankan dengan tanggungjawab yang begitu berat menyelenggarakan bersendirian perbadanan itu walhal FELDA dengan 31 rancangannya serta Syarikat Jengka Sendirian Berhad yang mempunyai Kompleks Perkayuan Bersepadu yang tertua dan terbesar di Semenanjung Malaysia. Ini adalah merupakan projek-projek federal atau Kerajaan Pusat yang terletak dalam kawasan Jengka Tigasegi yang telah dipertanggungjawabkan kepada Perbadanan Kemajuan Jengka untuk pentadbiran dan penyelarasan pembangunan keseluruhannya.

Tuan Yang Dipertua, oleh kerana Perbadanan Kemajuan Jengka merupakan agensi pembangunan wilayah yang terulung iaitu sebagaimana yang dikatakan oleh Yang Berhormat Menteri tadi dibuka pada tahun 1971, tetapi yang paling kerdil di rantau ini ianya merupakan juga hasil pemikiran anak watan negeri Pahang iaitu Allahyarham Tun Haji Abdul Razak bin Datuk Hussein, ketika itu Timbalan Perdana Menteri merangkap Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar. Perbadanan itu telah diwujudkan tanpa contoh, tanpa format atau bentuk yang tersedia yang boleh dijadikan asas kepada sistem pengendalian perbadanan itu, khususnya dari segi aliran kewangannya (cash flow), satu sistem

yang betul-betul kukuh dan tahan yang tidak lekang dek panas dan tidak pula reput dek hujan. Di bawah sistem semula jadinya Perbadanan Kemajuan Jengka ini dipertanggungjawab untuk menampung keperluan para peneroka Felda dalam 31 rancangan atau perkampungan yang saya sebutkan tadi. Pekerja-pekerja Syarikat Jengka Sendirian Berhad, para pegawai, anggota-anggota dan kakitangan yang lain serta agensi-agensi sama ada Persekutuan atau Negeri yang kini khabarnya sudahpun berjumlah hampir 85,000 orang iaitu manusia kecil, besar, tua dan muda tetapi kebanyakannya muda dan kuat-kuat belaka. Maka untuk mereka itu semua Perbadanan Jengka inilah perlu menyediakan beberapa buah pekan atau bandar dengan serba kemudahan membeli-belah serta ruang berniaga khususnya bagi peniaga-peniaga.

Satu lagi perkara yang saya ingin menekankan ialah hakikat bahawa daripada jumlah penduduk di Jengka Tigasegi yang seramai 85,000 orang itu hampir 50% datang daripada negeri luar daripada negeri Pahang. Maka rakyat negara kita tidak mengira di mana mereka itu berada, maka inilah menunjukkan perpaduan oleh kerana rakyat seluruh negeri datang ke negeri Pahang ini. Kalau dikaji dari konteks ini sahaja pun selain daripada fungsi pembangunan wilayah dari sudut pembiayaan dan pengawasan nescaya didapati amatlah wajar pihak Kerajaan Pusat mengambilalih Perbadanan Kemajuan Jengka dan dijadikan sebagai satu agensi Federal dengan dinamakan Lembaga Kemajuan Wilayah Jengka di bawah pengawasan Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, sebagaimana yang diharapkan agar Jengka boleh duduk sama rendah dan berdiri sama tinggi dan setanding dengan lain-lain Lembaga Kemajuan Wilayah dan diberi nafas baru untuk mula wujud dan bergerak sebagai agensi Kerajaan Pusat.

Oleh itu, saya amatlah sukacita menyokong agar Rang Undang-undang ini diluluskan untuk menjadi Akta Lembaga Kemajuan Wilayah Jengka.

Tuan Yang Dipertua: Yang Berhormat Menteri menjawab.

6.33 ptg.

Dato' Rais Yatim: Tuan Yang Dipertua, saya suka mengucapkan terima kasih dan melafazkan penghargaan kepada ketiga-tiga Ahli Yang Berhormat yang telah menyokong pembentangan dan kelulusan Rang Undang-undang ini.

Sesungguhnya pihak saya akan meneliti setiap syor dan pandangan itu dan sekali-kali tidak akan mensiasikan tujuan dan matlamat seperti yang dihasratkan itu.

Ahli Yang Berhormat dari Pekan sangsi kerana beliau berasa proses perlantikan pengerusi dan beberapa pegawai utama dalam perbadanan ini kemungkinan tidak menepati matlamat. Suka saya menyatakan bahawa setiap Perbadanan Kemajuan Wilayah yang telah kita wujudkan, perundingan dengan Kerajaan Negeri itu adalah sentiasa kita lakukan. Naik bertanggung dan turun menerusi proses itu memang ada kita amalkan dalam segala pentadbiran dan Kementerian ini tidak sekali-kali bercadang untuk menentukan satu-satu jawatan itu demi kepentingan Kementerian sahaja, malahan akan berunding sebaiknya dengan Kerajaan Negeri.

Saya juga tidak menafikan bahawa projek ini memerlukan satu master plan seperti juga PERDA yang baru diluluskan beberapa bulan lalu maka Jengka juga akan beroleh apa yang saya sebutkan sebagai pemberian khidmat yang sama.

Ahli Yang Berhormat dari Jerantut telah memberikan pandangan yang amat konstruktif atau membina dan pihak saya akan sentiasa mengawasi perkembangan kemajuan Wilayah Jengka ini dari sudut-sudut yang sempit beliau sebutkan itu, terutama tentang maklumbalas (monitoring) dan juga penilaiannya. Pandangan beliau berhubung dengan projek-projek ekonomi dan juga pra-sarana atau infrastruktur itu adalah sesungguhnya menjadi tumpuan utama Perbadanan ini untuk melaksanakan dalam tempoh yang ditentukan. Saya akui bahawa masalah kewangan merupakan salah satu daripada masalah yang runcing dan terus meruncing bagi Perbadanan ini. Walau bagaimanapun, Kerajaan Pusat telah pun menambahkan peruntukan sejumlah \$7.2 juta dan peruntukan itu telah sempat digunakan oleh Perbadanan Kemajuan Jengka sekarang untuk mengatasi beberapa masalah yang timbul selama ini.

Tuan Yang Dipertua, tentang saranan kemungkinan *m* pengluasan kawasan itu diluaskan lagi sehingga ke Tembeling dan juga kawasan yang lain, Kementerian ini akan merundingkan dengan Yang Amat Berhormat Menteri Besar Negeri Pahang agar kawasan yang dikenal sebagai kawasan pelaksanaan projek bagi Lembaga Kemajuan Wilayah Jengka ini dapat meliputi segala kawasan yang sesungguhnya perlu untuk dibangunkan termasuk kawasan-kawasan kampung lama atau kampung tradisional yang sesungguhnya juga memerlukan satu master plan atau perancangan induk yang memuaskan berbanding dengan badan-badan seperti di negeri-negeri yang lain.

Ahli Yang Berhormat dari Padang Terap di samping menyatakan pandangan beliau terhadap azam dan juga legasi Allahyarham Tun Haji Abdul Razak, Perdana Menteri Kedua

Malaysia itu, saya adalah menyetujuinya dan di atas hasrat Allahyarham itulah maka Jengka telah membangun dalam tindakan Kerajaan pada masa itu tetapi oleh kerana beberapa masalah pentadbiran dan juga hubungkaitnya dengan pembangunan setempat maka Jengka telah tertinggal dengan keadaan 11 tahun itu. Insya Allah, legasi Tun Haji Abdul Razak itu akan kita bangunkan dan atas perasaan itu jugalah menjadi Kerajaan Pusat merasakan bahawa injeksyen atau suntikan ekonomi bagi Jengka itu perlu diberi menerusi konsep dan pelaksanaan Lembaga Kemajuan Wilayah Jengka ini.

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah Rang Undang-undang ini dibacakan kali kedua sekarang.

Usui dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangkan dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang Dipertua *mem-pengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 37 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Jadual Pertama diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tiada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

USUL

WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN YANG DIBEBAHKAN DARIPADA PERATURAN MESYUARAT DAN PENANGGUHAN

Timbalan Menteri Kesihatan (Dato' K. Pathmanaban): Tuan Yang Dipertua, saya a mohon mencadangkan:

Bahawa mengikut peruntukan Peraturan Mesyuarat 12, Dewan ini tidak akan ditangguhkan sehingga semua Urusan Kerajaan yang tertera dalam Aturan Urusan Mesyuarat untuk hari ini telah selesai dipertimbangkan dan apabila tamat Mesyuarat, Dewan hendaklah ditangguhkan kepada satu tarikh yang tidak ditetapkan.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato' Haji Mohamed Suhaimi bin Dato' Haji Kamaruddin): Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Usui dikemukakan bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa mengikut peruntukan Peraturan Mesyuarat 12, Dewan ini tidak akan ditangguhkan sehingga semua Urusan Kerajaan yang tertera dalam Aturan Urusan Mesyuarat untuk hari ini telah selesai dipertimbangkan dan apabila tamat Mesyuarat, Dewan hendaklah ditangguhkan kepada satu tarikh yang tidak ditetapkan.

RANG UNDANG-UNDANG MAHKAMAH KEHAKIMAN (PINDAAN)

**Bacaan Kali Yang Kedua
dan Ketiga**

Dato' Haji Mohamed Suhaimi bin Dato' Haji Kamaruddin: Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan bahawa suatu Rang Undang-undang

bernama satu Akta untuk meminda Akta Mahkamah Kehakiman 1964 dibaca bagi kali yang kedua.

Tuan Yang Dipertua, mengikut Seksyen 50 Akta Mahkamah Kehakiman 1964, kedua-dua pihak dalam sesuatu kes jenayah boleh merayu terhadap keputusan Mahkamah Tinggi dalam pelaksanaan bidangkuasa asalnya kepada Mahkamah Persekutuan. Orang yang disabitkan hanya boleh merayu mengenai sabitan hukuman atau kedua-duanya sekali dan pihak Pendakwaraya boleh merayu mengenai pembebasan dan hukuman sahaja.

Perkataan keputusan ditakrifkan sebagai keputusan terakhir Mahkamah dan oleh itu apa-apa keputusan lain yang dibuat oleh Mahkamah sebelum keputusan terakhir tidak boleh dirayu oleh sesiapa. Dengan membuat peruntukan baru iaitu seksyen kecil (3A), salah satu pihak dalam mana-mana proceeding boleh memohon kepada Mahkamah Persekutuan untuk mendapat kebenaran merayu terhadap apa-apa perintah Mahkamah Tinggi lain daripada keputusan yang melibatkan perkara undang-undang mengenai kepentingan awam yang akan atau telah menjejaskan perjalanan perbicaraan di Mahkamah Tinggi dalam menjalankan bidangkuasa jenayah asalnya. Permohonan itu hendaklah dibuat dengan cara mengemukakan usul dalam tempoh 7 hari selepas perintah itu dibuat dan sekiranya kebenaran diberi oleh Mahkamah Persekutuan, rayuan hendaklah terus dibicarakan atas usul bagi kebenaran itu. Pindaan ini juga membolehkan seseorang yang didapati bersalah tanpa disabitkan merayu terhadap keputusan yang mendapati dia bersalah itu.

Pada masa ini hanya seseorang yang disabitkan kesalahan boleh merayu terhadap sabit atau hukuman atau kedua-duanya.

Tuan Yang Dipertua, mengenai pindaan kepada Seksyen 8 pula peruntukan yang ada sekarang tidak menentukan keutamaan Hakim-hakim Mahkamah Persekutuan dan Mahkamah Tinggi dalam keadaan di mana perlantikan dibuat pada tarikh yang sama. Pindaan ini menentukan bahawa dalam hal sedemikian, keutamaan mereka ditentukan oleh Yang di-Pertuan Agong memandangkan penghapusan Mahkamah Seksyen khas. Seksyen 37 juga dipinda bagi memansuhkan rujukan kepada seksyen berkenaan di bawah Akta Mahkamah Rendah tahun 1948.

Tuan Yang Dipertua, say a mohon mencadangkan.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang Dipertua, say a mohon menyokong.

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama satu Akta untuk meminda Akta Mahkamah Kehakiman 1964 dibaca kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas.

6.47 ptg.

Tuan Karpal Singh (Jelutong): Tuan Speaker, say a bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang Akta Mahkamah Kehakiman (Pindaan) 1983.

Tuan Speaker, ada cadangan untuk meminda Seksyen 8 Akta asal iaitu Akta Mahkamah Kehakiman 1964 supaya mengadakan peruntukan mengenai keutamaan Hakim-hakim dalam negara kita seperti berikut:

(Dengan izin) "8. xx xx xx xx
xx xx.

(a) the Lord President;

- (b) the Chief Justice in such order as may be assigned to them by the Yang Dipertuan Agong;
- (c) the Judges of the Federal Courts according to the priority of their respective appointments as Judges of the Federal Court and where they are appointed on the same date, in such order as may be assigned to them by the Yang Dipertuan Agong; and
- (d) the other Judges according to the priority of their respective appointments as Judges and where they are appointed on the same date, in such order as may be assigned to them by the Yang Dipertuan Agong".

Tuan Speaker, kami tiada sebarang tentangan atas mengadakan keutamaan seperti dicadang oleh Kerajaan, akan tetapi Kerajaan mesti mengkaji kriteria yang digunakan untuk menentukan perlantikan Hakim-hakim bagi Mahkamah-mahkamah Tinggi di Malaysia Barat dan juga Malaysia Timur.

Tuan Speaker, saya juga menegaskan prinsip perlantikan orang-orang yang layak untuk memegang jawatan yang menentukan harapan seseorang itu. Seorang Hakim ada diberi kuasa menentukan hak kebebasan dan nyawa seorang individu itu. Seorang Hakim itu menentu hak seorang—minta maaf, Tuan Speaker—seorang Hakim itu ialah Wakil Yang Dipertuan Agong, punca keadilan dalam negara kita. Dengan sebab itu cara perlantikan Hakim-hakim itu ialah sangat penting. Seorang Hakim tiada boleh dilantik atas sebab-sebab politik ataupun dengan sebab persahabatan dengan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri

Dato' Haji Mohamed Suhaimi bin Dato' Haji Kamaruddin: of order.

Tuan Yang Dipertua: On a point of order!

Tuan Karpal Singh: Ya.

Dato' Haji Mohamed Suhaimi bin Dato' Haji Kamaruddin: Tuan Yang Dipertua, suka saya menyatakan bahawa ini adalah satu pindaan kepada

Tuan Yang Dipertua: Point of order di bawah peraturan berapa Yang Berhormat?

Dato' Haji Mohamed Suhaimi bin Dato' Haji Kamaruddin: Di bawah Peraturan 36 (1). Suka saya membacakannya, Tuan Yang Dipertua iaitu:

"Seseorang ahli hendaklah menghadkan percakapannya kepada perkara yang dibincangkan sahaja dan tidak boleh mengeluarkan apa-apa perkara yang tidak berkait dengan perkara yang dibincangkan itu".

Satu lagi peraturan iaitu Peraturan Mesyuarat 38 (1), dengan izin, mengatakan bahawa:

"38. (1) Perbahasan atas apa-apa usul, selain daripada usul hendak menengguhan Majlis Mesyuarat, dan perbahasan atas apa-apa Rang Undang-undang atau pindaan, hendaklah berkaitan dengan usul atau Rang Undang-undang atau pindaan itu".

Tuan Yang Dipertua, pindaan ini adalah berhubung dengan keutamaan (precedence) dan tidak ada kena mengena dengan soal syarat-syarat perlantikan para Hakim.

Tuan Yang Dipertua: Yang Berhormat dari Jelutong, saya bersetuju dengan fikiran daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri itu, perkara ini adalah di atas keutamaan (precedence), bukanlah di atas perlantikan. Saya minta Yang Berhormat bercakap di atas precedence bukan di atas perlantikan.

Tuan Karpal Singh: Terima kasih, Tuan Speaker. Tuan Speaker, pada masa sekarang Seksyen 50 (2) dan (2A) hanya membenarkan rayuan-rayuan atas keputusan-keputusan Mahkamah Tinggi dalam kes-kes perbicaraan yang mana bermula di Mahkamah Tinggi berkait dengan hal kesalahan dan hukuman bagi orang-orang yang disyaki dan dalam hal kebebasan dari semua tuduhan oleh Pendakwa Ray a.

Pindaan yang dicadangkan juga hendaklah dimasukkan 'finding of guilt' sebagai satu asas untuk membuat rayuan juga. Nampaknya Yang Berhormat Peguam Negara tidak menasihatkan Kerajaan kita dengan betul sehingga sekarang. Terus terangnya pindaan ini patutlah dibuat beberapa lama dahulu dan masukkan ke dalam undang-undang kita. Saya juga suka menyatakan bahawa Jabatan Peguam Negara sentiasa membuat kesilapan. Dalam kes Soon Kim Seng lawan Pendakwa Ray a, Tuan Hakim Chang Min Tat menentukan Parlimen gagal dalam hal memberi peruntukan bagi menentukan hukuman atas kesalahan memegang alat-alat untuk meniru hakcipta benda-benda yang berhakcipta di bawah Akta Hakcipta, 1969. Satu kesalahan dibentuk oleh undang-undang tetapi dengan tidak ada peruntukan bagi menjatuhkan hukuman. Mungkin ini ialah rekod dunia dalam bidang undang-undang. Terus terang Yang Berhormat Peguam Negara tersilap. Nampaknya Parlimen juga meluluskan undang-undang ini tanpa menyedari kesilapan itu. Parlimen juga dalam fikiran saya ada salah. Yang Berhormat Peguam Negara mesti menunjukkan sikap tanggungjawab beliau itu. Yang Berhormat Peguam Negara dibayar gaji untuk menjalankan tugas-tugas beliau, beliau mestilah kerja baik-baik.

Tuan Speaker, dalam kes Tan Chay Wah

Tuan Yang Dipertua: Point of order?

Dato' Haji Mohamed Suhaimi bin Dato' Haji Kamaruddin: On a point of information. Suka saya hendak bertanya kepada Yang Berhormat dari Jelutong, apakah kesilapan yang dimaksudkan, yang dituduhkan kepada Yang Berhormat Tan Sri Peguam Negara, apa contoh-contohnya, saya kurang faham, tolong jelaskan.

Tuan Karpal Singh: Tuan Speaker, saya ada mengatakan sebentar tadi ada satu undang-undang tetapi tidak ada peruntukan untuk menjatuhkan hukuman atas undang-undang itu jikalau ada kesalahan di bawah undang-undang itu.

Tuan Yang Dipertua: Undang-undang apa?

Tuan Karpal Singh: Tuan Speaker, Akta Hakcipta, 1969 barangkali Yang Berhormat boleh kaji semula apa yang baharu tadi saya ada berucap.

Tuan Speaker, dalam kes Tan Chay Wah yang telah pun dijatuhkan hukuman

Dato' Haji Mohamed Suhaimi bin Dato' Haji Kamaruddin: Apakah yang silap berhubung dengan Akta itu?

Tuan Yang Dipertua: Tidak ada penalty clause, tidak ada hukuman yang disebutkan di dalam Undang-undang itu.

Tuan Karpal Singh: Tuan Speaker, barangkali Yang Berhormat Timbalan Menteri boleh kaji kes Soon Kim Seng melawan Pendakwa Raya tahun 197&—2MLJ, muka 107. Dalam kes itu Hakim Chang Min Tat ada beri alasan-alasan atas perkara ini, Tuan Speaker.

Dalam kes Tan Chay Wah yang telah pun-dijatuhkan hukuman di bawah Akta ISA dan telah pun digantung hingga mati dalam bulan yang lalu ada juga kesilapan dalam hal sebutan nombor serial pistol dalam tuduhan yang dibuat di Mahkamah Tinggi dan

juga Mahkamah Majistret. Tentulah kesilapan-kesilapan seperti itu khasnya dalam kes di mana

Tuan Yang Dipertua: On a point of order.

Dato' Haji Mohamed Suhaimi bin Dato' Haji Kamaruddin: Tuan Yang Dipertua, saya mint a maaf, perkara yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat dari Jelutong juga bertentangan dengan rule yang telah saya nyatakan tadi kerana kita membincangkan Clause 4; yang dibangkitkan ialah soal rayuan, iaitu memberi satu redress yang mana sekarang ini perintah (order) yang dibuat oleh Mahkamah tidak boleh diappeal tetapi dengan pindaan ini order daripada Mahkamah Tinggi boleh dirayu oleh kedua-dua pihak. Jadi apa yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat dari Jelutong itu tidak ada kena mengena dengan pindaan yang sedang dibincangkan.

Tuan Yang Dipertua: Yang Berhormat dari Jelutong, saya bersetuju dengan fikiran daripada Timbalan Menteri itu. Perkara yang di hadapan kita ini ialah memberi kuasa kepada seseorang yang telah pun didapati bersalah (found guilty) merayu kepada Mahkamah Tinggi, bukanlah perkara yang lain-lain ataupun kesilapan-kesilapan. Barangkali perbuatan ini yang sedia diadakan dalam CPC dahulu bukan kesilapan, hanya disengaja-sengajakan iaitu orang-orang yang didapati bersalah (found guilty) dengan tidak ada conviction tidak boleh diappeal, merayu. Itu barangkali bukan kesilapan, yang demikian tidak bolehlah Yang Berhormat itu menganggap itu adalah kesilapan. Kesilapan itu Yang Berhormat sendiri berkata bukan kesilapan daripada Attorney-General sahaja bahkan daripada semua, termasuk juga kepada Parlimen. Yang demikian kalau

sekiranya ucapan menyatakan di atas kesilapan maka terkeluarlah daripada tajuk perbahasan pada hari ini.

Tuan Karpal Singh: Tuan Speaker, tujuan saya atas perkara ini baru-baru ini juga ada peruntukan atas perkara ini. Dalam fikiran saya peruntukan ini tentu ada dalam masa dahulu oleh kerana itu boleh jadi satu kesilapan Peguam Negara. Tugas Peguam Negara ialah untuk menasihatkan Kerajaan atas undang-undang yang boleh dibuat di Dewan yang mulia ini. Oleh kerana itu saya mahu beri contoh-contoh di mana Peguam Negara ada buat kesilapan dan dalam masa hadapan barangkali Peguam Negara tidak boleh buat kesilapan-kesilapan seperti itu. Itu tujuan saya, Tuan Speaker.

Tuan Yang Dipertua: Itu terlampau luas. Kalau sekiranya hendak mengatakan Peguam Negara, bukan seorang sahaja peguam Negara, begitu juga Ahli-ahli Parlimen boleh menunjukkan di mana kesilapan-kesilapan. Jadi jikalau sekiranya hendak menyatakan bahawa kesilapan-kesilapan itu adalah kesilapan daripada Peguam Negara maka itu adalah sangat luas, saya tidak membenarkan.

Tuan Karpal Singh: Tuan Speaker, baiklah. Jikalau pandangan Tuan Speaker seperti itu, setakat itu sahajalah ucapan saya.

6.59 ptg.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamed: Tuan Yang Dipertua, saya bangun menyokong pindaan yang dibentangkan ini terutama sekali di dalam menentukan keutamaan perlantikan bagi hakim-hakim Mahkamah Tinggi juga Mahkamah Persekutuan apabila berlakunya perlantikan pada masa yang sama. Ini membuktikan kuasa-kuasa ini diberi kepada Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang Dipertuan

Agong. Ini membuktikan bahawa keutamaan dari segi perlantikan ini adalah perlu bagi menentukan kuasa bagi menjalankan kehakiman bagi sebuah negara sebagaimana negara kita sekarang.

Begitu juga saya menyokong pindaan bahawa sekarang ini kita dapati hanya seseorang yang bersalah itu boleh merayu terhadap kesabitan atau hukuman atau keduanya sekali sahaja. Tetapi mereka itu tidak boleh merayu kepada keputusan yang dibuat terhadap perbicaraan itu. Dengan pindaan ini berarti seseorang itu bukan sahaja boleh merayu terhadap hukumannya tetapi juga boleh merayu terhadap keputusan perbicaraan itu. Ini membuktikan bahawa Kerajaan ini adil, liberal dan juga mempunyai satu sikap yang terbuka bagi menentukan keadilan dalam negara kita. Kita tahu bahawa sesuatu peraturan dan undang-undang itu sekiranya kita dapati tidak lengkap maka seharusnya kita perlengkapkan kerana kita seharusnya belajar daripada kesilapan dan juga melalui pengalaman-pengalaman yang ada di dalam kehakiman dari segi memberi keputusan dan juga keadilan yang wujud di dalam negara kita.

Sebenarnya, kalau kita membangkitkan tentang keputusan Hakim atau keputusan Peguam Negara, saya rasa Hakim atau Peguam Negara tidak pernah tersilap pada masa ia melakukan keputusan atau membuat sesuatu keadilan. Kalau sudah dia merasakan silap sudah tentu dia tidak mengeluarkan keputusan pada masa itu. Saya rasa begitu juga kepada Parlimen. Parlimen tidak akan membuat sesuatu keputusan pada hari ini atau pada saat membuat keputusan itu merupakan satu keputusan yang silap. Tetapi jika sekiranya berlaku sesuatu pindaan itu bukan merupakan suatu kelemahan atau kesilapan tetapi merupakan satu cara bagi memperlengkapkan undang-undang bagi sebuah negara.

Walaupun saya tidak merupakan seorang loyar atau seorang ahli dalam bidang kehakiman tetapi saya mengerti betapa pentingnya bagi pindaan sesuatu undang-undang yang wujud di sesebuah negara kita. Kalau sekiranya kita menyatakan keputusan seseorang Hakim itu tidak adil atau tersilap bererti kita mempersoalkan keputusan seseorang Hakim, kerana saya rasa tidak ada seorang Hakim atau tidak ada sebuah Parlimen di dalam negara mana sekalipun masa dia membuat keputusan itu merupakan keputusan yang salah tetapi keputusan yang dibuat pada masa itu adalah keputusan yang benar dan betul. Tetapi pindaan yang dilakukan ini adalah merupakan satu perlengkapan ataupun melengkapkan sesuatu peraturan atau undang-undang yang wujud di dalam sesebuah negara itu. Dengan sebab itulah maka saya menyokong sepenuhnya bahawa pindaan yang wujud pada petang ini yang membolehkan sesuatu keputusan dikeluarkan oleh Mahkamah Tinggi itu boleh dirayukan kepada Mahkamah Persekutuan dengan semua sekali, dengan apa keputusannya, bukan hanya merayu di atas hukuman atau sabit kesalahannya sahaja. Maka dengan itulah saya menyokong Undang-undang ini dan pindaan ini patut diperbanyakkan lagi jika sekiranya difikirkan oleh Dewan atau pihak Jabatan Undang-undang tidak lengkap.

Tuan Yang Dipertua: Jemput Yang Berhormat Timbalan Menteri memberi jawapan.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato' Haji Mohamed Suhaimi bin Dato' Haji Kamaruddin): Tuan Yang Dipertua, saya mengucapkan banyak-banyak terima kasih kepada Yang Berhormat dari Jelutong dan juga Yang Berhormat dari Pasir Puteh dan dengan izin, Tuan Yang Dipertua, saya suka hendak memperbetulkan satu perkara yang telah dibangkitkan oleh

Yang Berhormat dari Jelutong yang mengatakan bahawa Rang Undang-undang ini terutama sekali klausa 4 iaitu bagi meminda Seksyen 50, adalah merupakan suatu kesilapan.

Sesungguhnya ini adalah merupakan suatu dasar (policy). Kalau kita merenung kepada Seksyen 50 dalam Courts of Judicature Act, 1964, ianya dipinda beberapa kali, bukannya sekali. Pada mulanya saya suka dengan izin, membacakan Seksyen 50, yang mengatakan dalam Seksyen (1):

"The Federal Court shall have jurisdiction to hear and determine any appeal by a person convicted by any High Court in the exercise of its original criminal jurisdiction, subject nevertheless to the provision of this or any other written law regulating the terms and conditions upon such appeals may be brought".

Kemudian Parlimen berfikir bahawa patut keadaan itu dipinda maka dengan hal yang demikian Seksyen 50 (1) itu dibubarkan diganti dengan Seksyen 50 baru yang berbunyi iaitu:

"The Federal Court shall have jurisdiction to hear, and determine any appeal against any decision made by the High Court in the exercise of its original criminal jurisdiction subject to this or any other written law regulating the terms and conditions upon which criminal appeals may be brought".

Begitu juga di bawah subseksyen (2) Seksyen 50 Akta yang sama, rayuan cuma boleh dibuat oleh seseorang yang disabit kesalahannya atau atas hukuman tetapi kalau seseorang itu telah dilepas (acquitted), maka Pendakwa Ray a tidak boleh merayu. Maka Parlimen pula berpendapat bahawa patut pula Pendakwa Raya diberi kuasa untuk merayu atas sesuatu

keputusan di mana dengan izin, seorang itu telah diacquit, maka dengan itu ditambah Seksyen 2A baru yang berbunyi:

"An appeal by the Public Prosecutor shall be either against acquittal or sentence provided notice of such appeal is given by or with the consent in writing of the officer only".

Yakni dengan pindaan tambahan Seksyen 2A itu maka memberi kuasa kepada Pendakwa Raya untuk merayu atas sesuatu keputusan yang melepaskan acquit seseorang di dalam perbicaraan. Itu merupakan satu dasar. Kemudian pula di dalam keadaan sekarang di bawah Seksyen 307 Criminal Procedure Code memberi kuasa kepada mana-mana pihak untuk merayu ke atas keputusan Magistrate ataupun Mahkamah Session merayu kepada Mahkamah Tinggi atas keputusan yang merupakan order. Saya bacakan Seksyen 307 (1), Criminal Procedure Code:

"Except in any case to which section 304 applied and subject to the provisions of sections 305 and 306, any person who is dissatisfied with any judgement, sentence or order pronounced by any Magistrates Court. . . ."

dan seterusnya. Perkataan 'order' ada di situ. Sekarang Jabatan Perdana Menteri dan Parlimen ini kita harap bersetuju supaya menyelaraskan kuasa yang diberi kepada Mahkamah Subordinate itu jika ada kepada Mahkamah Tinggi yakni keputusan yang ditakrifkan sebagai 'order' juga boleh dirayu oleh mana-mana pihak. Sebagai contoh sekiranya pada hari ini, kalau ada perbicaraan di Mahkamah Tinggi dalam jurisdiction jenayahnya katalah seseorang didakwa di bawah Seksyen 302 Panel Code dan sekiranya Mahkamah mengambil keputusan mengubah charge itu daripada 302 kepada 304 dengan izin, daripada murder to man-slaughter, dengan

keadaan sekarang keputusan itu tidak boleh dirayu oleh mana-mana pihak untuk menurunkan (amend the charge) daripada 302 kepada 304.

Maka dalam hal-hal yang sedemikian sekiranya klausa 4 yakni seksyen 50 ini dipinda seperti mana yang dicadangkan dalam Rang Undang-undang ini, bermakna kes-kes semacam itu sekarang boleh dirayu oleh mana-mana pihak atas takrif iaitu itu merupakan 'order' dan bukan merupakan keputusan.

Jadi, Tuan Yang Dipertua, ini bukan soal kesilapan, ini soal dasar, soal kita hendak laksanakan bagi satu-satu ketika. Jadi, saya menafikan dengan sekeras-kerasnya bahawa Rang Undang-undang ini yang dikemukakan ke Dewan yang mulia ini merupakan satu kesilapan, merupakan satu kesalahan, tidak; ianya merupakan satu reflection ataupun mencerminkan dasar atau kehendak Kerajaan dari masa ke semasa. Maka terserahlah kepada Dewan Rakyat yang mulia ini sama ada menyokong atau tidak menyokong atas cadangan yang dibuat oleh Kerajaan berhubung dengan perkara itu.

Lagi satu perkara yang saya hendak sentuh, Tuan Yang Dipertua, ialah soal pembahagian kuasa (seperation of powers) di antara Dewan ini dengan Mahkamah. Dewan ini membuat undang-undang, dan Mahkamah mentafsir undang-undang yang kita buat. Dan sekiranya Mahkamah mentafsir sesuatu undang-undang yang kita buat mungkin berlainan dengan apa yang kita fikir itu bukan bermakna bahawa kita sudah buat kesilapan. Itu saya amat tidak setuju bahawa itu boleh dianggap Parlimen atau Dewan yang mulia ini sudah membuat kesilapan. Ini adalah soal pembahagian kuasa atau fungsi di bawah Perlembagaan Persekutuan kita. Yakni, kita membuat undang-undang, Mahkamah mentafsirkan apa yang dibuat di sini dan sekiranya kita fikir bahawa apa yang ditafsirkan oleh

Mahkamah itu mungkin berlainan daripada apa yang sepatutnya, maka terserahlah kepada budibicara Parlimen untuk membuat pindaan-pindaan yang sewajarnya. Tetapi apa yang saya hendak tegaskan di sini ialah bahawa apabila Mahkamah membuat sesuatu keputusan ianya tidak boleh ditafsirkan sebagai menyalahkan Parlimen atas membuat satu-satu undang-undang yang dilulus di Dewan yang mulia ini.

Oleh itu, saya menyangkal sama sekali dakwaan Ahli Yang Berhormat dari Jelutong yang menyatakan bahawa undang-undang yang kita buat di sini sebagai contoh Akta Hak Cipta merupakan satu kesalahan ataupun apa-apa juga akta yang diluluskan oleh Dewan ini tidak boleh dianggap sebagai satu kesalahan sekiranya Mahkamah membuat sesuatu pandangan, komen ataupun keputusan kepada undang-undang yang diluluskan oleh Parlimen.

Dengan itu, saya mohon mencadangkan Rang Undang-undang ini.

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Usui dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang Dipertua *memengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 4 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan tanpa pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG

KUMPULAN WANG BIASISWA PENGAJIAN TINGGI RAJA-RAJA DAN YANG DIPERTUA-YANG DIPERTUA NEGERI

Bacaan Kali Yang Kedua
dan Ketiga

7.16 mlm.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi): Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan supaya satu Rang Undang-undang bernama ^kta Kumpulan Wang Biasiswa Pengajian Tinggi Raja-Raja dan Yang Dipertua-Yang Dipertua Negeri 1983 dibacakan pada kali yang kedua sekarang.

Tuan Yang Dipertua, pada 31hb Ogos, 1949 Majlis Raja-raja telah bersetuju menubuhkan "Scholarship Raja-raja Negeri Melayu Bagi Pelajaran Tinggi" yang mana sumber kewangannya adalah dari kurniaan Duli-Duli Yang Maha Mulia Raja-Raja. Apabila keahlian Raja-Raja dalam tahun 1963 termasuk juga Tuan-Tuan Yang Terutama Yang Dipertua Negeri Melaka, Sabah, Sarawak dan Pulau Pinang, maka nama Kumpulan Wang tersebut ditukarkan kepada Kumpulan Wang Pelajaran Tinggi Raja-Raja dan Yang Dipertua Negeri-Yang Dipertua dan sumber kewangannya juga adalah dari kurniaan/sumbangan Duli-Duli Yang Maha Mulia dan Tuan-Tuan Yang Terutama.

Adalah didapati tidak begitu ramai penuntut-penuntut Universiti yang dapat diberi biasiswa dari Kumpulan Wang ini oleh kerana peruntukannya yang terhad.

Atas kesedaran ini satu keputusan telah dibuat oleh Majlis Raja-raja untuk memperluaskan sumber kewangan Kumpulan Wang Biasiswa ini. Dalam hubungan ini, selain dari sumber wang yang sedia wujud, Kerajaan-kerajaan Negeri telah juga memberi sumbangan kepada Kumpulan Biasiswa ini. Wang yang telah dapat dikumpulkan itu akan dijadikan sebagai endowment pelaburan yang membolehkan biasiswa ini diberikan kepada lebih ramai penuntut.

Tuan Yang Dipertua, Biasiswa Diraja ini adalah diberikan kepada pelajar-pelajar yang terbaik dan telah diterima belajar di universiti-universiti dalam atau luar negeri bagi mengikuti Ijazah pertama. "Biasiswa Diraja" ini juga akan melambang kemuncak bagi semua biasiswa-biasiswa di negara ini dan memberi pengertian falsafah taat setia kepada Raja, berpanduan kepada Rukunegara.

Di samping itu biasiswa juga ditawarkan kepada pelajar-pelajar yang telah diterima masuk di universiti-universiti tempatan dan luar negeri tetapi tidak berkemampuan dari segi kewangan untuk membiayai pelajaran mereka. Dari segi dasarnya juga persetujuan telah dibuat supaya sebahagian daripada biasiswa tersebut diberikan kepada calon-calon yang dipilih daripada negeri-negeri yang dianggap mundur.

Tuan Yang Dipertua, bagi mencapai dasar dan konsep di atas, perkara pertama yang diperlukan ialah undang-undang tubuh "Biasiswa Diraja" bagi maksud pentadbiran Kumpulan Wang dan sebagainya. Oleh itu, Rang Undang-undang ini menggariskan tentang penubuhan dan pengurusan Kumpulan Wang "Biasiswa Diraja", anggota-anggota Lembaga, kuasa-kuasa Lembaga untuk melabur, kuasa

mutlak Duli-duli Yang Maha Mulia Raja-raja dan Yang Dipertua-Yang Dipertua Negeri untuk membuat arahan am atau dirunding berhubung dengan apa juga aspek atau perkara biasiswa tersebut dan sebagainya.

Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar (Datuk Stephen Yong Kuet Tze): Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang Kumpulanwang Biasiswa Pengajian Tinggi Raja-raja dan Yang Dipertua-Yang Dipertua Negeri 1983 dibaca kali kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas.

Ahli-ahli Yang Berhormat, oleh kerana tiada perbahasan sekarang saya kemukakan kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Usui dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang Dipertua *mem-pengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 23 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan tanpa pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG

PEREMPUAN BERSUAMI (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua
dan Ketiga

7.20 mlm.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato' Haji Mohamed Suhaimi bin Dato' Haji Kamaruddin):

Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan bahawa satu Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Ordinan Perempuan Bersuami 1957 dibaca bagi kali kedua.

Tuan Yang Dipertua, tujuan Rang Undang-undang ini ialah untuk meminda Seksyen 11 Ordinan Perempuan Bersuami 1957. Mengikut peruntukan Seksyen 11 (1) jika terdapat apa-apa persoalan di antara seorang suami dan isteri berhubung dengan hakmilik atau pemilikan harta, perkara tersebut hendaklah dibicarakan di Mahkamah Tinggi kecuali jika nilai harta tersebut kurang daripada \$2,000 ianya akan dibicarakan di Mahkamah Sesyen. Angka \$2,000 itu ditetapkan ialah oleh kerana pada ketika Ordinan ini berkuatkuasa bidangkuasa untuk perkara yang sama diberikan oleh Akta Mahkamah Rendah 1948 iaitu Akta yang menentukan bidangkuasa Mahkamah Sesyen ialah pada tahap \$2,000. Dalam tahun 1971 Akta Mahkamah Rendah 1948 telah meningkatkan bidangkuasa Mahkamah Sesyen kepada \$5,000 dan di dalam tahun 1978 kepada \$25,000. Walaupun demikian, bidangkuasa yang diberi kepada Mahkamah Sesyen di bawah Ordinan Perempuan Bersuami tahun 1957 telah tidak diubah dan kekal pada tahap \$2,000. Memandangkan hal ini dan agar tidak membebankan kerja-kerja Mahkamah Tinggi adalah difikirkan tidak wajar dikekalkan had bidangkuasa Mahkamah Sesyen di bawah Ordinan

Perempuan Bersuami tahun 1957 kepada hanya \$2,000 sahaja, sedangkan bidangkuasa di bawah Akta Mahkamah Rendah tahun 1948 telah dinaikkan.

Maka tujuan pindaan ini adalah untuk memberi bidangkuasa kepada Mahkamah Sesyen bagi menguruskan perkara sedemikian di bawah Ordinan Perempuan Bersuami tahun 1957 selaras dengan diberi kepadanya di bawah Akta Mahkamah Rendah tahun 1948. Mengambil kira bahawa mungkin bidangkuasa sebanyak \$25,000 yang berkuatkuasa pada hari ini mungkin dinaikkan lagi pada masa hadapan. Rang Undang-undang ini tidak menetapkan jumlah nilai wang tetapi menetapkan bahawa jika apa-apa persoalan timbul antara seorang suami dan seorang isteri berhubung dengan hakmilik ataupun pemilikan harta perkara tersebut hendaklah dibicarakan di Mahkamah Tinggi kecuali jika nilai tersebut termasuk di dalam bidangkuasa Mahkamah Sesyen di mana ianya hendaklah dibicarakan di Mahkamah Sesyen.

Tuan Yang Dipertua, di dalam seksyen 11 (3) Ordinan Perempuan Bersuami tahun 1957 ada terdapat berbahasa "private room" seseorang Hakim atau Yang Dipertua digunakan. Oleh kerana pada masa ini perbahaasaan yang digunakan ialah "Chambers" adalah difikirkan sesuai pindaan dibuat bagi dan memperbaiki bahasa yang digunakan dan juga bagi maksud mengemaskinikan tentang kegunaan perbahaasaan tersebut.

Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Dato⁹ Abu Hassan bin Haji Omar:

Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ini ialah suatu Akta untuk meminda Ordinan Perempuan Bersuami 1957 dibaca kali yang kedua sekarang dan

terbuka untuk dibahas. Oleh kerana tiada bahasan, say a kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua.

Usui dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangan dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang Dipertua *mempergunakan Jawatankuasa*)

Fasal 1 dan 2 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG PERKAPALAN SAUDAGAR (PINDAAN)

**Bacaan Kali Yang Kedua
dan Ketiga**

7.30 mlm.

Timbalan Menteri Pengangkutan (Dato' Abu Hassan bin Haji Omar): Tuan Yang Dipertua, say a bangun bagi mengemukakan satu Rang Undang-undang bernama Ordinan Perkapalan Saudagar (Pindaan) 1983, dibaca kali yang kedua sekarang.

Rang Undang-undang ini adalah bertujuan untuk meminda seksyen-seksyen 71, 71A, 72, 73, 74, 76, 76A, 79 dan 81 Perkapalan Saudagar, 1952. Seksyen-seksyen tersebut adalah berkaitan dengan sijil kecekapan pengendalian kapal-kapal saudagar.

Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat, taraf pengendalian kapal-kapal Malaysia (manning of Malaysian ships) dan struktur persijilan perkapalan pegawai-pegawai laut tempatan adalah ditetapkan di bawah Ordinan Perkapalan Saudagar, 1952. Taraf dan struktur ini berasaskan kepada Merchant Shipping Act United Kingdom, 1984. Baru-baru ini Organisasi Maritime Antarabangsa atau yang lebih dikenali sebagai International Maritime Organisation (IMO) telah mengeluarkan satu Konvensyen Antarabangsa mengenai mutu pengendalian dan kecekapan pegawai-pegawai laut. Konvensyen tersebut dipanggil Konvensyen Antarabangsa mengenai Standard Latihan, Perakuan dan Penjaga Waktu bagi Pelaut-pelaut, 1978 (International Convention on Standard of Training, Certification and Watchkeeping for Seafares (STCW), 1978. Konvensyen ini akan berkuatkuasa 12 bulan setelah 25 buah negara menerimanya (ratify). Sehingga masa ini 23 buah negara telah pun menerima Konvensyen tersebut, khasnya negara-negara maju dan dengan demikian adalah dijangka ianya akan berkuatkuasa di dalam tahun 1984. Adalah juga dijangkakan bahawa negara-negara maju seperti Jepun, United Kingdom dan Negara-negara Eropah akan terus melaksanakan peraturan-peraturan di bawah Konvensyen tersebut. Kapal-kapal Malaysia yang berlayar ke pelabuhan-pelabuhan di negara-negara tersebut akan dikehendaki mematuhi peraturan-peraturan itu.

Berdasarkan kepada kehendak-kehendak di atas, beberapa perubahan perlu dibuat kepada taraf pengendalian (manning requirements) kapal-kapal Malaysia dari segi:

- (1) bilangan Pegawai-pegawai Nautika dan Kejuruteraan untuk memastikan pengawasan setiap waktu;

- (2) gred pegawai-pegawai petugas setanding dengan taraf STCW;
- (3) siji-siji kecekapan baru; dan
- (4) kaedah-kaedah peperiksaan untuk siji kecekapan laut bagi menentukan semua pegawai-pegawai yang memegang siji tersebut setanding dengan taraf STCW.

Sekiranya Malaysia melaksanakan peraturan-peraturan di bawah Konvensyen STCW ini secara sekali gus, maka ianya akan menimbulkan implikasi-implikasi kepada pemilik-pemilik kapal tempatan oleh kerana ia melibatkan rombakan keseluruhan struktur Pegawai-pegawai Nautika dan juga kejuruteraan. Struktur sekarang berdasarkan kepada struktur British yang mengaitkan pengendalian kapal-kapal kepada had-had perairan, iaitu local-trade Home trade dan foreign-going, sementara STCW hanya memperuntukkan had kawasan pelayaran sahaja, iaitu near coastal and unrestricted trade.

Untuk memudahkan peningkatan taraf pengendalian kapal-kapal Malaysia ke taraf STCW tanpa mengancam industri perkapalan di negara kita, adalah dicadangkan ianya dilaksanakan secara dua fasa.

Fasa Pertama:

- (a) meminda peruntukan-peruntukan yang ada kaitan dengan pengendalian kapal dan siji kecekapan Pegawai-pegawai Laut, iaitu seksyen 71, 71A, 72, 73, 74, 76, 76A, 79 dan 81 Ordinan Perkapalan Saudagar, 1952;
- (b) mempertingkatkan pemeriksaan siji kecekapan laut dengan meminda kaedah-kaedah pemeriksaan yang dibuat di bawah Ordinan Perkapalan Saudagar.

Fasa kedua: bagi merombak secara keseluruhan struktur persijilan tempatan mengikut struktur Konvensyen STCW dan juga menerima (ratify) Konvensyen tersebut di masa-masa yang sesuai kelak.

Tuan Yang Dipertua, di sini say akan menerangkan dengan lebih terperinci pindaan-pindaan kepada seksyen-seksyen yang terlibat.

Pindaan kepada seksyen 71 bertujuan untuk menentukan supaya semua pegawai-pegawai petugas di atas kapal yang berlayar antarabangsa dipersijilkan seperti yang dikehendaki oleh Konvensyen STCW. Seksyen 71 yang lama hanya memperuntukkan 2 orang pegawai persijilan tanpa mengira saiz kapal yang berkenaan. Peruntukan baru ini memerlukan kapal-kapal yang beratnya lebih dari 5,000 tan membawa 3 orang pegawai-pegawai petugas selain daripada nakhoda (master). Bagi kapal yang beratnya sedemikian, pihak nakhoda tidaklah dapat mengawal sepenuhnya masa oleh kerana ianya juga bertanggungjawab ke atas keseluruhan pentadbiran am dan keselamatan kapal tersebut.

Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat, kapal-kapal Malaysia yang belayar antarabangsa sekarang ada membawa pegawai ketiga untuk membantu sebagai pegawai petugas. Walau bagaimanapun, pegawai-pegawai tersebut tidaklah disijilkan dan dengan yang demikian belayar sebagai uncertificated officers.

Seksyen 71 A adalah bagi kapal-kapal dagang dalam negeri dan peruntukan sekarang adalah hanya 2 orang pegawai-pegawai petugas tanpa mengira berat atau saiz kapal yang berkenaan. Pindaan yang dicadangkan ialah untuk menambahkan bilangan tersebut menjadi 3.

Seksyen 72 adalah bagi kapal-kapal dagang tempatan (local-trade). Seksyen ini juga adalah sama dengan

seksyen 71 dan seksyen 71A. Peruntukan lama memperuntukkan seorang nakhoda bersijil home-trade dan seorang mate bersijil local-trade bagi kapal-kapal yang beratnya lebih dari 1,000 tan. Bagi kapal-kapal yang kurang dari 1,000 tan pula, ia berkehendakkan seorang nakhoda bersijil local-trade dan seorang mate bersijil local-trade. Peruntukan baru memperuntukkan kapal-kapal yang berat dari 1,600 tan ke atas memerlukan pengendalian sama dengan seksyen-seksyen 71 dan 71A. Bagi kapal-kapal beratnya dari 200 tan ke 1,600 tan, peruntukan pengendalian adalah sama dengan peruntukan lama. Kebanyakan dari kapal-kapal local-trade adalah di dalam lingkungan 200 tan ke 1,600 tan dan dengan demikian tidak akan terlibat dengan peraturan-peraturan baru ini.

(Timbalan Yang Dipertua *mem-pengerusikan Mesyuarai*)

Pindaan kepada seksyen 73 adalah bertujuan untuk menghapuskan sijil steersman oleh kerana tiada perlu diadakan taraf pengendalian berasingan bagi bot-bot yang belayar dalam hak kawasan perairan pelabuhan-pelabuhan. Sijil peperiksaan bagi sijil steersman adalah tidak jauh perbezaannya dari sijil helmsman dan dengan demikian dicadangkan sijil steersman tersebut dihapuskan dan dengan demikian sijil helmsman boleh digunakan bagi kesemua bot-bot yang belayar hanya di dalam perairan pelabuhan.

Pindaan kepada seksyen 74 adalah untuk memperuntukkan penalti yang lebih tinggi bagi kesalahan-kesalahan ke atas seksyen-seksyen 71, 71A dan 72 di atas dari \$500 kepada \$5,000 ataupun penjara tidak lebih dari satu tahun atau kedua-duanya sekali. Penalti yang diperuntukkan sekarang yang dibuat di dalam tahun 1952 adalah terlalu rendah dan tidak mencerminkan betapa seriusnya kesalahan-kesalahan terhadap

seksyen-seksyen yang berkenaan. Sekiranya penalti ini tidak dinaikkan, sudah tentu ianya tidak akan merupakan satu pencegahan kepada syarikat-syarikat perkapalan yang engkar mematuhi kehendak-kehendak seksyen-seksyen yang tersebut.

Seksyen 76 adalah untuk membolehkan 4 jenis sijil baru dikeluarkan bagi tujuan memenuhi pegawai-pegawai yang perlu ditambah di atas kapal-kapal seperti yang dikehendaki oleh seksyen-seksyen 71, 71A dan 71. Sijil-sijil tersebut ialah seperti berikut (dengan izin):

- (1) third mate of a foreign-going ship;
- (2) third mate (exempt) of a foreign-going ship;
- (3) third-class engineer; dan
- (4) fourth-class engineer.

Ini membolehkan syarikat-syarikat perkapalan mengambil kadet-kadet yang telah menjalani sekurang-kurangnya 18 bulan seetime dan sedang mengikuti kursus di Akademi Laut Malaysia (ALAM) oleh kerana mereka boleh dianugerahkan sijil third mate of a foreign-going ship. Tanpa peruntukan baru ini kadet-kadet tersebut perlu menjalani 48 bulan seetime sebelum dianugerahkan sijil second mate dan dengan yang demikian terpaksa belayar sebagai pegawai-pegawai tidak bersijil (uncertificated officers).

Untuk maklumat Ahli-ahli Yang Berhormat, kumpulan pertama kadet-kadet ALAM sudah pun tamat peperiksaan laut minima dan bersedia mengikuti kursus-kursus lanjutan di ALAM dan seterusnya mengambil peperiksaan di dalam tahun ini.

Seksyen 76A adalah bertujuan untuk menggantikan sijil kecakapan bagi lifeboat kepada sijil survival craft untuk menyelaraskan dengan kehendak-kehendak Konvensyen STCM.

Seksyen 79 dan 81 adalah pindaan-pindaan berikutan dengan pindaan seksyen 76.

Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Dato' Haji Mohamed Suhaimi bin Dato' Haji Kamaruddin: Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah suatu Akta untuk meminda Ordinan Perkapalan Saudagar, 1952 dibacakan kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas.

Yang Berhormat dari Sibü.

7.40 m/m.

Tuan Ling Sie Ming (Sibü): {*Dengan izin*} Tuan Yang Dipertua, I rise to participate in the debate on the Bill to amend the Merchant Shipping Ordinance, 1952 which seeks to prescribe new manning requirements for foreign-going, home-trade and local-trade ships and ships licensed under section 475 or the Ordinance.

According to the Deputy Minister, the new requirements are consistent with the requirements of the International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers, 1978. The amendments also seek to provide higher penalties for the offences stated in section 74.

I assume that the Deputy Minister of Transport is aware of the shortage of navigational expertise in Malaysia because he has revealed in answering my Oral Question yesterday in this House that under the new requirements only 75 Malaysians working on the vessels would fulfil conditions for the permit. Now, under the present amendments the raising of the requirements for manning personnel will only create a great

demand for foreign officers as there is still a shortage of navigational expertise in Malaysia.

Furthermore, the foreign personnel are mainly from Indonesia and the Philippines, and they usually take up positions as technical personnel such as captains and engineers at a lower pay. This will mean taking away employment opportunities for our local technical personnel. Therefore, the solution to the problem lies finally in intensifying training programmes for Malaysian seafarers. At the moment, there is only one training college for seafaring and navigational technology in Malacca. There is a great need for more of such training facilities and courses in navigational technology can also be offered in local universities.

Marine trade is crucial to Sabah and Sarawak, as these States have a long coastline criss-crossed with long rivers such as the Rajang River. Many vessels ply between the main towns along the waterways, transporting goods and passengers. They will run into grave problems if the present amendments come into effect.

Section 72 (1) (d) stipulates that any vessel with a gross tonnage of more than 200 tons must employ a master holding a certificate of competency not lower than that of master of local-trade ship and a chief officer holding a certificate of competency not lower than that of a mate of a local-trade ship.

This regulation will cause the following problems for the vessel operators:

- (i) There are simply not enough qualified officers available locally.
- (ii) Employment of these high salaried personnel would increase the cost at a time when business is badly hit by the current economic recession.

- (iii) Shortage of local expertise would force the local operators to go overseas to seek lowly qualified officers.
- (iv) When the supply for qualified personnel cannot be met, a lot of operators would be drawn into irregular ways of meeting the requirement, thus opening the door to corruption.

I suggest that the only way to solve these problems is to build a college in Sarawak or anywhere in East Malaysia to train navigational personnel in order to meet the needs of merchant marine in Sarawak and Sabah.

I call on the Government to suspend implementation of this amendment until such qualified personnel are available to meet the higher requirements.

Section 72 (1) (c) also requires that if ships of 200 gross tons or more but less than 1,600 gross tons ply between East and West Malaysia, they must employ:

- (i) a master holding a certificate of competency not lower than that of master of a local-trade ship;
- (ii) a chief officer holding a certificate of competency not lower than that of mate of a local-trade ship; and
- (iii) a second officer holding a certificate of competency not lower than that of mate of a local-trade ship.

I suggest that paragraph (c) should have been further divided into two classes: for ships weighing between 200 tons to 750 tons, the requirement should be a master not less than that of master of a local-trade ship and a chief officer not less than that of mate of a local-trade ship; for vessels weighing between 750 tons to 1,600 tons, the original requirements may apply.

The Deputy Minister of Transport has told this House on 24th March, 1983 that there are a total of 390 local-trade ships but that 441 foreigners are employed including 42 masters, 114 engineers and 293 crew members. This is a large number of foreign personnel and this figure does not include those employed in the foreign-going and home-trade-going vessels. The Government has a lot to do in producing more sea-going personnel.

During the interim period of implementing the new amendments, the Government should also try to control the influx of marine officers into Malaysia from overseas.

For instance, in Sarawak, there are only 37 local-trade vessels but they employ twelve masters and eleven engineers from overseas. We must find out whether we cannot find suitably qualified personnel locally before we go overseas to recruit them. The Government must register all unemployed local marine personnel to ensure that they get preference in the local marine industry.

Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat Timbalan Menteri menjawab.

7.49 ptg.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang Dipertua, apa yang say a faham daripada ucapan Ahli Yang Berhormat dari Sibu tadi yang masih berucap dalam bahasa Inggeris, kerana tidak begitu faham bahasa Inggeris, cuma satu perkara sahaja iaitu untuk meminta supaya Kerajaan dapat membina satu pusat latihan bagi pegawai-pegawai laut di Sarawak ataupun di Sabah. Itu kesimpulannya yang say a dapati. Yang sebenarnya Tuan Yang Dipertua, persediaan-persediaan memang diperbuat di ALAM iaitu Pusat Latihan di Melaka untuk kita mengambil kira apa yang

dicadangkan di dalam pindaan yang diperbuat sekarang. ALAM telah pun mengeluarkan sebanyak 632 orang pegawai-pegawai dan kelasi-kelasi dalam tahun 1982 iaitu peringkat Kelasi Kursus Kelasi Serbaguna (General Purpose Ratings) sebanyak 361 orang; Kelas Kelasi Sajian (Catering Ratings) 125 orang; Kursus Asasi Kelasi Geladak (Basic Deck Ratings) 42 orang; Kursus Asas Kelasi Enjin (Basic Engine Room Ratings) 41 orang; Kursus Asas Kelasi Sajian (Basic Catering Ratings) 17 orang; dan di peringkat Pegawai, Kadet Pra-Laut Geladak (Pre Sea-Deck Cadets) 28 orang; dan Kadet Radio Marin (Marine Radio Cadets) 13 orang; iaitu berjumlah sebanyak 632 orang bagi tahun 1982.

Bagi tahun 1983, sebanyak 130 orang peringkat Pegawai akan dilatih di ALAM termasuk Kursus Malim Ketiga seramai 25 orang; Kursus Malim Kedua sebanyak 25 orang; Kursus Malim Pertama sebanyak 20 orang; Kursus Nakhoda (Master Foreign-Going) 15 orang; Kursus Kelas Kedua Bahagian A Kejuruteraan Laut 15 orang; Kursus Kelas Pertama Bahagian A Kejuruteraan Laut 15 orang dan Kursus Kelas Pertama Bahagian B Kejuruteraan Laut 15 orang—berjumlah seramai 130 orang pada keseluruhannya. Jadi bermaknalah usaha memang sudah pun diperbuat oleh Kerajaan untuk menampung keperluan hasil daripada pindaan ini sekiranya kita akan menerima ataupun ratify Konvensyen STCW yang berkenaan. Di samping itu, bagi mengatasi masalah-masalah yang mungkin timbul, sungguhpun saya telah menekankan tadi bahawa oleh kerana kapal-kapal yang beratnya di antara 200-1600 tan peruntukannya adalah sama dengan peruntukan yang lama dan sebahagian besar daripada kapal-kapal kita adalah di dalam lengkongan berat sedemikian. Maka tidaklah banyak yang terlibat, melainkan apa yang ada terkandung di

dalam peraturan-peraturan ini yang sedia ada sekarang. Itu telah pun saya tekankan tetapi Ahli Yang Berhormat masih barangkali tak faham ataupun tak mahu faham apa yang saya perkatakan.

Jadi inilah, Tuan Yang Dipertua, bahawa walaupun di dalam keadaan sedemikian kita akan terus menjalankan usaha bagi melatih pegawai-pegawai yang berkenaan dan jika perlu ada juga rancangan untuk mengadakan cawangan-cawangan ALAM di Kuching, khasnya untuk membolehkan supaya pengalaman-pengalaman yang diperolehi oleh mereka di Sarawak dan juga di Sabah dicungkil dan seterusnya dilatih dalam bidang-bidang yang tertentu. Jadi tak perlulah kita mengadakan satu lagi kolej di Kuching dan satu lagi di Kota Kinabalu, bahkan ALAM sudah mencukupi hanya apa yang perlu ialah penubuhan cawangan-cawangan jika masanya sampai kelak. Sekian, Tuan Yang Dipertua.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Usui dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Timbalan Yang Dipertua *mem-pengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 8 diperintahkan men jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tiada pindaan; dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

**RANG UNDANG-UNDANG
PERBADANAN KEMAJUAN
KRAFTANGAN MALAYSIA
(PINDAAN)**

**Bacaan Kali Yang Kedua
dan Ketiga**

**Setiausaha Parlimen Kementerian
Pembangunan Negara dan Luar
Bandar (Tuan Radzi bin Sheikh
Ahmad):**

**(Ucapan Y.B. Setiausaha Parlimen
dihapuskan (expunged) atas arahan
Y.B. Timbalan Yang Dipertua
mengikut peruntukan Peraturan
Mesyuarat 48).**

*Persidangan disambung semula
pada pukul 8.14 malam.*

*(Timbalan Yang Dipertua mem-
pengerusikan Mesyuarat)*

**RANG UNDANG-UNDANG
PERBADANAN KEMAJUAN
KRAFTANGAN MALAYSIA
(PINDAAN)**

**Bacaan Kali Yang Kedua
dan Ketiga**

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya ingin menyatakan iaitu mengikut Peraturan Mesyuarat 48, Setiausaha Parlimen tidak boleh mengemukakan Rang Undang-undang. Oleh kerana itu, segala ucapan yang dibuat oleh Yang Berhormat Setiausaha Parlimen Kementerian Pembangunan Negara dan Luar Bandar berkait dengan Rang. Undang-undang Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia (Pindaan) petang ini adalah terbatal (expunged) dan dikeluarkan daripada *Hansard*.

Sekarang saya menjemput Yang Berhormat Menteri untuk mengemukakan Rang Undang-undang itu.

8.15 mlm.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato' Abdullah bin Haji Ahmad Badawi): Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan iaitu Suatu Rang Undang-undang untuk meminda Akta Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia, 1979 dibaca kali yang kedua sekarang.

Tuan Yang Dipertua, pindaan-pindaan yang dicadangkan ialah untuk membolehkan Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia menerima komisen atau bayaran daripada perkhidmatan-perkhidmatan yang diberikan dan untuk menubuhkan anak-anak syarikat atau mengambilalih sesuatu syarikat. Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia ditubuhkan pada 1hb Oktober, 1979 melalui Akta 222, Akta Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia, 1979. Akta yang tersebut tidak menyediakan peruntukan yang membolehkan Perbadanan menerima komisen atau bayaran dari perkhidmatan-perkhidmatan yang diberikan oleh Perbadanan kecuali seksyen 36 (d) yang ada menyebut tentang pembayaran bagi mendapatkan lesen untuk menggunakan logo Perbadanan, tetapi pembayaran tersebut tidak merangkumi semua jenis perkhidmatan yang diberikan oleh pihak Perbadanan.

Aktiviti Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia kini telah berkembang dan Perbadanan telah menyediakan rekabentuk atau prototype barang-barang kraftangan untuk digunakan oleh pihak-pihak pengusaha kraftangan yang berke-
naan. Di samping itu pihak Perbadanan juga telah melaksanakan konsep

penggunaan bersama di mana pengusaha-pengusaha boleh menggunakan kemudahan-kemudahan perkhidmatan, loji, jentera, peralatan dan bahan-bahan yang dipunyai oleh Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia. Dalam hal ini kemudahan dan perkhidmatan yang disediakan oleh Perbadanan perlulah dikenakan bayaran-bayaran tertentu apabila digunakan oleh pihak pengusaha.

Selaras dengan perkembangan dan kemajuan yang diharapkan dalam mengeluarkan hasil-hasil kraftangan, maka pihak Perbadanan juga harus menyediakan organisasi-organisasi yang akan memperkenalkan dan memasarkan bahan-bahan tersebut di pasaran tempatan dan juga di pasaran antarabangsa. Aktiviti pembangunan kraftangan boleh dianggap sebagai satu usaha ekonomi yang akan menjadi sumber pendapatan kepada pengeluar-pengeluarannya. Dengan itu Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia juga hendaklah diberi kuasa untuk menubuhkan anak-anak syarikat dengan tujuan bagi memastikan fungsi pemasaran dapat dimainkan dengan lebih berkesan selaras dengan aktiviti promotionnya.

Akta Perbadanan yang ada sekarang tidak menyediakan peruntukan yang membolehkan pihak Perbadanan menubuhkan sesuatu anak syarikat atau mengambilalih sesuatu syarikat. Ketiadaan peruntukan ini telah menjejaskan perkembangan aktiviti Perbadanan pada keseluruhannya. Syarikat-syarikat pemasaran dan pusat-pusat penjualan tidak dapat diadakan dengan sempurna dan berkesan.

Tuan Yang Dipertua, peruntukan bagi menubuhkan anak-anak syarikat ada dimasukkan dalam draf pertama penyediaan Akta Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia, tahun 1978 tetapi malangnya seksyen itu tidak dimasukkan kepada Akta

Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia, 1979. Dengan itu maka dicadangkan supaya seksyen tersebut dimasukkan semula sebagai tambahan bagi membolehkan Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia menubuhkan sesuatu anak syarikat.

Tuan Yang Dipertua, pindaan ini dicadangkan bagi membolehkan Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia menubuhkan anak-anak syarikat dan mengenakan bayaran terhadap perkhidmatan-perkhidmatan yang diberikan oleh pihak Perbadanan adalah selaras dengan harapan Perbadanan untuk membolehkannya terus berkembang dan terlibat secara langsung dengan usaha-usaha pengeluaran dan pemasaran dalam pembangunan perusahaan kraftangan Malaysia.

Tuan Yang Dipertua, say a mohon mencadangkan.

Timbalan Menteri Kesihatan (Dato' K. Pathmanaban): Tuan Yang Dipertua, say a mohon menyokong.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Suatu Akta untuk meminda Akta Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia, 1979 dibacakan kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas.

Ahli-ahli Yang Berhormat, oleh kerana tidak ada perbahasan, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya adalah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Usui dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangkan dalam Jawatankuasa.

(Timbalan Yang Dipertua
mempengerusikan Jawatankuasa)

Fasal 1 hingga 6 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG LALULINTAS JALAN (PINDAAN)

**Bacaan Kali Yang Kedua
dan Ketiga**

8.20 *mlm.*

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar:
Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk membentangkan satu Rang Undang-undang yang bernama Akta Lalulintas Jalan (Pindaan) 1983 bagi bacaan kali yang kedua.

Rang Undang-undang ini bertujuan meminda Ordinan Lalulintas Jalan 1958 bagi maksud melaksanakan satu sistem keselamatan jalanraya yang dinamakan 'KEJARA' iaitu sistem memberi mata atau markah terhadap kesalahan-kesalahan yang dilakukan oleh pemandu-pemandu kenderaan bermotor untuk menanam perasaan kesedaran yang lebih terhadap keselamatan di jalanraya di kalangan mereka, memandangkan meningkatnya bilangan kemalangan jalanraya pada tahun-tahun kebelakangan ini. Kadar kemalangan jalanraya di negara kita adalah sangat membimbangkan dan mengecewakan semua pihak.

Pada tahun 1982 didapati kemalangan jalanraya berlaku dengan banyaknya yang mengakibatkan bertambahnya bilangan kecederaan dan kematian berbanding dengan tahun-tahun yang lalu. Di antara tahun

1975 dan 1981 nisbah kematian bagi setiap 10,000 kenderaan berdaftar telah berkurangan dari tahun ke setahun. Pada tahun 1975 nisbah kematian ialah 18.3%; pada tahun 1981 nisbahnya telah menurun kepada 9.5%. Ini bermakna nisbah kematian akibat kemalangan jalanraya telah berkurangan sebanyak 48%. Malangnya pada tahun 1982, keadaannya telah berubah di mana nisbah kematian telah meningkat kepada 10.2 bagi tiap-tiap 10,000 kenderaan berdaftar.

Perangkaan kemalangan jalanraya pada tahun 1982 yang dikeluarkan oleh Polis Diraja Malaysia menunjukkan sebanyak 68,330 kejadian kemalangan jalanraya telah dilaporkan berlaku. Daripada kemalangan-kemalangan tersebut ianya telah mengakibatkan kematian seramai 2,976 orang; kecederaan parah 5,498 orang; dan cedera ringan 13,217 orang. Kerugian daripada kemalangan-kemalangan tersebut ditaksirkan melebihi \$30 juta. Berbanding dengan tahun 1981 jumlah kemalangan yang berlaku hanya sebanyak 58,768 dengan kematian seramai 2,500 orang. Ini menunjukkan pada tahun 1982 bilangan kemalangan dan kematian telah bertambah.

Purata kemalangan jalanraya yang berlaku pada tiap-tiap hari dalam tahun 1982 adalah sebanyak 190 kemalangan dengan purata kematian seramai 8 orang dan cedera 50-55 orang. Ini adalah merupakan satu bilangan angka yang sangat membimbangkan Kerajaan dan semua pihak yang berkenaan. Masalah ini mesti diatasi walau dengan apa cara sekalipun. Mengikut analisa laporan perangkaan kemalangan jalanraya bagi tahun 1981, yang dikeluarkan oleh Polis Diraja Malaysia, sebanyak 95.28% daripada jumlah kemalangan adalah berpunca daripada kesalahan-kesalahan pemandu seperti memandu dengan tidak menumpukan sepenuh perhatian, memandu dengan laju dan merbahaya; membawa penumpang

dan muatan barang-barang dengan secara berlebihan; kesalahan-kesalahan meletakkan kenderaan dan lain-lain sikap buruk pemandu semasa memandu.

Sistem 'KEJARA' yang dicadangkan ini, adalah penyesuaian daripada sistem-sistem yang sama di beberapa negara Eropah, Jepun dan Singapura yang telah membuktikan kesan yang positif ke arah mewujudkan golongan pemandu kenderaan yang lebih berdisiplin dan pada jangka panjangnya mengurangkan kadar kemalangan jalanraya dan kematian sia-sia. Sistem yang akan dilaksanakan di negara ini adalah meliputi kesalahan-kesalahan terhadap lalulintas jalanraya yang melibatkan semua pemandu kenderaan iaitu kesalahan-kesalahan seperti yang tercatat dalam Undang-undang Lalulintas Jalanraya yang akan dijadualkan dalam kaedah-kaedah yang akan diperbuat. Maka kesalahan yang diberi adalah tertakluk kepada darjah seriusnya sesuatu jenis kesalahan yang dilakukan oleh pemandu kenderaan itu terhadap keselamatan di jalanraya sama ada yang melibatkan diri sendiri ataupun pengguna-pengguna jalanraya yang lain.

Sistem ini juga memberi insentif mata kebaikan bagi tiap-tiap satu tahun bebas daripada kemalangan ataupun melakukan kesalahan terhadap pemandu-pemandu kenderaan yang telah pernah melakukan kesalahan-kesalahan dan telah diberi mata kesalahan sebelumnya. Pemandu-pemandu kenderaan yang telah mengumpul satu jumlah mata kesalahan tertentu akan digantung lesen memandunya selama satu tempoh tertentu bagi kali pertama ataupun kedua.

Dengan terlaksananya sistem ini adalah diharapkan kadar kemalangan jalanraya di negara ini akan berkurangan dan kadar kematian

akibat daripada kemalangan tersebut juga turun sehingga ke tahap peratusan yang paling minima.

Pindaan-pindaan penting yang dicadangkan di dalam Akta Lalulintas Jalan 1983 ini ialah dengan mewujudkan seksyen baru 32A, 32B dan 32c yang memberi kuasa kepada Ketua Pengarah Pengangkutan Jalan untuk menggantung lesen memandu mana-mana orang selama tempoh tidak lebih daripada enam bulan jika dibuktikan bahawa bukannya untuk kepentingan keselamatan awam bagi seorang itu memegang satu lesen memandu yang sah atau bahawa orang itu tidak layak untuk memandu sesuatu kenderaan bermotor. Peruntukan-peruntukan baru ini juga memperuntukkan perkara-perkara seperti berikut:

- (1) Sub-seksyen (2) Seksyen baru 32A, memperuntukkan kuasa kepada Yang Berhormat Menteri untuk membuat kaedah-kaedah bagi mengadakan satu sistem mata atau markah;
- (2) Sub-seksyen (6) Seksyen baru 32A, memperuntukkan bahawa jika seseorang dihilangkan kelayakannya daripada memegang atau memperoleh lesen memandu menurut perintah Mahkamah maka markah kesalahan yang diberi terhadapnya di bawah kaedah-kaedah itu hendaklah dibatalkan;
- (3) Sub-seksyen (1) Seksyen baru 32B, memperuntukkan bahawa Ketua Pengarah Pengangkutan Jalan hendaklah memberi orang yang hendak digantung lesen memandunya notis mengenai tujuan untuk berbuat demikian dan meminta supaya menunjukkan sebab-sebab;

- (4) Sub-seksyen (2) Seksyen baru 32B memperuntukkan bahawa jika orang itu tidak dapat menunjukkan sebab-sebab Ketua Pengarah hendaklah dengan serta merta memberitahu orang itu dengan notis secara bertulis mengenai penggantungan itu.
- (5) Subseksyen (3), seksyen baru 32B memperuntukkan bahawa orang berkenaan itu boleh merayu kepada Yang Berhormat Menteri dalam masa yang ditetapkan terhadap penggantungan itu.
- (6) Subseksyen (2), seksyen baru 32c memperuntukkan bahawa jika sesuatu lesen memandu telah digantung ia hendaklah diserahkan kepada Ketua Pengarah dan disimpan olehnya.
- (7) Subseksyen (3), seksyen baru 32c memperuntukkan bahawa pada penghujung tempoh penggantungan suatu lesen memandu yang diserahkan kepada Ketua Pengarah itu hendaklah dipulangkan kepada pemegang dan mata terhadapnya hendaklah dibatalkan.
- (8) Subseksyen (5), seksyen baru 32c memperuntukkan bahawa mana-mana orang yang memandu sesuatu kenderaan bermotor atas jalanraya dalam tempoh penggantungan adalah melakukan satu kesalahan.

Tuan Yang Dipertua, perkara-perkara yang telah saya sebutkan itu adalah perkara-perkara utama yang termasuk dalam pindaan kepada Ordinan Lalulintas Jalan 1958.

Selain daripada itu, Rang Undang-undang ini ada juga mengemukakan beberapa pindaan kecil yang lain. Saya ingin memaklumkan bahawa Rang Undang-undang Lalulintas Jalan

(Pindaan) 1983 ini tidak melibatkan Kerajaan dalam apa-apa perbelanjaan wang tambahan.

Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Timbalan Menteri Kesihatan (Dato⁹ K. Pathmanaban): Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah suatu Akta untuk meminda Ordinan Lalulintas Jalan 1958 dibaca kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas.

Ahli-ahli Yang Berhormat, oleh kerana tiada bahasan, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua.

Usui dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangkan dalam Jawatankuasa.

(Timbalan Yang Dipertua *mem-pengerusikan Jawatankuasa*)

Fasall dan 2 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan sehingga suatu tarikh yang tidak ditetapkan.

Dewan ditangguhkan pada pukul 8.34 malam.